

NOVI TEDNIK

GLASILO OBČINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LAŠKO, SLOVENSKE KONJICE, ŠENTJUR, ŠMARJE PRI JELSAH IN ŽALEC

Z UREDNIKOVE MIZE

Letošnji izlet »100 žensk na morje« nam dela pa kar nekaj preglavic. Do sedaj se jih je prijavilo že trikrat toliko kot jih bo šlo. In vendar, menimo, da jih je iz nekaterih krajev premalo prijavljenih.

Tako kot vas, dragi bralci, je tudi nas v redakciji presunila vest o zločinu v Frankfurtu. Tu, doma, se razburjamo in zavračamo nasilje, ki nam ga tu in tam kažejo v kino dvoranah, tam zunaj pa se takšno nasilje nezakazovano dogaja in ponavlja. Da ne bomo krivični, morda bo tokrat za ceno življenja očeta in moža drugače. Ni rečeno, da ubijalca ne bodo iskali. Čeprav je znan, le imena ne vemo. Morda ga bodo celo našli.

Pa vendar iz našega ogorčenja nad gnusnim zločnom raste zahteva. Po izkoreninjenju najbolj umazane rabote. Se več, zatreli je treba vsako misel nanjo.

Vaš urednik

5. stran: KJE SI, KONTROLA? — 12. stran: POZDRAVLJENA DEŽELA SONCA...

NAŠ INTERVJU

ODLOČAMO

Kaj nam prinašata splošna in skupna poraba? Koliko sredstev v občinskih proračunih, koliko v blagajnah samoupravnih interesnih skupnosti? Sicer pa tudi druga vprašanja, ki zlasti v tem času iščejo svoje odgovore. Nekaj od teh smo zastavili tudi MITJI PIPANU, članu izvršnega sveta celjske občinske skupščine.

NOVI TEDNIK: Kako potekajo priprave na podpis dogovorov o letošnji skupni in splošni porabi?

MITJA PIPAN: Letošnje priprave smo temeljili na prejšnjih izkušnjah predvsem sato, da bi zagotovili večji vpliv združenega dela v fazi oblikovanja predlogov. Na tej osnovi so samoupravne interesne skupnosti oblikovanje dogovorov, predvsem pa svojih programov in finančnih načrtov, bazirale na tako imenovanem trofaznem postopku, kar pomeni, da so najprej skušale ugotoviti izhodišče za programiranje v letošnjem letu, da bi na osnovi razprave oblikovale osnutek programov in finančnih načrtov. Na osnovi razprave o osnutkih pravkar tečejo zadnje pri-

prave, zadnja vsklajevanja, da bi v okviru resolucijsko dovoljene porabe oblikovali predlog programov, predlog družbenega dogovora, ki bi ga v prihodnjih dneh obravnavali na zborih delovnih ljudi in občanov.

NOVI TEDNIK: kateri so problemi, ki se pojavljajo v tej zvezi?

MITJA PIPAN: Problemov je več. So vsebinske pa tudi metodološko organizacijske narave. Veliko problemov vsebinske narave je bilo zlasti v prizadevanjih, kako zagotoviti nadaljevanje zastavljenega razvoja delovanja na področju družbenih dejavnosti, kako zagotoviti usmerjenost, da bi družbeni standard kljub stabilizacijski usmeritvi rasel ugodno, ustrezno, bolje kot osebna poraba. Problemi, ki se pojavljajo v zvezi z dogovarjanjem o programih na področju družbenih dejavnosti pa so tudi organizacijsko metodološke narave. Moram reči, da kljub izkušnjam, ki jih imamo v Celju in Sloveniji, še nismo našli najracionalnejših, najboljših metod za dogovarjanje, za uresničevanje resolucijskih usmeritev.

Zaradi tega je prišlo tudi do zastojev. Kot je znano, smo predvidevali, da bomo lahko zaključili dogovor o programih na področju družbenih dejavnosti že ob koncu lanskega leta. Ker se v Sloveniji nismo mogli pravočasno vskladiti, je bil potreben zakon o začasnem financiranju, ki predvideva, da morajo biti družbeni dogovori in samoupravni sporazumi sklenjeni do 20. marca.

NOVI TEDNIK: Kakšna so predvidevanja in koliko sredstev bo letos na voljo za občinske proračune in za skupno porabo?

MITJA PIPAN: Glede na dogovor, da večamo akumulacijsko sposobnost gospodarstva in da se temu podreja tudi skupna in splošna poraba, bosta letošnja splošna in skupna poraba v primerjavi z lanko večji za 11,1 odst., kar tudi pomeni 20-odstotno zaostajanje za predvideno rastjo družbenega proizvoda. To tudi pomeni, da bodo imeli izvajalci na področju družbenih dejavnosti relativno in v primerjavi z

(nadaljevanje na 2. str.)

OBSODBA ZLOČINA

Protest dijakov in profesorjev Gimnazije Celje ob smrti jugoslovanskega konzula Edvina Zdovca, sprejet na proslavi Prešernovega dne in na »kulturnem maratonu« Gimnazije Celje dne 9. februarja 1976

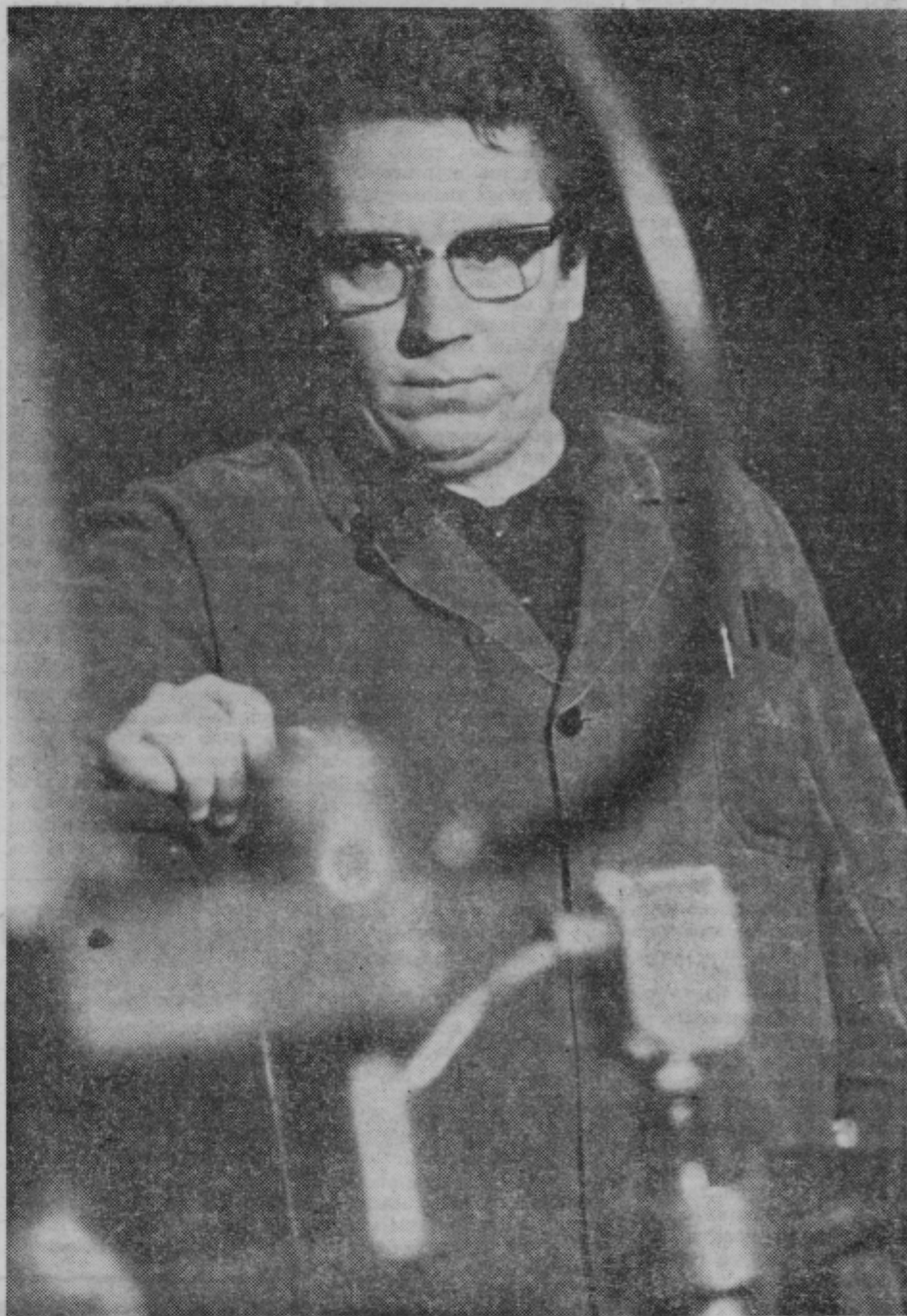
Dijaki in profesorji celjske gimnazije smo z ogorčenjem in gnusom sprejeli vest, da so zločinci iz temačnega podzemlja zahrbtno ubili našega rojaka konzula Edvina Zdovca.

Sest strelav je še neznan morilec poslal v našega konzula, ki je vestno opravljal svoje delo v frankfurtski četrti Sachsenhausen v ZRN. Zdovec je svoje poslanstvo prevzel vestno in s skrbjo, da bi se našim zdomcem v ZRN dobro godilo. Častno je zastopal svojo domovino v sredini, kjer človeško življenje še vedno ni varno in zaščiteno. Dijaki in profesorji celjske gimnazije ogorčeni

zahtevamo, naj zahodnonemške oblasti poiščejo teroriste in jih odločno kaznujejo. Pričakujemo, da bo zahodnonemška kriminalistična policija dokončno pregnala emigrantske skupine, ki trideset let po koncu vojne pobijajo naše ljudi. To zahtevamo v imenu milijona in sedemsto tisoč žrtev, ki smo jih dali v boju proti nacizmu. Naj se uresniči velika Prešernova misel o človekovem dostojanstvu in bratstvu med narodi!

Tako kot gimnazijci in njihovi profesorji so dali duška svojemu ogorčenju tudi v drugih delovnih sredinah in organizacijah. Protestno pismo so posla-

li na merodajna mesta komunisti neposredni delavci s svojega rednega delovnega sestanka, ostro so protestirali dijaki in predavatelji srednje zdravstvene šole v Celju, delegati na torkovi seji konference ZK v celjski občini, mnogi delovni kolektivi in politične organizacije ter posamezniki iz območja celjske regije, ki so zahtevo po najostrejših merah zoper zločince in fašistično podzemlje poslali neposredno diplomatskemu predstavništvu ZRN, sekretariatu za zunanje zadeve SPRJ pa izrazili vso podporo pri njegovih odločnih diplomatskih akcijah v zvezi s tem nezaslišanim zločinom.

Ne samo lani, tudi letos — LETO INOVACIJ. Leto prizadevanj za boljše gospodarske dosežke tudi s pomočjo tehničnih izboljšav, novatorskih del, izumov... Inventivna, domiselna, iznajdljiva dejavnost dobiva tudi v naših delovnih sredinah vse večji pomen, čeprav tu in tam še ni dosegla mesta, ki si ga zasluži. V vrsto uglednih novatorjev v tovarni EMO v Celju sodi tudi Alojz Drogenik, strojni tehnik, sicer vodja tehnologije varjenja. Na posnetku: Alojz Drogenik ob svoji potujoči hidravlični štanci, ki je v oddelku za proizvodnjo radiatorjev rešila marsikatero zadrego.

Tekst: M. BOŽIČ — Foto: D. MEDVED

DOM POHIŠTVA CELJE
ZIDANŠKOVA 10 - Telefon 23-771

ITISON

- namenjen za izvoz
- modnih vzorcev in barv
- rezanje po meri

DELEGATI IN DRUŽBENA SAMOZAŠČITA

O LETOŠNJEM RAZVOJU

Delegati vseh treh zborov celjske občinske skupščine so na zadnjih ločenih sejah, v četrtek, 5. februarja, sprejeli ne le resolucijo o družbeno-ekonomski politiki in razvoju občine v letošnjem letu, marveč tudi družbeni dogovor o družbeni samozaščiti v občini.

Tako se je končala skoraj tri mesece dolga razprava o osnutku resolucije o družbeno-ekonomski politiki in razvoju občine letos, ki je tudi na samem zaključku dala še vrsto novih pobud. Žal, nekatere prepozno. In tako je tudi slednji primer potrdil, da mnoge delegacije niso dajale svojih predlogov v času, ki je bil za to na razpolago. Mnogi so tudi pozabili na poslovnik o delu skupščine in njenih organov. Šlo je za dva amandmaja, ki sta prišla zadnji hip, čeprav je bilo dovolj časa, da bi ju dali pravočasno in tako skoraj izsilila najno sejo izvršnega sveta. Končno so predlagatelji odstopili od predlogov.

Vse to kaže, da bo treba v delu skupščine upoštevati sprejete norme, ne zaradi formalnosti, marveč zaradi namena in vsebine dela!

Resolucija je zahtevna, hkrati pa realna in temelji na izkoriščanju vseh možnosti za hitrejši razvoj. V nekaterih primerih celo hitrejši kot je republiško povprečje. Precej nalog slovi na trgovini, zaradi njene uveljavitve doma in tudi v tujini, še predvsem v stikih z deželami v razvoju. Vrh tega resolucija nakazuje večjo povezanost gradbeništva, odpira nadaljnja pota za integracijo gostinstva, govori o zaposlovanju, vendar v večji meri proizvodnih delavcev in manj režijskih, opozarja na nadaljnje sodelovanje med tremi pobratenimi občinami, se pravi med Celjem, Cuprijo in Dobojem, poudarja, da veljajo naloge leta inovacij tudi letos in podobno.

V razpravi se je spet uveljavila potreba po gradnji novega hotela na Dobrni. De-

legat Izletnika je menil, da bi moral dobiti kolektiv pri gradnji nove avtobusne postaje več družbene pomoči, še zlasti, ker gre za objekt širšega družbenega pomena. Pomembno je bilo opozorilo, da bo treba že v bližnji prihodnosti rešiti prenekatero kadrovske zahteve temeljnega sodišča. Sicer pa je tudi ta del seje opozoril, da varstvo okolja ni prazna beseda in da je vse več zahtev po namestitvi čistilnih naprav in drugem. In končno, tudi težav gostinske šole, zaradi prostorov za praktični pouk, ni moč prezreti!

S sprejemom dogovora o družbeni samozaščiti je tudi to poglavje dobilo svoje ustrezno mesto v samoupravnem sistemu. Očitno je, da so glavni nosilci družbene samozaščite delovni ljudje in občani v svojih temeljnih organizacijah združenega dela, v krajevnih, interesnih in družbenopolitičnih skupnostih ter v družbenopolitičnih organizacijah.

Prav tako so delegati sprejeli novo pobudo o samoupravni organiziranosti komunale, ki predvideva ustanovitve ene same interesne skupnosti za več dejavnosti. Edina pripomba je bila, da naj bi čimprej prišli do ustanovne skupščine te skupnosti.

Brez pripomb so sprejeli tudi predlog o prenehanju odloka o izgradnji in upravljanju s toplotnimi napravami. Gre za problem, zaradi katerega so nekatere krajevne skupnosti sprožile ustavni spor in ga dobile. Zdaj prehaja vsa ta naloga na stanovno skupnost.

Vso podporo je dobil tudi dokument o nadaljnjem sodelovanju med pobratenimi občinami. Pomembna pa je bila pripomba, da naj bi z enako vneto kot na gospodarskem podpirali tudi sodelovanje na kulturno prosvetnem področju.

M. BOZIC

ODGOVOR JAVNEGA DELAVCA

MILANU SENIČARJU

Najprej pojasnilo in dopolnilo: naloga muzeja ni le evidentiranje, zbiranje, čuvanje in razstavljanje muzealij. Muzejski delavci naj gradivo tudi preučujejo in rezultate objavljajo. Razumljivo je, da pri tem ne gre le za znanstveno-strokovne publikacije, temveč prav tako za poljudne prispevke, ki so razumljivi vsakomur. Muzejski delavci, tudi celjski, to delo v danih možnostih opravljajo. S tem delom v prvi vrsti prispevamo k spoznavanju življenja v pokrajini.

Nadaljnja pomembna plat muzejskega dela je, da gradivo, pridobljeno z odkupi, darili in arheološkimi izkopavanji, primerno restavriramo in konserviramo ter tako preprečujemo njegovo propadanje. V nasprotnem primeru kulturne dediščine ne bi ohranjali za prihodnost, kar je končno prvenstveni namen muzeja in drugih podobnih ustanov.

K Vaši ugotovitvi o »zaprtosti« Pokrajinskega muzeja Celje: »Odpiralni čas« vsak dan, razen ponedeljka od 9. do 12. ure (torej tudi v soboto in nedeljo), v sredo pa še od 14. do 16. ure, ni nikakršna negativna izjema med slovenskimi muzeji. Nekajletni statistični podatki kažejo, da je obisk ob sredah popoln slab, čemur se ne čudimo, saj bi težko pričakovali od delovnega človeka, da bo po težkem delu obiskal še muzej.

Nasprotno pa bi bila »kapateteta« muzeja ob sobotah in nedeljah spodobna sprejeti neprimerne večje število obiskovalcev. In zakaj tako ob dela prostih dneh? Nekateri ljudje pač ne bodo prišli v muzej, četudi bi bil odprt štiriindvajset ur na dan, ker pač gre za domačo, manj znamenito reč, ki jo lahko vidiš še kadarkoli, poleg tega so to videli v inozemstvu v

imenitnejši, bolj reprezentativni obliki...

Ne pozabimo (glej prospekt Kult. skupnosti Celje za sezono 1975/76!); najavljene skupine si lahko ogledajo stalne muzejske razstave ob kateremkoli dnevnem času in imajo pri tem strokovno razlago! Te možnosti se poleg šolske mladine poslužujejo tudi delovni kolektivi s svojimi gosti.

Enkrat letno je muzej odprt deset dni ves dan, kar angažira celoten muzejski kolektiv.

Če niti z izkoriščanjem obeh možnosti izven rednega »urnika« v muzeju nismo v celoti zadovoljni, je to dokaz, da nam v muzeju ni vseeno, imamo obisk, ali ne, in kolikšen je. Menimo, da ima tudi vsak zaposleni občan dovolj priložnosti za ogled stalnih muzejskih razstav in tudi občasnih, ki so večinoma izven matične hiše, le odločiti se za obisk mora.

Podatek, da si je Pokrajinski muzej v letu 1974 ogledalo 18.850 ljudi, leta 1975 pa smo imeli 38.687 obiskovalcev, je vzpodbuden in izpričuje, da vendarle nismo tako »zaprti« kot menite, tov. Seničar!

Mogli bi seveda razmišljati tudi o razširitvi sedanjega »oglednega časa«. Uresničitev pa bi potrebovala dvoje novih delovnih mest, ker dosednji čuvaji s polnim delovnim časom opravljajo hkrati tudi druga, za muzej potrebna dela. O možnosti tako razširjene dejavnosti bi laže odgovorila Kulturna skupnost občine Celje. Verjetno bi k našemu pojasnilu in na postavljeno vprašanje lahko odgovoril tudi Muzej revolucije v Celju.

VERA KOLSEK

Izkoriščam to priložnost in v imenu muzejskega kolektiva ponovno povabim celjske delovne organizacije na ogled muzeja.

CELJSKA ZK

DOSLEDNO V AKCIJO

V torek dopoldne so se sestali sekretarji OO ZK celjske občine. Razpravljali so o stabilizacijskih prizadevanjih v občini. O trenutnem položaju je govoril namestnik sekretarja občinskega komiteja ZK Franc Gazvoda. Poudaril je, da je treba že sprejete stabilizacijske programe dosledno izvajati, saj se pozitivni rezultati že kažejo v marsikateri organizaciji združenega dela. Te misli je potrdila tudi razprava, kjer so komunisti poudarili, da ni treba delati novih programov, le že sprejete je treba dosledno izpeljati v vseh sredinah. Bilo je tudi sklenjeno, da morajo komunisti še odločneje v to akcijo, kajti še so primeri, ko naletimo na oportunistem in razna prikrižanja.

Komunisti celjske občine so trdno odločeni speljati to težko in odgovorno nalogo dosledno, da pa so to ponekod že storili, najzgovorneje potrjujejo podatki, ki govorijo v prid stabilizaciji in njenim rezultatom.

AKCIJA ŽENSK

LETOS DO APARATA

Ze tretje leto poteka v celjski regiji zbiranje denarja, ki so ga delovne organizacije namenjale namesto pogostitev in obdaritev ob dnevu žensk, za nabavo aparature za zgodnje odkrivanje raka na dojki. Začetek akcije sega v leto 1973, medtem pa se je na skupnem računu nabralo 236.897,50 dinarjev. Za nabavo specializirane aparature, ki je v času, ko se je akcija začela, stala 400.000 dinarjev, zdaj pa je ta znesek že poskočil na 850.000 dinarjev, so zbrana sredstva po občinah naslednja: v občini Celje so nabrali 139.917,50 dinarjev, v Slovenskih Konjicah 29.897,95 din, v Zalcu 33.200 din, v Laškem 17.850 din, v Šmarju 12.380 din, v moziški občini 1000 ter v sevniški in mariborski občini skupaj 2.652,50 dinarjev. V šentjurski občini niso namenili za nabavo aparature za

zgodnje odkrivanje raka na dojki nič dinarjev.

Navedene številke so priča, da je prepočasen dotok sredstev huda ovira ob dobro zamišljeni akciji. Pred turni so bližajoči se prazniki ob dnevu žensk, za katere smo sklenili, da bodo letos delovni. In ker je tudi naš cilj, da tri leta trajajočo akcijo zaključimo letos, je svet za spremljanje družbeno-ekonomskega položaja žensk pri občinski konferenci SZDL v Celju, storil vse, da bi se leto mamograf, kot se aparatura imenuje, tudi nabavil. To pa bo možno le tako, če bodo organizacije združenega dela, predvsem pa v njih zaposlene žene, pokazale potrebno zrelost in namenile denar namesto za darila za zbiralno akcijo.

Po dogovoru s predstavniki bolnišnice Celje in občinsko zdravstveno skupnostjo, ki so prevzeli velik delež pri nabavi aparature, naj bi delež žensk znašal v letošnjem letu 120.000 dinarjev. Za druge deleže se je obvezala bolnišnica Celje in občinska zdravstvena skupnost, ki bo po samoupravnem sporazumu z delovnimi organizacijami o vračanju sredstev za potrebe zdravstvene službe v celjski občini, namenila v ta namen 400.000 dinarjev.

Ce ne bodo do letošnjega leta zbrana vsa sredstva za nabavo aparature za zgodnje odkrivanje raka na dojki, zbranega denarja ne bo mogoče drugače uporabiti niti vrniti. To je odločno stališče žensk, ki so pred tremi leti začele humano akcijo. V njej je tudi veliko odgovedi, zato pomeni zajeti sapo pred končnim ciljem, politično dejanje, ki ga moramo realizirati. Nočemo ne zakusk, še manj praznovanj in konjakovih vonjav, ki prihajajo iz moških in ženskih ust ob našem prazniku. Rade pa bi ostale še nekaj časa zdrave in če bo to skupna želja vse družbene skupnosti, bomo najbolj zadovoljne.

ZDENKA STOPAR

V ŽALCU PLES ZA IGRIŠČE

Klub za vzrejo in vzgojo športnih ter službenih psov v Zalcu je v prvem letu obstoja dosegel nekaj lepih uspehov. Ker imajo vedno več novih članov je nastal problem ureditve lastnega prostora, kjer bodo lahko vadili športne in lovske pse. Zemljišče so že dobili, leži ob Savinji, zdaj pa ga je treba še opremiti. Da bi to lahko napravili že letos (tudi sami se ukvarjajo s finančnimi težavami), so se odločili, da bodo v soboto, 14. februarja pripravili I. KINOLOŠKI PLES, ki se bo začel ob 20. uri v veliki dvorani Kmetijskega kombinata v Zalcu. Igrali bodo VOKALI, pela pa Marjana Deržaj. S to priveditvijo željo še bolj povezati svoje članstvo, poleg tega poživiti drugače monotono zabavno življenje v Zalcu in seveda tudi dobiti nekaj sredstev za lažjo in hitrejšo opremo igrišča ob Savinji.

-4v

REKLI SO

Predvsem moram omeniti, da je sodelovanje aktivov mladih zadržnikov z Občinsko konferenco ZSMS zelo dobro, predvsem na družbenopolitičnem področju, pa tudi na strokovnem. Aktivni dobro sodelujejo s kombinatom Hmežad, temeljno organizacijo združenega dela Koperacija. Tu gre predvsem za strokovno sodelovanje. Tako v okviru TOZD Kooperacija prireja varilske tečaje, razna predavanja o kmetijstvu, kuharske tečaje in podobno.

Kakšne naloge čakajo v tem letu konferenco mladih v kmetijstvu pri občinski konferenci ZSM?

»Ena izmed pomembnih akcij, ki smo jih izvedli v mesecu februarju je bilo regijsko tekmovanje Kaj več o kmetijstvu, ki je bilo v Trnavi. V kratkem bomo pripravili problemsko konferenco o kmetijstvu, pripravili pa bomo tudi razgovore s študenti kmetijskih šol. Skozi vse leto bomo vodili razgovore s predstavniki aktivov mladih zadržnikov, pripravili bomo srečanja s kmečko mladino v občini, zanimivo pa bo prav gotovo tudi tekmovanje za najboljši tovrstni aktiv.

JANEZ VEDENIK

FRANC GAJSEK, predsednik konferencie mladih v kmetijstvu pri OK ZSMS Zalec: »V žalski občini delujejo aktivni mladih zadržnikov v Preboldu, Grižah, Trnavi, Braslovčah, na Vranskem, v Vinski gori ter Galiciji. Pred kratkim smo ustanovili aktiv tudi v Petrovčah, prizadevali pa si bomo, da bomo spet oživili aktivne v krajevnih skupnostih, kjer so nekdanje delovali, potem pa je njihovo delo zamrlo. To velja predvsem za Polzele in Tabor. Ena izmed nalog, ki nas čakajo je tudi ta, da ustanovimo aktivna v Andražu in Sempetru.

KOMUNISTI ŽALCA

PRILAGODITEV NALOGAM

Osemnajsta seja komiteja Občinske konference Zveze komunistov Zalec, ki je bila konec prejšnjega tedna, je bila nedvomno namenjena mobilizaciji komunistov žalske občine, da čim bolj temeljito pristopijo k uresničevanju sklepov pete seje Centralnega komiteja Zveze komunistov Slovenije.

Na seji so ocenili izvedene volilne konference v osnovnih organizacijah Zveze komunistov, ki so bile od 15. decembra do 15. januarja. Enotna ocena, ki so jo na seji podali je bila ta, da so se vodstva osnovnih organizacij na volilne konference dobro pripravila, izdelala izredno dobra, realna kritična poročila ter politično odgovorno ocenila razmere in opozorila na probleme, ki so. V ospredju so bili gospodarski problemi, problematika aktivizacije čim večjega števila članov Zveze komunistov ter nekatera organizacijska vprašanja. Gre predvsem za to, da bodo tudi skozi dopolnitev organiziranosti Zveze komunistov v občini Zalec dosegli v bodočem političnem delovanju boljše uspehe. V ta okvir sodi brez dvoma formiranje komitejev Zveze komunistov v tekstilni tovarni Prebold, tovarni nogavic na Polzeli, keramični industriji Liboje, kakor tudi formiranje svetov Zveze komunistov v krajevnih skupnostih Zalec, Sempeter, Prebold, Polzela in Vransko. S tem proces reorganizacije seveda še ni končan, saj bodo tudi v drugih krajevnih skupnostih, kjer bodo nastopili pogoji, ustanavljali svete Zveze komunistov kot možno obliko aktivizacije večjega števila komunistov za dejavnost v Socialistični zvezi in v organih samouprave v krajevnih skupnostih.

Na osemnajsti seji komiteja Zveze komunistov so obravnavali tudi akcijske programe in dejavnost komisij komiteja ter se dogovorili o pripravah na sedmo sejo Občinske Zveze Komunistov Zalec, ki bo predvidoma v drugi polovici februarja.

Sicer pa naj ob koncu omenimo še to, da je bil v petek v Zalcu tudi celodnevni seminar s sekretarji osnovnih organizacij in stalnih aktivov Zveze komunistov ter sekretarji novo formiranih komitejev.

JANEZ VEDENIK

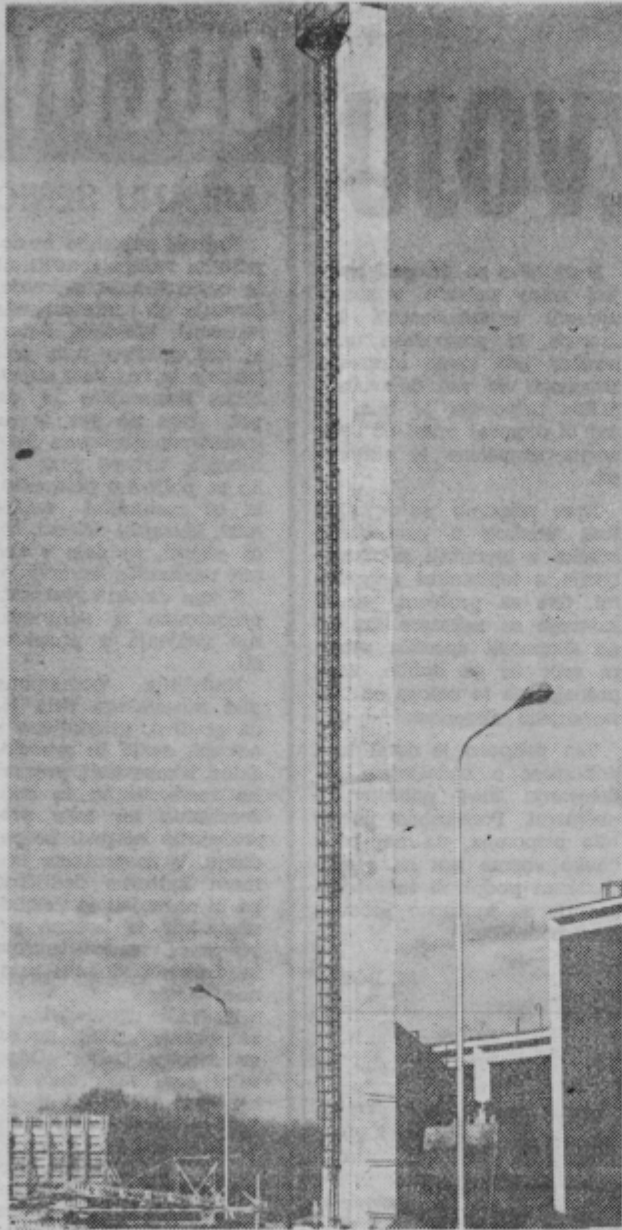
SAMOUPRAVNI SPORAZUM ZDRAVSTVA

Prizadevanja za združitev zdravstva v celjski regiji so bila prisotna že v lanskem letu. Letošnje leto se bo uresničila prva integracijska stopnja, kot začetek pa je bil v tem tednu podpisan samoupravni sporazum o združitvi v sestavljeno organizacijo združenih zdravstvenih zavodov Celje. Podpisnice tega sporazuma: Splošna bolnišnica Celje, Splošna bolnišnica Brežice, Regionalni zdravstveni dom Celje, združujejo po odločitvah večine vseh delavcev svoje delo in tudi družbena sredstva. Namen združevanja je racionalno izkoriščanje kadrovskih zmogljivosti ter funkcionalna delitev dela. Uvaja le naj bi se nove oblike dela, predvsem take, ki bi uporabnikom zdravstvenih storitev zagotovile čim kvalitetnejše zdravstvene storitve, hkrati pa naj bi razvijale humanejše odnose pri uveljavljanju zdravstvenega varstva.

S sklenitvijo tega samoupravnega sporazuma bodo zdravstvene organizacije ohranile svoj dosedanji položaj, prilagajale pa se bodo določilom sporazuma.

Združeni zdravstveni zavodi Celje so konstituirali že tudi prvi delavski svet, katerega predsednik je dr. Ivan Ratkaj iz Rogaške Slatine, njegov namestnik pa dr. Matjaž Lovšin iz Splošne bolnišnice Celje.

Z. S.

GRADNJA ŽALEC

VSE ZA DELAVCE

Dobri rezultati gospodarjenja v preteklem letu — Letos 12 milijard starih dinarjev celotnega dohodka — Novi izdelki pogoj za dobro gospodarjenje — Dimniki za Čehoslovaško — Skrb za standard delavcev — 21 novih stanovanj — Do leta 1980 dvajset enodružinskih hiš za delavce

Gradnja iz Žalca je v preteklem letu zabeležila izredno dobre rezultate gospodarjenja. Celotni dohodek je znašal osem milijard in pol starih milijonov dinarjev, ostanek dohodka pa milijardo 180 milijonov dinarjev. Neto osebni dohodek na zaposlenega je znašal 3725 dinarjev. Več povedo ti podatki, če jih primerjamo z letom poprej, torej z letom 1974, ko je bil celotni dohodek za 60 odstotkov manjši, ostanek dohodka za 41 odstotkov, osebni dohodek pa so se v letu 1975 povečali v primerjavi z letom 1974 za trideset odstotkov. Izvoz je bil lani za 68 odstotkov večji, vrednost izvoza pa je znašala 106.312 ameriških dolarjev. Za letošnje leto načrtujejo v Gradnji dvanajst milijard starih dinarjev celotnega dohodka, ostanek dohodka naj bi znašal milijardo štiristo milijonov dinarjev.

V Gradnji vedo, da morajo nenehno stremeti za proizvodnjo nekaterih novih izdelkov ter se z njimi prvič pojaviti na domačem tržišču. Tako bodo v letošnjem letu začeli s proizvodnjo montažnih

greznic, betonskih votlakov STIBO, ki so na sredini izolirani s stiropor maso ter z montažnimi elementi za obzidavo dimnika. Še zlasti zadnja dva nova izdelka bosta precej pomenila pri današnji borbi za varstvo okolja, saj bo s tema dvema vrstama dimnikov zmanjšano onesnaževanja zraka, poskrbljeno pa bo tudi za boljši toplotni izkoristek.

V letošnjem letu bodo na Čehoslovaškem zgradili tri velike Schiedel dimnike, celotna vrednost te investicije pa bo znašala petsto starih milijonov dinarjev. Pravkar pa sklepajo tudi pogodbe za izvoz v Bolgarijo, Romunijo in Poljsko. Ob tem velja omeniti, da ima Gradnja dobro obdelana tržišča tudi doma in to v Sloveniji, Hrvaški, Srbiji in Bosni in Hercegovini.

S prvim januarjem letošnjega leta so ustanovili dve temeljni organizaciji združenega dela in sicer Proizvodnjo surovin in gradbenih enot v Latkovi vasi ter Montež, gradbeno operativno in inženiring. Z novo organiziranostjo

pričakujejo, da se bo izboljšala produktivnost dela, boljša bo tudi delovna disciplina, da o poglobljanju samoupravnih odnosov niti ne govorimo.

Ob vsem tem pa velja omeniti še nekaj. V trindvajsetih letih, kar obstaja Gradnja, so zgradili samo 5 stanovanj za svoje delavce. Lani pa so pričeli z gradnjo bloka, v katerem bo 21 stanovanj, predvsem za mlajše delavce, ki še nimajo rešene stanovanjskega vprašanja. Stanovanjski blok bo vseljiv do poletja. Sicer pa to še ni vse. Do leta 1980 bodo zgradili dvajset enodružinskih hiš do tretje faze. Naprej bodo hiše dozdali delavci sami, Gradnja prispevek pa bo veljal kot posojilo. Ob koncu naj zapišemo še to, da je v organizaciji združenega dela Gradnja v Žalcu trenutno zaposleno 223 delavcev, od tega 55 iz drugih republik. Vsi so se v Sloveniji že dobro aklimatizirali ter so izredno aktivni pri delu samoupravnih organov Gradnje.

JANEZ VEDENIK

POZD SCHMIDT ŽALEC

KJE JE ODGOVORNOST?

Zaradi pomanjkanja obratnih sredstev je prišlo do težavnega položaja v POZD Schmidt v Žalcu. O problematiki je razpravljala tudi Izvršni svet Skupščine občine Žalec ter sprejel priporočilo, da je treba preiti na redno likvidacijo POZD.

Z željo, da se oglašimo pri njih, pa so nas medse povabili tudi delavci POZD Schmidt ter nam spregovorili o svojih težavah. Sicer pa smo dali besedo tudi vodji POZD Oskarju Schmidt in predsedniku Izvršnega sveta Skupščine občine Žalec.

JOZE JAN, predsednik Izvršnega sveta Skupščine občine Žalec: »Izvršni svet naše občine je na osnovi stanja po devetih mesecih lanskega leta, ko je bila nakazana izguba v POZD Schmidt v Žalcu, pristopil k podrobnejši proučitvi stanja v tej POZD in takrat sprejel tudi ustrezne zaključke. Slo je predvsem za to, da je potrebno ugotoviti stanje v Schmidt in eventualno priključiti celotno dejavnost k organizaciji združenega dela Sigma Žalec. Ze takrat smo skupaj z delovno skupnostjo in Sigmom sprejeli dogovor, da se pokrijejo osebni dohodki delavcev za oktober in november. Kasneje smo ugotovili, da se vodja POZD Oskar Schmidt ni v celoti držal sprejetih dogovorov in da je v nekaterih stvareh ravnal nekoliko drugače kot smo se dogovorili. Predvsem glede tega, da Sigma iz Žalca prevzame celotno proizvodnjo in seveda zaposli tudi delavce iz POZD. Tako je ostalo odprto vprašanje glede osebnih dohodkov za nekatero delavce v mesecu decembru. To sedaj intenzivno rešujemo. Na eni izmed zadnjih sej Izvršnega sveta smo ponovno razpravljali glede stališč v zvezi s to pogodbeno organizacijo združenega dela. Stanje kakršno je sedaj, je precej težje kot smo prvotno predvidevali. Ugotavljamo, da ni mogoča priključitev k Sigmu, pač pa je treba ugotoviti točno stanje ter na osnovi tega preiti na redno likvidacijo

POZD, s tem da nato prevzame celotno dejavnost Sigmama.

OSKAR SCHMIDT, vodja POZD: »POZD je bil ustanovljen leta 1974 in je pričel s svojim rednim delom brez vsakršnih obratnih sredstev, kljub temu pa smo zelo dobro gospodarili in je znašal ostanek dohodka 64 milijonov starih dinarjev. Na osnovi tega smo planirali povečanje proizvodnje za leto 1975 na eno milijardo starih dinarjev, s tem da povečamo naše kapacitete ter prostore in seveda, da nabavimo nove stroje. Na sestanku, ki smo ga takrat imeli v naših prostorih s predstavniki občinske skupščine, nam je bila dana vsa podpora, prav tako pa so nam obljubili kredite za gradnjo delavnice ter za trajna obratna sredstva.

V drugi polovici lanskega leta se je močno pokazalo pomanjkanje obratnih sredstev, saj se je ob povečanju števila zaposlenih močno povečala tudi proizvodnja. Z ozirom na obljubljena kreditna sredstva smo začeli s lastnimi sredstvi, z udarniškim delom smo obnovili delovne prostore in jih tudi povečali za okrog 450 kvadratnih metrov. Ker smo še vedno računali na pomoč bank, predvsem pa občinske skupščine smo delali naprej kljub pomanjkanju obratnih sredstev. Konec koncev nismo mogli več iz ostanaka dohodka zagotoviti obratna sredstva za naše poslovanje.

Krizno obdobje se je začelo z blokado žiro računa POZD na račun dolga davkov, ki sem jih imel prejšnjega leta. To je bilo nekaj dni pred izplačilom osebnih dohodkov. »200 milijonov dinarjev, kolikor jih je bilo namenjenih Sigmu, da bi sanirale našo proizvodnjo, bi nam pomenilo mnogo. Zagotovili bi si obratna sredstva in bi lahko normalno delali naprej. POZD je nov način združevanja sredstev za delo in zdi se mi, da bi bilo treba taki mladi organizaciji nuditi vso moralno in materialno podporo za njihovo redno delo. Dejstvo pa je, da smo bili ves čas prepuščeni sami sebi. Res pa je tudi, da nekateri POZD še

vedno smatrajo kot privatno stvar.

Povem naj še to, da je Sigma odstopila od združitve, ker niso podane možnosti za njen razvoj, saj ima Ferralit na tem področju svoj program, tako da se mi ne moremo razširjati na tem ozemlju.

FRANC VRANIČ, varilec pri POZD Schmidt: »Sigma nam je ponudila, da pridemo delat k njej na Vransko ali v Zabukovico, kjer ima svoje obrate. Mi delavci smo to sprejeli, ko pa smo dobili na vpogled pogodbe, smo se začudili, ker so bile za nas zares nesprijemljive. V pogodbi so bile navedene bruto plače delavcev, od teh pa bi morali

Niko Bajt

Franc Vranič

plačevati še štiri delavce, ki so ostali v POZD in so delali inventuro. Tako bi neto ura znašala devet dinarjev, poleg tega pa so plačane le efektivne ure. Ob vsem tem ne bi imeli plačanih bolniških izostankov, dopusta in praznikov. Zato so delavci tudi prenehali z delom pri Sigmu, s pogoji, ki nam jih je nudila Sigma nismo bili niti zdaleč zadovoljni.

JAKOB OLIP: »Delavci smo delali na terenu, izplačanih nismo dobili dnevnice... POZD nam je povprečno dolžan po milijon starih dinarjev. Jaz na primer sem samohranilec — imam ženo in dva otroka... Ne vem več, kako naj živim.

Občina pa z rešitvijo problema zavlačuje. Ze pred šestimi meseci smo poklicali predstavnike Občinske skupščine ter jih seznanili s problemi, ki nas tarejo, pa nič... Ne vem, kako se lahko v naši družbi dogaja kaj takega...»

NIKO BAJT, komercialist v POZD: »Jezi me samo to, ker se z vsem skupaj tako zavlačuje, ob tem pa raste izguba. Mislim, da bi se lahko v neki občini ob takem primeru hitreje dogovorili ter poiskali ustrezno rešitev, ne pa da se seje vlečejo druga

Oskar Schmidt

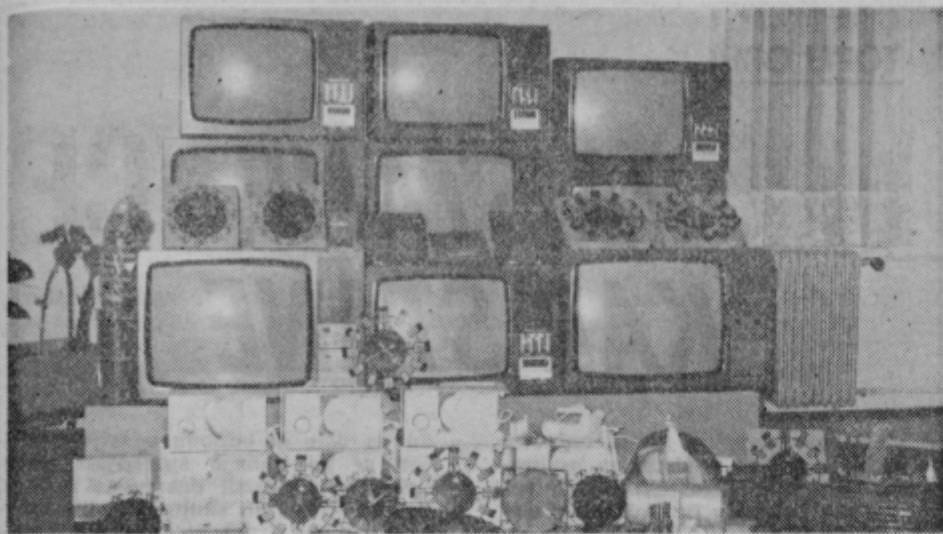

Jakob Olip

Dejstvo pa je tudi to, da so problemu posvečali premalo pozornosti ter da so prepozno ukrepali. Z zavlačenjem dokončne rešitve je seveda rastla tudi izguba. Ob vsem tem so trpeli in še trpijo predvsem delavci.

Primer Schmidt končno opozarja še na to, da je treba biti tudi pri oblikah združenega dela kot je POZD v bodoče bolj prilagodljiv, saj ne gre le za privatno, pač pa tudi za podružljanje lastnine.

JANEZ VEDENIK

KRAJE V GORENJU IN CINKARNI

KJE SI, KONTROLA?

Končno so po daljšem času prišli na sled skupini, ki je na nedovoljen način odnašala oziroma kradla vrednostne predmete iz tovarne gospodinjne opreme Gorenje v Velenju. Delavci uprave javne varnosti Celje so raziskovali in seveda še raziskujejo celoten neprijeten dogodek. Pri tem so vestno sodelovali tudi delavci postaje milice v Velenju, katerim gre tudi zahvala ter priznanje, da so tako hitro odkrili vse, kar je bilo nepravilnega.

Trenutno je v priporu devet ljudi, ki so osumljeni, da so v zadnjem času na nedovoljen način izmaknili iz tovarne več barvnih televizorjev, hladilnih skrinj, elektromotorjev za pralne stroje in druge drobne izdelke Gorenja. Po prvih ocenah, ki pa niso zadnje, gre za storjeno škodo v višini 60 do 70 starih milijonov din. Glavni nosilci te ali teh akcij, ki so tudi v priporu, so: Anton Krebl, 32, delavec v Gorenju, doma iz Sentilja pri Velenju, Mihael Nahtigal, 29, sofer iz Raven pri Soštanju, Jože Zalig, 23, viličar, doma iz Rečice ob Paki, Janez Brezovnik, 25, iz Dola Suhaga, tudi viličar, mladoletnik A. M., viličar ter zmanjki sodelavci: avto-prevoznik Edvard Milavec iz Mozirja, 29, Stane Martinčič, 26, sofer iz Ljubljane, zaposlen pri Intervropi, Franc Pušnik, 35, iz Dovž pri Slovenj Gradcu, oddelkovodja v prodajalni »Ta« v Velenju in Alojz Dobnik, sofer, star 37 let, doma iz Podkrajca pri Velenju.

Na Upravi javne varnosti v Celju so nam povedali, da predmete, odtujene iz Gorenja še zbirajo ter istočasno poudarili, da je do tega verjetno prišlo zato, ker ni bila dovolj prizadeta in vestna

lista služba, ki za to skrbi. Slaba je bila notranja kontrola in vse to je za seboj potegnilo takšne posledice. Delavci uprave javne varnosti naprošajo vse, ki so v zadnjem času kupili izdelke Gorenja na »črno« po nižji ceni, da to javijo na upravo javne varnosti ali postaji milice v Velenju. Le tako bo možno odkriti vse prekrške, ki jih je storila ta skupina, ki je zdaj v priporu.

Drugi primer je vezan na celjsko Cinkarno. 19. januarja letos so pripravili Branka Franke, 27, doma iz Doljnega Macena pri Džurmancu, po poklicu trgovskega pomočnika in od lanskega leta zaposlenega v celjski Cinkarni, TOZD obrat TIO. Franko je od lani pa do prijetja storil 10 vlomov, dva grabeža in eno tatvino, do sedaj ugotovljena škoda, ki jo je s tem povzročil pa je okoli 15 starih milijonov din. Tako je enkrat vlomil v zaboje Sime iz Zalca, ki je delala v Cinkarni in iz njih odnesel raznih predmetov v vrednosti starih milijonov din. Drugo večjo stvar je storil v začetku letošnjega leta, ko je v Cinkarni iz obrata Zične odnesel 2050 kg cinkove žice, zвите v kolobarje. Bilo je še mnogo drugega, vendar bodi zaenkrat dovolj. Obe preiskavi, tako v Gorenju kot Cinkarni, sta v teku in na upravi javne varnosti so nam obljubili, da nas bodo takoj, ko bo vse zaključeno, ponovno obvestili. Ze pred tem pa se nam pojavlja eno samo vprašanje: kako je bilo mogoče poleg vseh mehanizmov, ki naj bi takšna početja preprečevali, da je vseeno prišlo do tega? Nekaj prav gotovo ni v redu, kajti če bi bilo, tudi do tega ne bi prišlo. Vsaj v takšni drastični obliki ne. T. VRABL

IZLET NA MORJE

300 PRIJAVLJENIH

Ze v nekaj zadnjih številkah Novega tednika ter radijskih oddajah Radia Celje smo opozorili (samo kmečke ženske), da pripravljamo tudi letos ob dnevu žensk, 8. marcu, izlet na morje, in to že četrty zapored. Izlet je namenjen izključno kmečkim ženskam, ki ob naporern vsakodnevnem delu še niso uspeli videti našega sinjega Jadranskega morja. Prvič smo bili v Postojnski jami in Portorožu, drugič v Lipici in Kopru ter tretjič v Rovinju, celo skoraj dva dni! Povsod je bilo lepo (vsaj tako so nam udeleženke zagotavljale!), kam pa jo bomo mahnil letos, je še zaenkrat skrivnost.

Takoj povejmo, da smo s sprejemanjem prijav končali. Končali enostavno zato, ker se je za naš dvodnevni izlet (zanj bo treba odšteti

150 dni!) prijavilo že 293 udeleženek, prostora pa je za 100! V mapi se je nabralo mnogo pisem, dopisnic in razglednic, nekaj je bilo tudi telefonskih pogovorov in osebnih obiskov v redakciji, tako da naša moška redakcijska fregata v redakciji resnično ne ve, kako in kaj. Vse so napisale, da morja še niso (?) videte, da bi ga rade, da bi rade bile za dva dni izprežene iz kmečkoga dela in podobno. Kaj pa mi? Na voljo imamo 100 mest in ponovno se bomo morali (na našo veliko žalost) poslužiti iznajdljivosti, kako izbrati sto kmečkih žensk, ki bodo z nami potovale na morje v... Torej, najprej bomo pobrskali po starih spiskih in izločili vse tiste, ki so že kdaj bile z nami. Tako je tudi prav, saj na vrsto morate priti vse! Potem bomo

vse ostale »vrgli« v boben in žreball. To je nalažja pot, da se komu ne zameriš. Ali pa tudi! Nekaj pa vas res mora ostati, kajti drugače prihodnje leto izleta ne bo. To bi pa bilo žalostno, kajne?

Poglejmo, koliko kmečkih žensk se je prijavilo iz posameznih občin: iz celjske 53, sentjurske 101, šmarske in žalske 43, laške 31, konjiške 5, mozirske 14 in velenjske 3. Vseeno ne obupajte, kmalu bo znano, katere bodo letos potovale z nami in Izletnikom na prijeten dvodnevni izlet na morje, kjer bomo skupaj doživeli tudi prvi spomladanski dan.

Ena izmed kmečkih žensk je lepo napisala: »Ne želim si videti ne Malte, ne Avstrije, sploh ne tujine, ampak naše sinje Jadransko morje.«

Prejšnji ponedeljek so velenjski »Humoristi« obiskali dom oskrbovancev v Novem Celju, kjer so v prijetnem vzdušju obdarili upokoence Velenjske občine, ker ob Novem letu niso uspeli organizirati še tradicionalnega obiska. Velenjski humoristi so organizirani v humano organizacijo, kjer poleg dobre volje gojijo tudi rekreativno dejavnost ter pomagajo ljudem, ki so v stiski. Z lastnimi sredstvi, ki jih uspejo zbrati ob kakšni akciji so pripravili tudi letos darila v skupni vrednosti 2000 din, s pesmijo in prijateljsko besedo pa so radost upokoencev še povečali. Upokoenci so se zelo razveselili novice, da bodo že v letošnjem letu prestavljeni v matično občino, kjer bo v poletnih mesecih vselej nov dom upokoencev. JOZE MIKLAVEC

TURIZEM

V KORAK Z USTAVO

Jutri, v petek, 13. t.m., bo sedmi redni občni zbor celjske turistične zveze. Tokrat ne gre samo za običajni delovni obračun in sprejem novega akcijskega programa, marveč še za potrditev novih pravil in v tej zvezi za podpis samoupravnega sporazuma v povezovanju turističnih društev, občinskih turističnih zvez in sorodnih društvenih organizacij na celjskem območju v celjsko turistično zvezo kot medobčinsko turistično organizacijo.

Gre torej za nov korak v ureditvi ustave. Prvega so ob koncu lanskega leta napravila turistična društva s sprejemom novih pravil. Drugi je na vrsti zdaj in čaka območno zvezo ter seveda vsa društva.

Po samoupravnem sporazumu o združitvi društev v celjsko turistično zvezo, bo medobčinski organ v prvi vrsti usklajeval službo območnega pomena, vodil tekmovanje za najlepši turistični kraj, za najboljše turistično

društvo in za najbolj marljivega turističnega delavca ter sodeloval z medobčinskimi družbeno političnimi organizacijami in svetom občin celjskega območja.

Sicer pa je namen celjske turistične zveze, da pospešuje razvoj turizma in se v tej zvezi zavzema za varstvo okolja, za ureditev in olepšavo krajev, pomaga članom pri njihovem delu in podobno.

Celjska turistična zveza stopa letos v svojo šestnajstletno delovno obdobje. Njeni zametki segajo v 1954. leto, ko je bila ustanovljena stalna turistična konferenca za celjsko območje, ki se je v poznejšem obdobju preimenovala v celjsko turistično podzvezo in končno v novembru 1958. leta v celjsko turistično zvezo. Značilna je ugotovitev, da v tej območni organizaciji še od 1973. leta dalje veljajo delegatski odnosi in da zatorej nova pravila ne prinašajo bistvenih sprememb. Gre le za ureditev dosedanje poti in za popolno usklajitev dejavnosti z novo ustavo.

ZDRAVILIŠČE DOBRNA

Kot na predzadnji, tako so problemi zdravilišča Dobrna dobili svoj odmev tudi na zadnji seji občinske skupščine v Celju oziroma na ločeni seji delegatov zbora združenega dela. Zdraviliški kolektiv izkorišča vsako možnost, da opozarja na stanje, v katerem je in na načrte, ki bi jih rad čim prej uresničil. Tokratna kritika je sicer segla nekoliko predaleč, navzlic temu pa je ugotovila, da bo sicer segla nekoliko predaleč, navzlic temu pa je ugotovila, da bo treba napraviti nekaj več kot samo zapisati v resoluciji o družbenoekonomski politiki in razvoju občine Celje v letošnjem letu, da se kolektiv zdravilišča povezuje z drugimi zainteresiranimi organizacijami in podobno.

Kritika na račun nezainteresiranosti in slabe pomoči občinske skupščine in drugih je dobila razumen odgovor. Ne gre zdaj za ta problem, gre pa za dejstvo, da Dobrna sama ni sposobna rešiti svojega lastnega vpraša-

nja, da je ekonomsko in finančno prešibka, da bi se lahko lotila naložbe v vrednosti okoli petnajst milijard starih dinarjev. To je dejstvo. Tembolj, ker je ostanek dohodka premajhen, da bi lahko z njim šli v takšno akcijo. Je pa še eno dejstvo, ki pa seveda ne leti na sedanje vodstvo zdraviliškega kolektiva, namreč, da v času, ko so bili pogovori za tak podvig. Dobrna je torej zamudila svoj vlak. To pa ne pomeni, da ga je za vse čase. Ob tem spoznanju bo treba napeti vse sile, da bi vprašanje zadovoljivo rešili, tembolj, ker ima naložba svojo ekonomsko meljitev pa nima samo v številkah, tudi ali predvsem v delovnih ljudeh, ki jim vrača zdravje, ki jih znova vrača na delovna mesta. Zato ima kolektiv zdravilišča prav, da na vsakem koraku, ki se ponuja, opozarja na svoje ambicije in išče pomoči. Materialno in moralno. Vsakršna je dobrodošla. M. B.

IZLETI ZA ČLANE

V delovnem načrtu celjskega olepševalnega in turističnega društva zavzemajo pomembno mesto izleti za društvene člane. Postali so stalna oblika dela. Zanimanje zanje pa je vselej veliko. Mnogokrat tudi ni moč ustreči vsem, ki bi se radi udeležili ene ali druge poti.

Tudi letošnji program je lep, vabljen in zajema nič manj kot sedemnajst potovanj v različne smeri. Po uvodnih obiskih opernih hiš v Zagrebu in Ljubljani, si bodo v naslednjih mesecih sledili še naslednji izleti: v marcu — gradovi na Dolenjskem. V aprilu sta predvidena dva izleta: Ptuj, Čakovec, Lendava, Murska Sobota in Moravske Toplice ter Celovec in Gosposvetsko polje. Dvodnevni majski izlet bo vodil v Istro in se v zaključnem delu ustavil v Portorožu ter Bernardinu. Tudi prvi

izlet v juniju bo trajal dva dni. Vodil bo v Beograd, Topolo, Arandjelovac, Valjevo, Loznico in Tuzlo. Drugi pa v Goričane, k bolnici Franja, v Idrijo, Kalce in na Vrhniko.

Udeleženci prvega julijskega izleta bodo obiskali zagrebski živalski vrt in Sljeme, na drugem pa se bodo ustavili v Kranjski gori ter se peljali dalje v Trbiž, Podkloster, Borovlje in Holmec. Tudi izlet v avgustu bo peljal čez mejo, v Gorico, Cedad, nazaj grede pa v Kobariid, Most na Soči, Zelenike in Kranj. V septembru bosta dva izleta: v Lipico in Trst ter v Karlovac, na Plitvice, v Senj, na Reko in Postojno. Oktobrska pot bo usmerjena v Ptuj, Ormož in Jeruzalem, novembrska v neznanu, decembra pa še enkrat na obisk opere oziroma musicala v Zagreb in Ljubljano.

PO SLEDEH LEGENDARNE ŠTIRINAJSTE

POHOD LAŠKIH PROSTOVOLJCEV

Prihodnjo sredo bo krenila na pot po sledovih legendarne XIV. divizije pohodna enota prostovoljcev v teritorialnih enotah laške občine. To je že tretji pohod, na katerem se udeleženci malone na korak držijo izročila štirinajste.

Pred tremi leti je podobna kolona krenila na pot na Kozjanskem, opravila v tej etapi dolg marš do Olešč pri Laškem. Ob tej priložnosti se je med prostovoljce teritorialne enote vpisala prva velika skupina mladih fantov in deklet. Drugi pohod je bil lani od Olešč do Do-

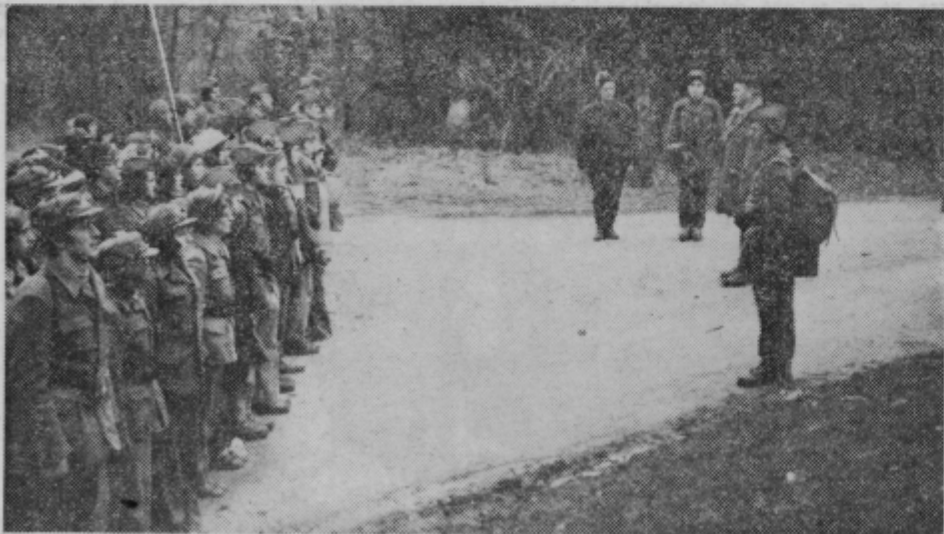
brne in mnogi pohodniki so ob občinskem prazniku v Rečici s svečano zaobljubo povečali število mladih prostovoljcev. Lani ob dnevu JLA je bila v Laškem sprejeta v enote SLO spet nova skupina, tako da v laški občini prostovoljci že predstavljajo tretjino pripadnikov teritorialnih enot.

Letošnji pohod po sledih legendarne XIV. divizije bo letos potekal od Dobrne prek Paškega Kozjaka, Pake, Plešivca, Graške gore, Belih vod, Smrekovca in do Medvednjaka nad Mozirjem. Pohod bo trajal tri dni, udeleženci pa

bodo sproti opravili vaje iz vojaških spretnosti, tako da bo pohod hkrati tudi izobraževalnega značaja. Seveda bodo z mladimi šli na pohod tudi nekdanji borci XIV. divizije, rezervni vojaški staršine, komanda teritorialne enote in občinske organizacije ZB NOV. Mladina je k sodelovanju povabila tudi vrstnike iz pobratenih občin Vrbovec in Trstenik ter mlade pripadnike JLA.

Samotne kmetije na Paškem Kozjaku in vse do Medvednjaka bodo oživele v podobni izpred tridesetih let in več.

J. Kr.

Lanskoletni prizor. Zbor pohodne enote na koncu poti, kjer se letošnji pohod po sledih legendarne XIV. divizije začneja. (Foto: Tone Košir)

IZ DELA SKUPINE DELEGATOV

VEZI SO TRDNE

Ko v posameznih občinah govorimo o uveljavljanju delegatskega sistema in izvajanju delegatskih odnosov, v oblikovanih ocenah navadno ne posvečamo dovolj prostora delegatom, ki nas zastopajo v republiški skupščini. Kdo ve zakaj se nam zdi, da je njihovo delo za nas veliko manj pomembno od dela delegatov občinske skupščine, pa čeprav ravno delegati za republiško skupščino odločajo o stvareh, ki so bistvene tako za temeljne organizacije in organizacije združenega dela kot tudi za širše družbenopolitične skupnosti.

V celjski občini imamo več skupin delegatov za republiško skupščino. Ena od njih je tudi skupina delegatov, ki jih delegira področje gospodarstva v zbor združenega dela republiške skupščine. Predsednik skupine je Ivan Zelenšek, ki nam je v pogovoru orisal nekatere značilnosti dela skupine delegatov ter nakazal tudi probleme, s katerimi se pogosto srečujejo.

NT: Kako ste si lani vaše skupine delegatov med seboj razdelili delo?

Ivan Zelenšek: »Delegati naše skupine smo si že na začetku dela zadali nalogo, da bomo uresničevali vsa načela delegatskega sistema. V skupini nas je 26 delegatov, med seboj pa smo si delo razdelili tako, da vsak od nas temeljito preštudira določene točke iz dnevnega reda za sejo republiške skupščine. Prav tako se moramo delegati še pred sejo naše skupine oborožiti tudi s stališči, ki jih o posameznih predlogih dobimo v svoji matični enoti.«

NT: Kdo pa pravzaprav predstavlja delegatsko bazo vaše skupine?

Ivan Zelenšek: »To so temeljne organizacije in orga-

nizacije združenega dela v naši občini, ki nam pomagajo oblikovati stališča za razpravo v republiški skupščini. Povedati pa moram, da so nam pri oblikovanju predlogov v veliko pomoč strokovne službe posameznih organizacij. Kajti če sprejemamo nek zakon, potem moramo natančno vedeti, kaj ta zakon prinaša in s katerimi določili zadeva temeljne organizacije v naši občini. Te podatke pa nam najlažje posredujejo strokovne službe, ki so ravno zato še toliko bolj pomembne za dobro delo naše skupine.«

NT: Kako se povežete z občinsko skupščino?

Ivan Zelenšek: »Z občinsko skupščino se povežemo tako, da na vsako sejo pošljemo iste delegate, ki jih iz

skupine delegiramo tudi v republiško skupščino. Jasno je, da se udeležujemo seje zbora združenega dela. No, v zadnjem času smo začeli uveljavljati prakso, da na sejah zbora posredujemo nekaj najvažnejših predlogov republiške skupščine. S tem želimo doseči to, da bi tudi delegati občinskega zbora združenega dela razpravljali o aktualnih gospodarskih problemih. Tako smo delegate seznanili s celotnim programom dela republiške skupščine in z resolucijo o družbenoekonomski in socialni politiki Slovenije in Jugoslavije.«

NT: Kakšen pa je odziv delegatov na predloge republiške skupščine?

Ivan Zelenšek: »Moram reči, da razprava o gradivu

TOPLI OBROK

PA STANE KAR STANE

Nesporno je na mestu zahteva, da se določena sredstva za prehrano ljudi med delovnim časom namensko porabijo in da delovni človek zares tudi uporabi določen obrok, ki mu vrača porabljeno energijo in ga okrepi za nadaljnje sodelovanje v delovnem procesu.

Nesporno je tudi prav, da s predpisi in družbeno akcijo preprečimo zlorabo za prehrano namenjenega denarja za tobak, alkoholne pijače in podobne.

Nesporno pa je tudi, da je v vsakem primeru težko in nemogoče izpolniti vse pogoje, da bo organizacija okoli »toplega obroka« potekala tako, kot si zamišljamo.

Imamo namreč na desetine mladih delovnih kolektivov, dislociranih obratov, podružnic, ekspozitur in podobne grupice, v katerih se ne izplača organizirati kuhinje ali dovoza toplega obroka iz kakšnega večjega obrata. Imamo celo vrsto poklicev, ki časovno niso vezani na delo na enem mestu.

Nasprotno, poklici so, ki jih opravljajo občani na poti, v gibanju — pa naj bo to trgovski potnik, novinar ali pa pismonoša. Bodo ti ljudje sredi dopoldneva pridrveli nazaj v svojo delovno organizacijo, ne glede kako daleč proč so že bili?

Ravno mali kolektivi, (to sindikatom pri preučevanju vzrokov slabe storilnosti gotovo ni ušlo iz vida), so glede neizkoriščenega delovnega časa precej značilni. Tistim, ki jim posebne ure ob priho-

du na delo in odhodu udarijo pečat, se ne morejo sprehajati po belem svetu sredi delovnega dne. V takih delovnih skupnostih imajo organizirano družbeno prehrano za tovarniškim zidom. Toda tam, kjer so pečiče zaposlenih, se odhajanje k malici spremeni v izletništvo, v nakupe mimogrede in na pogovor za »šankom« ob kakšnem silcu žganega za nameček.

Delovne skupnosti, ki nimajo organizirane lastne kuhinje, so se dogovorile z gostinskimi obrati, sosednjimi obrati družbene prehrane, s trgovinami z bifeji in restavracijskimi prostori. Mesto je po prepovedi, da bi mogli za bone kupiti špeccirijske prehrabene predmete oživel. Če si še tako vesten in greš takoj ko si potreben spet nazaj na delovno mesto, mine trideset do ene ure. Torej so te malice hudo draga zadeva, če računamo še izgubljen delovni čas.

In še nekaj! Je ustrezen obrok za obnovitev izgubljene energije res samo tisto, kar so dali na jedilni list sestavljenci v obratih družbene prehrane ali v lastnih čajnih kuhinjah? Je res samo hudo začnjen golaž zveličaven? Ali morda ploščica čokolade nima tudi kalorij, pa obložen kruh z maslom, sirom ali še s čim?

In še to! Baže je v Celju »zraslo« število diabetikov do neslutnih števil odkar se šušlja, da bodo leti odrešeni zvarok poklicnih in naključnih kulinarčnih »umetnikov«. JURE KRASOVEC

Ivan Zelenšek

republiške skupščine še ni zazvela. Vendar pa smo vendarle uspeli prebiti skupščinski molk tako, da smo organizirali o nekaterih važnejših osnutkih zakonov posebne razprave s predstavniki tistih organizacij združenega dela, ki jih zakon neposredno zadeva. Tako smo organizirali razpravo o carinskem zakonu in zakonu o varstvu v cestnem prometu, neovomno pa bomo v bodoče organizirali še več podobnih razprav. Naj povem, da se je na primer razprave o osnutku zakona o varstvu v cestnem prometu odzvalo 16 predstavnikov tistih organizacij, ki se ukvarjajo s prometno dejavnostjo, prav tako pa so bili prisotni tudi predstavniki oddelka za promet pri občinski skupščini. Stališča, ki smo jih oblikovali s pomočjo teh razprav, so povzročila nekatere spremembe v osnutku zakona, tako da lahko z zadovoljstvom trdimo, da so bili interesi delovnih ljudi naše občine skoraj v celoti upoštevani.«

NT: So morda problemi, s katerimi se srečujete ob svojem delu?

Ivan Zelenšek: »Večjih problemov, ki bi zavirali naše delo, skorajda nimamo. Pri našem delu nam veliko pomagajo vsi organi občinske skupščine, v pomoč pa nam je tudi članstvo predsednika zbora združenega dela celjske občinske skupščine v naši skupini. Pred časom smo imeli nekaj problemov, ko so nam iz posameznih gospodarskih organizacij pošiljali pripombe oziroma amandmaje na določene zakone. Vendar smo ugotovili, da obratno niso v skladu s poslovnikom skupščine in smo jih zato zavržali. Pa ne da bi jih popolnoma odklonili, ampak smo na našo sejo poklicali predstavnike organizacij ter s z njimi podrobno pomenili o poslanih pripombah. Morda bi veljalo omeniti tudi to, da v naši skupini nismo zadovoljni s povratnim informiranjem delegatov. Zato smo se domenili, da bomo na prihodnjih sejah občinske skupščine kratko poročali o vsem, kar so razpravljali in sprejeli delegati republiške skupščine. Ob koncu pa bi dejal še tole. Večkrat ugotovljamo, da odnos upravnih organov skupščine do delegatov ni takšen, kot bi moral biti, pojavljajo se tudi številni drugi problemi, ki hromijo delo delegatov. Zato menim, da bi se morali delegati veliko bolj zavedati svojih dolžnosti do tistih, ki so jih volili in odpravljati slabosti, ki se pojavljajo ob njihovem delu. Ob tem pa bi morali tudi temeljito spoznavati gradivo, o katerem razpravljajo in odločajo, kajti le tako bodo igrali aktivno vlogo tako v občinski kot tudi republiški skupščini.«

DAMJANA STAMEJČIČ

PO POTEH
XIV. DIVIZIJE

Na tradicionalni pohod po poteh štirinajste divizije se bodo odpravili mladinci velenjske občine v petek, 13. februarja. Tega dne bodo odšli na pot šolski mladinci, v soboto in nedeljo pa mladi iz vseh OO ZSMS ter gostje iz pobratenih občin Celjske regije ter vojaški celjskega garnizona. Pohod bo potekal po tradicionalni trasi, po poti, kjer se je prebijala štirinajsta v letu 1944. Iz Velenja bo vodila pot mlade proti Paki, Cirkovcam, na Graško goro in dalje v Ravne, kjer bo partizanski miting. V nedeljo bodo krenili pohodniki zgodaj zjutraj proti Zavodnjam in dalje v Bele vode, kjer bo pohod zaključen. Komisija za SLO in komisija za informiranje pri OK ZSMS Velenje, bosta tik pred pohodom izdali priložnostni bilten »Naše delo«, ki bo udeležence pohoda informiral o namenu poti, o oživljanju tradicij in pridobitev NOB, o delu in nalogah obeh komisij in z literarno vsebino.

Značilnost letošnjega pohoda naj bi bila množična udeležba, saj je tak način zelo koristna oblika rekreacije, zblizevanja mladih in utrjevanje prijateljskih vezi. V pripravah na pohod so mladinci povezani s štabom teritorialne enote, ki podpira takšne akcije finančno in organizacijsko.

JOZE MIKLAVC

ZALEC

ŽE KLUB

Priprave za ustanovitev kluba samoupravljalcev v občini Zalec gredo h koncu. Iniciativni odbor je na svoji zadnji seji poslal podpisni kom spremenbe samoupravnega sporazuma, ki so izhajale iz predhodne javne razprave. Iniciativni odbor je med drugim tudi sklepal o datumu podpisa samoupravnega sporazuma, ki bo opravljen med 15. in 20. februarjem ter predvideva, da bo ustanovna skupščina okrog 27. februarja. Skupščino sestavljajo delegati vseh podpisnikov in bo številčno kar precejšnja.

Spremembe, ki so jih predložili podpisnikom sporazuma, se nanašajo na finančne zadeve v zvezi s Klubom samoupravljalcev. Članarina člana kluba ne bo znašala en novi dinar, pač pa petdeset par. To velja za občane

krajevnih skupnosti. Izenačili so tudi članarino med temeljnimi organizacijami združenega dela ter osnovnimi sindikalnimi organizacijami v neki organizaciji združenega dela, tako da ne bo članarina dotekala po dveh virih. Sicer pa imajo TOZD in osnovne organizacije združenega dela le enega delegata.

Predlog, da bi za družbenopolitično izobraževanje združevali sredstva za leto 1976 v višini 0,25 odstotka bruto osebnih dohodkov, so v Zalcu znižali na 0,20 odstotka. Dokončno so namreč ovrednotili letošnji program družbenopolitičnega izobraževanja, v naslednjih letih, ko bosta klub in njegova skupščina znesek spreminjala, ustrezno programu izobraževanja, ki ga bo potrjevala.

JANEZ VEDENIK

Občinska izobraževalna skupnost Celje

razpisuje

5 ŠTIPENDIJ za študij na III. stopnji univerze

Štipendijo bodo prejeli kandidati, ki bodo po končanem študiju sodelovali kot stalni ali pogodbeni predavatelji na področju višjega šolstva v Celju.

Kandidati morajo imeti moralno politične kvalifikacije za predavatelja višje šole.

Prošnji za štipendijo je treba priložiti:

- overovljen prepis diplome in
- soglasje organizacije za študij, v kateri združuje svoje delo.

Rok za vlaganje prošenj je 25. 2. 1976.

OBCINSKA IZOBRAŽEVALNA SKUPNOST CELJE, Cankarjeva 1.

TRGOVSKO PODJETJE »SAVINJSKI MAGAZIN« Zalec — Šlandrov trg 35

objavlja naslednja prosta delovna mesta

1. DVA PRODAJALCA-KE tehnične ali mešane stroke
2. DELAVCA za delo v trgovini
3. DVE NATAKARICI
4. VEČ SEZONSKIH DELAVCEV za skladišče pijač

Pogoji za zasedbo delovnega mesta:

1. končana trgovska šola — KV delavec
2. dokončana osnovna šola; kandidat ima možnost priučitve za prodajalca
3. končana gostinska šola ali PK delavec
4. nedokončana osnovna šola

Vsa objavljena delovna mesta so za nedoločen delovni čas, razen za delovno mesto pod 4., in sicer za čas maj—oktober 1976.

OD po sporazumu o delitvi OD. Vse informacije o pogojih dobite v kadrovskem oddelku podjetja.

Objava prostih delovnih mest velja do zasedbe.

Skupnost otroškega varstva Celje, Gregorčičeva 6/II.

Strokovna služba za SIS otroškega varstva Celje, za občinsko skupnost socialnega skrbitva Celje in za občinsko skupnost socialnega varstva Celje

razpisuje delovno mesto:

RAČUNOVODJE SIS

POGOJI: višja šola ustrezne smeri in 5 let prakse v finančno računovodski službi.

Dohodek po samoupravnem sporazumu. Stanovanja ni. — Nastop službe takoj.

Prošnjo s potrebnimi dokazili in življenjepisom pošljite izvršnemu odboru skupnosti otroškega varstva Celje, Gregorčičeva 6/II.

Razpis velja 14 dni po objavi.

KONJICE: PORAVNATI DOLG

Na začetku lanskega leta so v občini Slovenske Konjice podpisali samoupravni sporazum o financiranju programov krajevnih skupnosti, po katerem bi morale organizacije združenega dela prispevati krajevnim skupnostim po 500 dinarjev na zaposlenega delavca. Toda le malo je bilo organizacij, ki so svoje obveznosti tudi poravnale. Zato se je na skupnem žiro računu zbrala le polovica predvidenih sredstev, to je okrog 150 milijonov starih dinarjev. V začetku letošnjega leta so se v občini zato dogovorili, da morajo vse organizacije združenega dela v letošnjem letu v celoti spoštovati določila sporazuma, poravnati pa morajo tudi obveznosti pri financiranju krajevnih skupnosti iz lanskega leta. Da pa bi določila samoupravnega sporazuma res zaživele, morajo območne skupnosti krajevnih skupnosti bolj bedeti nad uresničevanjem sporazuma, zbor krajevnih skupnosti pa realneje ocenjevati in usklajevati predložene programe posameznih krajevnih skupnosti v občini. D. S.

NAŠA SAMOUPRAVA

Naša domovina je znana po vsem svetu po samoupravljanju. Delavci sami upravljajo tovarne in za služek je odvisen od njihovega dela.

Učiteljski zbor na šoli Kozje se je odločil, da bomo učenci sami upravljali šolo in to z njihovo pomočjo. Ker pa še nimamo znanja in izkušenj pri samoupravljanju, so nas v šoli seznanili z vsebino in organizacijo samoupravljanja.

Zadnje uro smo se odpravili v glasbeni kabinet. Tam nas je že čakal tov. Bizjak. Posedli smo in govoril nam je o samoupravljanju. Z zanimanjem smo mu sledili. Na skici smo lahko videli, kako bomo učenci združeni. Enkrat aš dvakrat letno se bo sestala razredna skupnost. Tja bomo povabili tudi delegate staršev in učiteljev. Imeli bomo tudi predsedstvo in izvršilni odbor, ki bosta naloge tudi opravila. Imeli bomo še komiške, med katerimi bo najvažnejša za vsjojo in izobraževanje, s vjo bo imela največ dela in odgovornosti, ker je naše delo učenje.

Odgovarjali bomo za vsa dejanja v razredu in nosili tudi ugodne in neugodne posledice.

Samoupravljanje v obsegu šole bo potekalo skoraj enako, le da širše in bo vmes nekaj sprememb. Učenci tu ne bodo upravljali razreda, ampak šolo.

Na naši šoli bomo samoupravljanje uveljavili takoj v 2. polletju. V začetku bo precej težav, a se bomo na to kmalu navadili. Vsak bo prispeval, kolikor bo v njegovih močeh in le tako bomo hitro napredovali. Ponosen sem, da bom tudi sam postal eden izmed številnih samoupravljalcev naše družbe.

DEJAN KRESNIK

MLADINA

SODELOVANJE JLA

Predsedstvo občinske konference ZSMS Celje je že v preteklem letu izvolilo iniciativni odbor za ustanovitev konference mladih iz specializiranih mladinskih organizacij in JLA. Tako je odbor pripravil predlog pravil in program delovanja in jih posredoval v razpravo vsem zainteresiranim družbenim organizacijam in društvom, ki predstavljajo kolektivno članstvo ZSMS. Za lažje razumevanje naj navedemo, da so kolektivni člani ZSMS opredeljeni v 4. členu statuta ZSMS in to so: Počitniška zveza, Zveza organizacij za

tehnično kulturo, Rdeči križ, Glasbena mladina, Zveza za telesno kulturo, Zveza tabornikov, Planinska zveza, Znanost mladine, Zveza pionirjev, Zveza prijateljev mladine, klubi OZN in druge družbene organizacije, ki vključujejo mladino, mladinska gibanja in druge organizirane oblike dela mladih, ki sprejemajo statut ZSMS in ZSMJ.

Ustanovna konferenca mladih iz specializiranih organizacij in JLA bo v drugi polovici tega meseca in bo pokrivala četrto delovno področje OK ZSMS. Konferenca mladih delavcev, mladih

v izobraževanju in mladih iz krajevnih skupnosti so bile že ustanovljene. Iniciativni odbor nima lahkega dela, saj se mnoge družbene organizacije in društva ne odzivajo poslanim vabilom in posredovalnim materialom. Odbor je odločil, da se posamezni člani predsedstva OK ZSMS in še nekateri mladinci osebno povežejo z neresnimi in neodgovornimi organizacijami in se z njimi pogovorijo o namenu konference, čeprav jim je bilo to jasno prikazano v posredovanem predlogu pravil in programu.

DANIEL MAJČEN

UČENCI V GOSPODARSTVU

JE SAMOUPRAVA?

Občinska konferenca ZSMS Celje je pred kratkim izvedla anketo med učenci poklicnih šol o njihovem položaju v šoli in delovni organizaciji. Anketa je zajela predvsem poklicne šole in iskala odgovore na več vprašanj.

Iz ankete je bilo razvidno, da večji del učencev izhaja iz delavskih družin, kmečkih in družin upokojenih staršev. Izhajajoč iz te ugotovitve, bo treba analizirati štipendijsko politiko in tako ugotoviti, ali le-ta vpliva na odločitve otrok za poklicne in manj za srednje šole. Zelo malo učencev je vključenih v samoupravne tokove v delovnih organizacijah. Seveda, takrat, ko so na praktični razlog, da se ne udeležujejo zborov delovnih ljudi in drugih sestankov, je v tem, ker jih

sploh ne vabijo. Čeprav je prepovedano nočno delo učencev, vseeno delajo. Ta problem je značilen zlasti v gostinstvu. Zelo boleče je tudi to, da mnogi delajo več kot 42 ur na teden pa tudi ob nedeljah in praznikih in zato ne dobivajo posebne nagrade.

Poseben problem je tudi družbena prehrana, še posebej, ker gre za mlade ljudi v polnem fizičnem in psihičnem razvoju. Tudi štipendije, ki jih učenci sprejemajo, so v mnogih primerih nižje, kot bi morale biti. Pravico do regresa so učenci dobili šele pred dvema letoma. Navzlic temu ga niso deležni vsi.

Učenci so poleg tega še navedli, da v času praktičnega pouka opravljajo še druga dela, da ne dobivajo delovne obleke, ne letnega dopusta, da imajo za malico na voljo

le od 10 do 15 minut in podobno.

Vsi ti problemi so vplivali na odločitve, da je občinska konferenca ZSMS organizirala razgovor za okroglo mizo, katere so se udeležili mentorji poklicnih šol, inšpektorji dela in vsi, ki rešujejo vprašanja učencev v gospodarstvu. Razgovor je opozoril na mnoge probleme in med drugim nakazal, da bo treba oceniti položaj učencev v delovni organizaciji in v šoli, organizirati učence, ki delajo v zasebnem sektorju, jih vključiti v aktiv mladih delavcev, voditi evidenco o njihovi aktivnosti, pregledati uresničevanje sindikalne liste in izpeljati analizo, kaj vpliva na odločanje otrok za uk in za srednje šole.

VALERIJ VERVEGA

ŠEMPETER

MLADI O DELU

Le nekaj mesecev je minilo, odkar je bila ustanovljena mladinska organizacija v Šempetru. Mladi so na delovni konferenci, ki je bila ob koncu prejšnjega tedna, govorili z velikim optimizmom o bodočem delu.

Z mladimi smo se ob koncu konference pogovarjali in pogledimo, kaj so povedali: IVAN VRENKO — predsednik OO ZSMS Šempeter: Naša organizacija je bila ustanovljena v aprilu lanskega leta, ko smo si zadali prve naloge in jih tudi izvršili. Omenim naj predvsem čiščenje okolja in reke Savinje, ob vseh večjih praznikih pa smo

zakurili kresove ter ob njih pripravili kulturni program. Za naprej smo si zadali več zahtevnejših nalog, ker hočemo dokazati, da mladi svet ne stoji, kot nekateri pravijo.

JOZICA GOSAK — tajnica OO ZSMS Šempeter: Se vedno veliko mladih v naši krajevni skupnosti postopa po gostilnah in drugih lokalih. Zakaj? Kot nekatere druge organizacije v Šempetru, tudi mi nimamo svojih prostorov, kjer bi se lahko pogovorili, pa še mogoče zaplesali. Vse premalo je torej zabavnega življenja za mlade, zato je naša največja želja, da bi do-

bili prostor, kjer naj bi se mladi zbirali.

TONE LUZAR — član OO ZSMS Šempeter: Zavedamo se, da naša organizacija obstaja le nekaj časa in če hočemo dobiti svoje prostore, moramo tudi kaj več pokazati. Zato smo si letos zadali precej obširen program, predvsem kulturnih prireditev. Ena prvih naj bi bila maskarada, ki bi bila res na najvišji ravni. Mislim, da bi se morali bolj povezati z družbenopolitičnimi organizacijami, ker do sedaj še nismo našli skupne poti.

E. M.

Ivan Vrenko

Jozica Gosak

Tone Lužar

KLUB KULTURNIH DELAVCEV »IVAN CANKAR« CELJE

ZA UTRJEVANJE STIKOV

Misel, da bi imeli v Celju klub kulturnih delavcev ni tako nova. V letih po vojni je celo že obstajal, a tudi kmalu usahnil. Z razvojem kulturnega življenja v občini, posebno pa v zadnjem času po ustanovitvi kulturne skupnosti in po sprejetju programa celjski kulturni utrip, se je tudi v kulturi marsikatera beseda spremenila v »meso«. Med takšne korenite spremembe sodi tudi ustanovitev kluba kulturnih delavcev, ki je povzel ime po pisatelju Ivanu Cankarju. Prav je tako, saj poznamo Ivana Cankarja kot umetnika in družbenopolitičnega delavca, socialista, ki mu je bila beseda o kulturi vselej na ustnicah in se koreniteje v srcu. Takega tudi danes poznamo in takega nosimo s seboj, zato je naš in njegovo ime nam nalaga nehalne naloge. To je povzela v svojem kratkem govoru tudi umetnostna zgodovinarica Anka Aškercova, prva predsednica kluba kulturnih delavcev.

Klub je nastal na pobudo občinske konference SZDL, sindikata in seveda Kulturne skupnosti Celja — v njenem okviru tudi s strani ZKPOS Celje. Pripravljali odbor je končal svoje delo pod vodstvom profesorja Gustava Grobelnika v enem mesecu, kar je vsekakor pohvale in priznanja vredno delo. Pripravil je ob sodelovanju strokovne službe kulturne skupnosti klubska pravila in vsebinsko zasnovano. Na ponedeljkovem ustanovnem občnem zboru, ki mu je predsedoval predsednik delovnega predsedstva kustos Pokrajinskega muzeja Lojze Bolta, je sprejel omenjena pravila in programsko zasnovano, ki bo temeljiteje izdelana v okviru načrtovanj novega upravnega odbora, ki ga sestavljajo ob predsednici Anki Aškercovi še Jure Cekuta, Dane Debič, Franc Horvat, Drago Hribar, Igor Lampret, Marjanca Pečarjeva, Lojze Umek, Bojan Salamun, Aleška Molek in Vlado Šlibar.

Posnetek je z ustanovnega občnega zbora kluba kulturnih delavcev »Ivan Cankar« v Celju. Stranska dvorana Narodnega doma je bila nabito polna, da je skoraj zmanjkalo stolov. To je vsekakor razveseljivo, upajmo pa, da bo pozneje tudi udeležba v klubu tako številna, predvsem takrat, ko bo treba izpeljati kakšno akcijo ali kaj podobnega.

Nadzorni odbor sestavljajo profesor Anton Aškerc, Gustav Grobelnik, Vlado Novak, Stefan Zvižej in Stane Mrvič. V častnem razsodišču pa so Tone Kolšek, Ivan Stopar, Fran Roš in Bernarda Ulaga.

Razprava, ki jo je uspešno vodil Lojze Bolta je nedvoumno pokazala, da si kulturni delavci želijo imeti klub. Čeprav bo sprva na voljo le dvakrat tedensko in sicer ob sredah in sobotah, je to le začasna rešitev, saj bo sčasoma moral odpreti vrata vse dni v tednu. Ob tem se je še enkrat pokazal v Celju pereč problem s prostori, ker jih nimamo. Klub bo dejansko gostoval v prostorih ZKPOS, inž. Jože Kopitar je pripravil obnovitvene načrte, adaptacijo prostorov pa naj bi izvedla celjska Obnova, prispevala pa bi del svojih sredstev. To je vsekakor izredna gesta te delovne orga-

nizacije in bi v vsakem primeru lahko služila kot primer tudi ostalim, da bi pomagali vsaj v začetku novi kulturni ustanovi. Klub bo imel svojo programsko zasnovano trdno zastavljeno, saj ne bo samo družaben prostor za pitje kave, ampak tudi za delovne dogovore, kolektivne nasvete, organizacijo različnih oblik dela na kulturnem področju in se bi lahko naštevati številne naloge, ki jih bo moral klub reševati. Vrata vanj so odprta vsem kulturnim delavcem, organizatorjem kulturnega življenja, skratka vsem, ki kakor koli delajo na kulturnem področju.

Z ustanovitvijo kluba kulturnih delavcev je kultura dobila še eno samoupravno enoto, celico, taktorekoč tozd, kjer se bodo reševali različni, predvsem pa številni problemi. Okolje, razpolože-

nje in klima kluba bosta nedvomno pripomogla k bolj sproščenim dialogom, kar pa seveda ne pomeni »kuhinje« in privatizacije. Zelja po družabnejši obliki sodelovanja, spoznavanja med seboj, izmenjava izkušenj — vsi smo si tega želeli. Neposredni ustvarjalec na kulturnem polju in animator bosta lažje našla stik in skupno besedo.

Ob 100-letnici Cankarjevega rojstva, ob kulturnem prazniku slovenskega naroda smo z ustanovitvijo kluba kulturnih delavcev v Celju dostojno, predvsem pa zelo neposredno proslavili omenjeni praznik. Z vsebino dela v klubu in doslednim izpolnjevanjem programa pa bomo skozi celotno obdobje skrbeli, da ne bodo besede zgolj besede in sklepi le sklepi. Življenje zahteva več.

DRAGO MEDVED

KULTURNI MARATON NA GIMNAZIJI

V ponedeljek so celjski gimnazijci priredili kulturni maraton v počastitev slovenskega kulturnega praznika. Njihova želja, da bi se maratona udeležilo čimveč gimnazijcev in ostalih mladih Celjanov, se je skoraj v celoti uresničila. Povabili so tudi predstavnike iz Nove Gorice, Kopra in Ljubljane. Namen kulturnega maratona je bil, da združi mnenja celjske mladine. Delovale so različne skupine: marksistična, OZN, gledališka skupina Hrast, literarna skupina, karate, likovna in glasbena skupina, tekmovali so tudi v namiznem tenisu in odbojki, udeleženci pa so si lahko ogledali še razstavo fotografij, se priključili likovnemu ustvarjanju in prisostvovali javni vaji gimnazijskega pevskega zbora.

Gledališka skupina je pod vodstvom Emila Štuklja pripravila javno vajo recitala Kuntnerjeve poezije. Emil je najprej predstavil pesnika in njegovo delo, nato pa so člani skupine recitali posamezne pesmi. Ob izvajanju Kuntnerjevih pesmi so se udeleženci pogovarjali o problemih, ki nastanejo ob postavitvi recitala.

Naravoslovni krožek je pripravil razgovor na najbolj aktualno temo o onesnaževanju zraka. Peter Skoberne, bivši dijak celjske gimnazije, je z diapozitivni prikazal v kakšnem okolju živimo. Govoril je o virih onesnaževanja, o razmerah v celjski kotlini in o vplivu onesnaženega zraka na razne organizme.

Recitacijski krožek je pripravil recitacijo Kosovelovih pesmi.

Marksistični krožek je razpravjal o demokraciji in angažiranosti umetnosti. Pogovarjali so se tudi o medsebojnem vplivu družbe in umetnosti.

Rudi Jakhel, nosilec črnega pasu 3. dan, mojster karateja in osnovec borilne tehnike JUGOKAI nam je dejal: »Upam, da je dal mladim prikaz naše skupine vpogled v to, kaj so športi borilne zvrsti. V celjskem klubu težimo za tem, da gojimo take vrste borilni šport, ki ima neko znanstveno osnovo. Iznajamo iz teorije gibanja, po drugi strani pa težimo za tem, da bo ta šport čim bolj množičen. Kvaliteta in množičnost pa nista samo paroli, pač pa naša dejanska težnja. To nam je v zadnjih dveh letih tudi uspelo, saj imamo vsakega pol leta vpisanih sto članov. Trudimo se, da striktno upoštevamo vse tisto, kar je ugotovljeno v teoriji gibanja. Z minimalno porabo lastne energije dosežemo maksimalni učinek. Za tem težimo predvsem zato, ker imamo že izdelan koncept, kako se bomo vključili v splošni ljudski odpor.«

Ves dan je delovala na gimnaziji skupina mladih likovnih ustvarjalcev. Vstop v njen krog je bil prost, prav tako pa je bila prosta tudi izbira tehnike. Udeležilo se jo je kar precejšnje število gimnazijcev in gostov. To vsekakor kaže na najmojnost uvedbe likovne vzgoje tudi na splošne gimnazije.

Sedem fotomaterjev je pripravilo razstavo, ki so si jo udeleženci lahko ogledali med odmori.

Gimnazijski pevci so nas tudi presenetili, ko so nam omogočili ogled njihove vaje. Pokazali so, da se do prvega mesta v Jugoslaviji pride le — s trdim delom.

Celjski gimnazijci so se dobro odrezali. Dosegli so svoj namen, razgibali so delovanje celjske mladine, prikazali so svoje delo in mišljenje o problemih, ki se tičejo tudi njih. Upamo lahko samo, da kulturni maraton ne bo ostal osamljena in enkratna akcija celjske srednješolske mladine.

VIDA SPENDL

OSREDNJA PROSLAVA V CELJU

Kulturni praznik slovenskega naroda so v Celju počastili ob drugih kulturnih manifestacijah in akcijah tudi z osrednjo proslavo, ki je bila minuli petek zvečer v Narodnem domu. Najprej je spregovoril predsednik skupščine Kulturne skupnosti Celja profesor Anton Aškerc, ki je govoril o pomenu Prešerovega dela in o našem odnosu do njega, oziroma o nalogah, ki nas čakajo v izpolnjevanju kulturnega življenja, v njegovi krepitvi in razvoju. Sledil je kulturni spored, ki ga je začel mešani pevski zbor »France Prešeren« pod vodstvom Edija Goršiča. Zapeli so Zdravljico, Gallusovo Arhipoeto, Jenkovo Lipo, Hubadovega Skrjančka, koroško Pojdam u Rute, Svabovo Priško, Tomčevo Zagorski zvonovi in Vrabčeve Bratce. Zatem so hile podeljene letošnje nagrade za pospeševanje umetniškega ustvarjanja. Prejeli so jih: Marija Goršičeva, Janez Bermež, Ivan Stopar, Valter Ratej, Jože Zagorčnik in mešani pevski zbor »France Prešeren«.

Igralec Slovenskega ljudskega gledališča Celje Miro Podjed je recital Prešerove pesmi, zatem pa je celjski godalni orkester pod vodstvom Valterja Rateja izvedel štiri dela Michla, Vilharja in Dolarja. Sodeloval je basist mariborske opere Aleksander Kováč.

Tako se je tudi Celje z osrednjo proslavo priključilo praznovanju kulturnega praznika slovenskega naroda, konkretno kulturne akcije pa potekajo že vse od začetka leta in se bodo ob Cankarjevi 100-letnici rojstva nadaljevale vse do konca leta.

D. M.

TRATNIK V ZALCU: Minuli teden so v Savinovem razstavnem salonu v Zalcu odprli razstavo risb in skic Frana TRATNIKA. Uvodno besedo na otvoritvi je imel dr. Emilijan Cevc, ki je govoril o pomenu razstave in orisal življenjsko pot Frana Tratnika. V programu je sodeloval član SNG Ljubljane Branko Grubar, ki je recital nekaj del.

Razstava, ki bo odprta do 15. t. m. vsak dan od 9. do 12. in do 19. ure v sredo, bo je Občinska kulturna skupnost Zalec. Na sliki pogled na otvoritvi razstave med govorom dr. Emilijana Cevca.

Foto: T. TAVCAR

KULTURA NA ŠOLAH

Zveza kulturno prosvetnih organizacij v Celju je dala v sklopu celjskega kulturnega utripa pobudo za ustanovitev mladinskih kulturnih društev na osnovnih in srednjih šolah. Akcija sicer napreduje nekoliko počasneje kot so si jo

zamišljali, toda vendarle. Prvi uspehi so že znani, nadaljnja prizadevanja pa bodo prav gotovo obrodila tudi novo organizirano kulturno delo na šolah.

Na Soli za zdravstvene delavce deluje kulturno društvo »Breze«, katerega člani so vsi padagogi in dijaki, na novo so organizirali delo Kultur-

nega društva »Anton Aškerc« na celjski Gimnaziji, zadnja novost pa je ustanovitev kulturnega društva na Pedagoškem šolskem centru.

Na ustanovitev kulturnega društva se še pripravljajo na I. Osnovni šoli, Osnovni šoli Slavka Šlandra, na Osnovni šoli I. Celjske čete in drugod.

ŠTEFAN ZVIŽEJ

KULTURNI PRAZNIK V ŠENTJURJU

Vsakoletni kulturni praznik 8. februar je za Sentjurčane tudi spominski dan, ker je na ta dan leta 1921. umrl zadnji skladatelj in zdravnik iz rodu Ipavcev dr. Josip, katerega življenjska pot je bila znatno krajša od očeta Gustava in strica dr. Benjamina.

Dr. Josip Ipavec se je rodil 21. decembra 1873. kot sedmi otrok očeta Gustava in matere Karoline. Hodil je po uhoje njih poteh svojega očeta in že v zgodnji mladosti si je pridobil glasbeno vzgojo. Ko je bil star štiri leta je igral očetom klavir štiriročno. Kot dijak gimnazije je pel v zboru in igral pri dijaških mašah. Ze takrat je napisal vrsto samospjevov. Na graški medicinski fakulteti je promoviral z zdravniko leta 1904. Med študijem medicine se je izpopolnjeval tudi v glasbi in pridno komponiral. Za akademski društvo Triglav, katerega redni član je bil, je skomponiral Triglavsko koračnico. Velik uspeh je dosegel s pantomimo Možiček. Od promocije do leta 1907 je bil vojaški zdravnik ko je prevel zdravniško prakso po svojem očetu v Šentjurju. Jeseni leta 1909. ga je napadla zahrbtna bolezen pri kateri ni več ozdravel in je 8. februarja 1921. umrl.

Letos bo proslava slov. kulturnega praznika v Šentjurju iz objektivnih razlogov preložena za teden dni na 14. februar in združena s 55. obletnico smrti in prvim izvajanjem samospjevov skladatelja dr. Josipa Ipavca. Moralo je miniti do brega pol stoletja, da bodo glasbeni biseri predvajani slovenskim poslušalcem. Pevci ljubljanske opere Zlata Ogrnja novič, Ivan Sanein in Samo Vremščak bodo ob spremljavi pianistke Zdenke Lukec prvič zapeli dr. Josipove samospjeve, ki jih je skomponiral po besedilu velikana nemške poezije Heineja.

Da bo prišlo do izvedbe samospjevov je v velikem meru zaslug muzikologa akademika dr. Dragotina Cvetka, ki bo na koncertu 14. februarja samospjeve tudi komentiral.

ERNEST RECNIK

ŽALEC

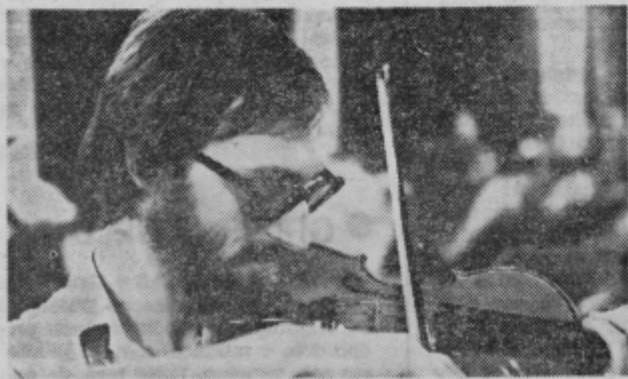
KONCERT IN SOLO F. RIZMAL

Jutri, 13. februarja, bo v veliki dvorani kmetijskega kombinata v Zalcu osrednja proslava, ki sodi v okvir letošnjega praznovanja slovenskega kulturnega praznika. Pred tem so pripravili več proslav in priložnostnih prireditvev po posameznih krajih v občini, da bi z osrednjo nekako slavnostno zaključili v Zalcu in to z nastopom simfoničnega orkestra RTV Ljubljana pod vodstvom dirigenta Uroša Lajovica ter s solistom, domačinom, violini- stom Francijem Rizmalom.

Franci Rizmal izhaja iz glasbene družine in pred leti se je odločil, da bo nadaljeval šolanje na koncert-

nem oddelku visoke glasbene šole na Dunaju, kjer je pred dnevi tudi diplomiral. Med študijem je Franci Rizmal mnogo nastopal tako doma kot v tujini in z omenjenim orkestrom tudi že snemal. Zdaj namerava nadaljevati s študijem v Sovjetski zvezi.

Orkester bo v Zalcu prvič izvedel Slovensko rapsodijo Pavla Sivica, potem koncert za violino in orkester ter osmo simfonijo v D duru. Na prireditvi, ki bo vsekakor pomemben kulturni dogodek za Zalec in okolico, bodo podelili tudi Savinove nagrade in priznanja, ki jih podeljuje Kulturna skupnost Zalec. Začetek bo ob 19. uri. tv

SLOVENSKE KONJICE

HLADNO...

Ob letošnjem kulturnem prazniku slovenskega naroda je bilo na konjiškem področju več prireditvev. Zveza kulturno prosvetnih organizacij je pripravila v Slov. Konjicah koncert pobratenih pihalnih orkestrrov Izole in Slov. Konjic, pripravili pa so še vrsto kulturno-zabavnih prireditvev v Vitanju, Stranicah in Žičah. Prva prireditvev je bila v soboto, druge tri pa preteklo nedeljo.

Večletno sodelovanje med konjiškimi in izolskimi pihalnim orkestrom je bilo kronano z izročitvijo dokumentov o pobratenu in dogovori o še tesnejšem sodelovanju. Inicijator je bila godba na pihala Slov. Konjice. Na prireditvi je govoril o slovenskem kulturnem prazniku predsednik izvršnega odbora kul-

turne skupnosti Franček Selih, recitatorka Sonja Zevartova pa je recitirala Uvod h krstu ob Savici. Druge tri prireditve so bile več ali manj zabavnega značaja, kajti konjiški kulturniki želijo ponovno navaditi okoliško prebivalstvo na obisk kulturnih prireditvev. Poleg uvodnih besed o kulturnem prazniku, so nastopili še nekateri znani pevci zabavne glasbe.

Obisk je bil v povprečju zadovoljiv: najslabši v Slov. Konjicah, v drugih krajih dober. Morda bi bil boljši, da ni v dvorane pritiskal mraz, gledalci pa dobro vedo kakšne so razmere v naših kulturnih domovih. Na novi osnovni šoli na Stranicah je bilo toplo in pristrčno, enako je bilo tudi v Žičah (tu so temu dogodku posvetili še posebno skrb), tega pa ne moremo trditi za Konjice in Vitanje. Prezblil poslušalci so se v plaščih stiskali na mrzlih stoli, nastopajoči so prezebali na odru. Ponovno se postavlja vprašanje kdo je kriv, da velikokrat tarnamo o slabih obiskih kulturnih prireditvev. V Konjicah ogrevalni elementi in cevi »počivajo« za odrom in čakajo na montažo, v Vitanju (tu je bilo najhladnejše) so baje kurili kar dva dni — toda brez pravega uspeha. Če bomo želeli, da bodo gledalci zlezli iz svojih toplih domov in ugodnosti ob televizorjih, bomo morali tudi naše sedanje »kulturne domove« nekoliko bolj kultivirati. Toplota pa je v zimskem času osnovni pogoj.

Na splošno pa lahko ugotovimo, da se konjiški občinski svet izjemno zavzema za dostojne prireditve v krajih, kamor običajno dobre prireditve le težko pridejo.

STEFAN ŽVIJEJ

BOJAZEN TOLOVIH DELAVK NA PLANINI JE ODVEČ

DOVOLJ KRUHA ZA VSE

Ob našem obisku v tovarni lahke obutve v Sentjurju, so bile ženske, ki sestavljajo v 320-članskem kolektivu pretežno večino (82 odst.), skrajna nezaupljive. Vendar med ženskami beseda hitro steče, kadar spregovorimo o problemih, ki so vsem skupni. To pa je socialna varnost, varstvo otrok in družbena prehrana. Nič čudnega ni to, saj če ima žena na strojem urejene te stvari, tudi na delovnem mestu zagrabi vse drugače.

Tolove ženske se zaposlujejo kot dekleta in preživijo tu vsa obdobja življenja. Ustvarijo si družino, porajajo otroke, zato se problemov okoli socialne varnosti vedno veliko nakopiči. Na delovnem mestu manjka vsak dan od 14 do 17 delavk, največ zaradi porodniškega dopusta. V bolniškem staležu jih je zelo malo, ker žene nečejo manjkati zaradi prevelikih odteljav. Z osebnimi dohodki so zadovoljne, okoli 2.000 dinarjev zaslužijo. Ker pa je na delovnih mestih skoraj polovica samohranilk, si lahko zamišljamo, kaj pomeni ta denar v hiši. To je kruh, obleka in zaprta vrata revščini, ki je še pred desetimi leti klicala na pomoč izza marsikaterih vrat.

Ženske prihajajo na delo iz srčike Kozjanskega ali bolje vozijo se. Zdaj jim bo vožnja nekoliko olajšana, ker so v podjetju nabavili nekaj kart, ki jim bodo omogočile reden prevoz na delo. V zvezi s tem je bilo nekaj hude krvi, ker delavk niso zjutraj sprevodniki jemali v avtobuse. Dogovor z avtobusnim podjetjem je stvar omilil.

Paleta socialnega dela je v takem podjetju, ki ga sestavljajo pretežno ženske, zelo pestra. Čeprav nimajo lastne socialne delavke, rešujejo nekatera vprašanja s posluhom. Še vedno niso povezani z občinsko socialno službo, kjer bi bilo delo z roko v roki veliko bolj uspešno. Tudi ubadanje s stanovanjskimi vprašanji je bilo doslej le naključno, ker nimajo še izdelane točne analize. Zdaj bo bolje, ker so za svoje delavce namenili v Tolu delež v solidarnostni sklad.

Ker je to mlad kolektiv je tudi beseda mladih,

Zorica Košir

predvsem pa njihova aktivnost pri raznih akcijah, zelo prisotna. Predložili so stabilizacijski program, kjer bodo s prebiranjem odpadkov rešili nekaj surovin.

ZORICA KOSIR, predsednica osnovne organizacije ZSMS v Tolu je dejala: »Naša organizacija šteje 37 aktivnih mladink, ki se udeležujejo seminarjev ter se izobražujejo na političnih tečajih. Same ženske smo v aktivu, pa znamo poprijeti za delo, če je potrebno. Udeležujemo se občinskih in zveznih akcij, prebiramo odpadke, ki bodo prihranili nekaj surovin.«

STEFKA MASTNAK, članica izvršnega odbora sindikata je vedela povedati o zadovoljstvu delavcev s toplo malico. »Kosilo, da včasih je tudi to, stane vsakega člana kolektiva 3,50 dinarjev. Jedo vsi in malice ne morejo prehvaliti, pa tudi kuharic ne, ker se zelo trudijo. Na malico prihajajo v Tolo tudi iz sosednjega obrata Žične, zato so prostori za malico vedno polni.«

V Savudriji koristijo letni dopust v hišicah, ki jih najamejo ker lastnega rekreacijskega centra nimajo. Zadovoljni so, ker jim sindikat nekaj prispeva.

V vodstvu podjetja žena ni veliko, ker se jih vsak dan vozi v tovarno v Sentjur polovica. Zadnje minute za strojem že premišlujejo kaj bodo tistega dne postorile doma. Na avtobusu, v katerega se komaj stlačijo, z mislimi nadaljujejo in ko pridejo domov, se vprežejo še v en voz. Ko bo urejeno popoldansko otroško varstvo

Stefka Mastnak

v Sentjurju, bo veliko bolje. Potem bo ženam ostalo nekaj časa tudi za samoupravno življenje, saj ne želijo biti odtrgane od njega. Kolikor so, je to le nuja, ki jo bodo z razvojem premagale.

V Tolovem obratu na Planini, kjer je trenutno zaposlenih 33 žensk, je ob našem obisku vladalo nezaupanje in strah pred bodočnostjo. Žene so kaj hitro začele naštevati kaj jih muči in kako jim gre. Videli smo, da delajo v neprimernih prostorih, da je zrak zatohel in zgodi se, da katera zaradi tega tudi omedli. Izdelujejo telovadne copate, delovni proces je ročen, imajo opraviti z lepilom, ki je poln nitro raztopin. Materialni stroški so s prevozom materiala iz Sentjurja veliki, zato je obrat, ki s tem mesecem stopa v četrto obdobje svojega življenja, na meji rentabilnosti. Komaj pokrivajo stroške, zato jim nič ne ostaja za razvojni program. Podjetje samo ne zmore razširiti programa, zato o razširitvi obrata ne govorijo. Vse to in tudi to, da so v tem mesecu ukiniteli popoldansko izmeno, pa je vneslo med delavke strah. Tri delavke so preusmerili na delo v Sentjur, nekaj pa se jih vozi v Sevnico, kjer lahko delajo tudi v popoldanskem času. Ena delavka je morala zapustiti delovno mesto, ker nima otroka komu dati v varstvo.

Vse žene iz obrata Planine delajo zdaj samo popoldan, pa še pri njih je bilo čutiti strahotno negotovost. Porajala pa se je zato, ker ni bilo pojasnil.

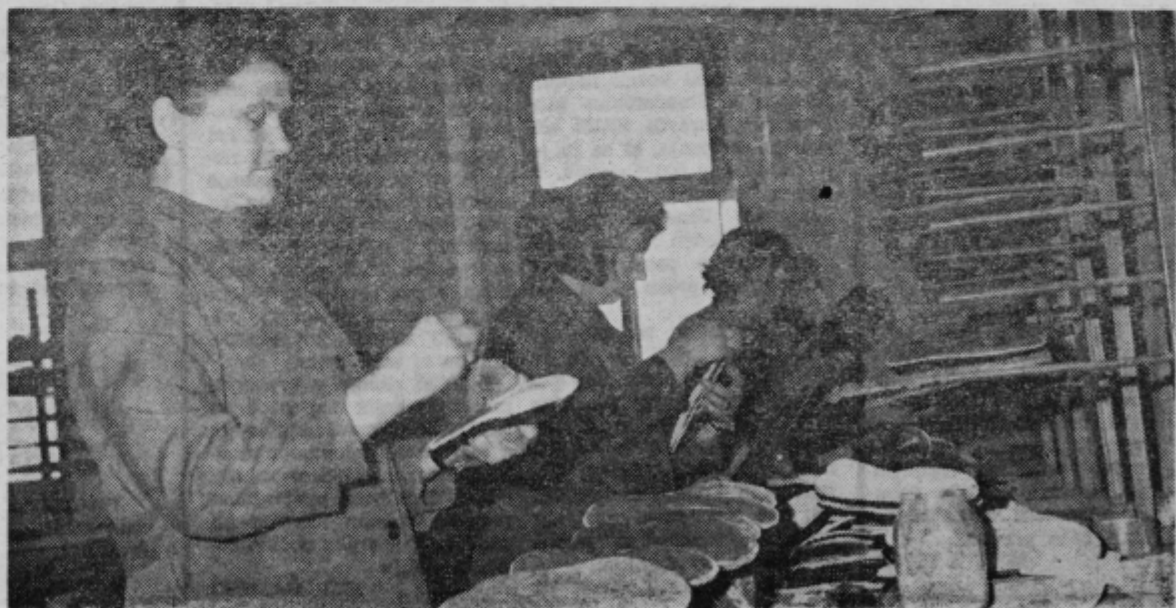
Ob odhodu so dejale ženske v en glas: »Čeprav smo bile v začetku kritične glede delovnih pogojev, ker imamo slabše kot so v Sentjurju, smo zdaj pripravljene vztrajati v njih, samo da obdržimo kos kruha. Pred leti so nam ga dali in veliko smo se z denarjem, ki smo ga zaslužile opomogle. Pregnale smo revščino iz hiš in naselil se je napredek. Ra- je delamo v takem, samo da delamo. Med nami so žene, ki vstajajo ob treh zjutraj, da pridejo ob šestih na delo. Popoldne imajo do doma spet tri ure. Govorilo se je, da bi se vozile v Sentjur. Vprašajte in povejte ter odgovorite, kako bi take žene to zmoгле. Bolniških skoraj ne delamo, ker potem pre malo zaslužimo.«

Če so nam dali kos kruha, nam ga zdaj naj ne jemljejo.« In še: »Če bodo vzeli kruh nam, ga bodo tudi našim možem, ki delajo v Tajfunu, ker potem bomo morali vsi s trebuhom za kruhom.«

Ne bo potrebno, so nam zatrčili samoupravni organi v Tolu, ko smo iskali pojasnila pri njih. V dogovoru z družbenopolitičnimi organi v občini bodo skušali najti rešitev. Eno je jasno: obrat »copatarne« na Planini ostane in skušali ga bodo še dopolnili. Najprej z večjim asortimantom izdelkov, da ne bodo s prodajo telovadnih copat vezani le na sezono. O kasnejši razširitvi bodo še razmišljali, za enkrat pa so obljubili, da bodo napeljali v delovne prostore centralno kurjavo in uredili garderobne prostore. Če bodo ponovno uvedli popoldansko izmeno, bodo morali razmišljati tudi o otroškem varstvu, ki tudi že sedaj dela sive lase marsikateri delavki.

Obljube zavezujejo in da bi odpravili negotovost med delavkami na Planini, smo jih hitro zapisali. Pa ne samo zato, da bi odpravili temne misli, temveč zato, da bi jih začeli čimprej uresničevati. Pri tem pa ne smemo pozabiti, da je »copatarnica« na Planini edini obrat, kjer so zaposlene žene s tega predela Kozjanskega. Pred leti smo jim dali kos kruha v roke, zato jim ga zdaj ne smemo vzeti. Ob- ljubam naj slede dejanja.

ZDENKA STOPAR

LAŠKO: SODELOVANJE S POBRATENIMI OBČINAMI

Predstavniki ZMS Laško, ki so že v decembru preteklega leta izmenjali programe dela s pobratenimi občinama Trstenik in Vrbovec, so se v torek udeležili skupnega delovnega sestanka v Kumrovcu. Vse tri občinske konference ZMS so delovne programe sprejele. Strinjajo se tudi s tem, da delovanje razdelijo na tri področja: kulturno, športno-rekreacijsko in na srečanja mladih pri sodelovanju v skupnih mladinskih akcijah. Predvidevajo srečanje na Sutjeski, ki naj bi bilo v mesecu juliju, sodelovali bodo tudi na vseh pohodih, ki jih pripravljajo občinske konference ZMS pobratenih občin. V. S.

Zdravstvena postaja, oziroma laška ambulanta je star mestni dvorec, ki ne prenese obremenitev, ki so mu jih naložili poleg let. V pritličju je čakalnica podprta s stebri, kot je bila pred leti: sola v Smarju. V to stavbo je vsaka investicija nesmiselna. Laška ambulanta poznavalca razmer utopična. Na posnetku: pogled v čakalnico, v kateri se sliši ta je ena najslabše opremljenih v občini in kar je še huje — misel na novogradnjo se tudi to, če se v nadstropju kdo prestopi ali presede.

(Foto: dr. Benedik)

MOZIRJANI GOSTOVALI V ŠOŠTANJU

„SRCE NE LAŽE“

V Soštanju sem srečal nekaj prizadevnih igralcev prosvetnega društva iz Mozirja, ki so s tovrstnim pripeljali kulise za igro »Srce ne laže«, s katero so tega dne gostovali v Soštanju. Pogovarjal sem se z vodjem dramske sekcije mladincem Miranom Cesarjem, ki mi je povedal marsikaj zanimivega o njihovem delu. Čeprav sem vedel, da so Mozirjani že desetletja znani kot dobri organizatorji raznih prireditev in iger, je mladi Miran poudaril, da so bolj zagnano začeli s ponovno oživitvijo dramske sekcije, ko so na začetku lanskega leta naprosili za režiserja znanega domačina in dolgoletnega gledališkega delavca iz Celja, Franca Cesarja.

V dramski sekciji prosvetnega društva, ki ga vodi Vladka Selič, se je zbralo kar okrog 40 mladih igralcev iz vrst delavske, dijaške in kmečke mladine. Režiser Franjo Cesar se je najprej lotil igre »Dr. Zmeda«, s katero so gostovali tudi v Gornjem Gradu in Rečici ob Savinji. Nato so se lotili zahtevnejšega dramskega teksta in zaigrali Borove »Raztrganoe«, celo dvakrat v Mozirju, nato pa še v Zalcu in Rečici. Ze v začetku letošnjega leta pa so v Mozirju zaigrali že tretjo igro in sicer »Srce ne laže«, ki so jo v Mozirju celo ponovili in preteklo nedeljo prišli gostovat tudi v Soštanju. Vodja sekcije, komaj 19-letni Miran Cesar, ki je v igri

odigral vlogo vaškega potepuha, mi je v razgovoru še dejal, da imajo v okviru prosvetnega društva tudi številni mešani pevski zbor, ki bo ob kulturnem prazniku imel samostojni koncert. Na vprašanje kako zmorejo številna gostovanja, saj so vendarle prevozi kulisa in številnih igralcev razmeroma dragi, je Miran povedal, da so letos kot najboljša dramska sekcija v občini prejeli finančno pomoč kulturne skupnosti občine Mozirje. Mladim prizadevnim Mozirjanom, ki so izredno aktivni ravno v dramski sekciji, želimo, da bi tudi v bodoče imeli pri svojem kulturnem poslanstvu kar največ uspeha pri občinstvu.

V. KOJC

PARTIZAN BRASLOVČE: USPEŠNO DELO

Delo društva TVD Partizan Braslovče je bilo v minulemu letu uspešno. Tako so ocenili na nedavnem občnem zboru društva. Iz poročila predsednika Franca Kralja je bilo razvidno, da sta bili lani uspešni sekcija odbojke in badmintona. Članji odbojarske sekcije so v II. re-

publiški ligi bili drugi, pionirji pa so na državnem prvenstvu osvojili odlično peto mesto, kar je do sedaj največji uspeh braslovške odbojke. Pri badmintonski sekciji pa so se izkazale pionirke, ki so se uvrstile v finale republiškega prvenstva. Manj uspešne pa so bile sekcije namiznega tenisa, košarke, malega nogometa in smučanja.

Na področju množičnosti so letos napravili korak naprej. Skupno z Smučarskim klubom so pripravili TRIM akcijo kolesarjenje, ki se jo je udeležilo nad 200 občanov. V okviru praznika Krajevne skupnosti Braslovče pa so pripravili teden športa v šestih športnih panogah, kjer je nastopilo preko 400 športnikov.

V programu za letošnje leto so si zadali, da bi se v sekcijah, ki že obstajajo povečalo članstvo, ter tam kjer je možno tudi kvaliteta. Teneje se povezati s krajevnimi skupnostmi Letuš, Gomilsko in Polzelo ter pripraviti več množičnih akcij, ter izkoristiti braslovško jezero za kopanje in drsanje.

T. TAVCAR

ŠEMPETER: NOV RIBIŠKI DOM

Ze dolgo časa je med ribiči RD Sempeter prisotna velika želja imeti svoj dom. Vsi izgledajo kažejo, da se jim bo po dolgem času ta želja uresničila. Na zelo primerni lokaciji med Savinjo in letuško Strugo, tik ob ribnikih v Presarjih potekajo že zadnja dela enega najlepših ribiških domov v Sloveniji. Pri izgradnji doma so ribiči naložili na veliko razumevanje delovnih organizacij, ki so jim finančno pripomogle k uresnitvi njihovega največjega cilja. Tudi ribiči sami bodo s prostovoljnimi delom in finančnimi prispevki pripomogli za več kot 150.000, kar pa ni tako malo.

Dom in ribniki v Presarjih pomenijo velik napredek za ribiško družino Sempeter in s tem tudi prelomno obdobje v dosedanjem delovanju.

Nov dom bodo predvidoma predali svojemu namenu ob letošnjem prazniku občine Zalec, 4. juliju.

EDI MASNEC

NAŠ KRAJ

● GOTOVLJE: V POLNEM ZALETU

Na dokaj burnem sestanku so Gotovljani sprejeli srednjeročni načrt. Vanj je vneseno vrsto novosti in tudi odgovornosti. Navzoči so bili skoraj vsi glavni predstavniki skupščine občine Zalec. Vse navzoče je precej prizadela odločitev, kod bo speljana obvozna cesta. Ze res, da bo mesto Zalec razbremenila pregotega prometa, res pa je tudi, da bo prav ta obvoznica vzela Gotovljanom nekaj hektarov najboljše zemlje.

Igrišče je dograjeno, asfaltirano, manjka samo še ograja. Vsa dela stanejo približno trideset starih milijonov, kar precej pa je tudi udarniških storitev.

Dramska skupina bo naštudirala sodobno dramo, lutkarski krožek pa je že dvakrat odigral igro »Zajčkova hišica«; režirala je prizadevna tovarišica VLADA RODE.

Druga dramska skupina bo sredi aprila uprizorila igro: »Polet na neznan planet«; vloge bodo prevzeli učenci tretjega in četrtega razreda.

Ko že omenjamo dvorano, potem moramo povedati in se javno zahvaliti upravniku PE KK Zalec, ing. Vladu Kralju, ki gre dejavnostim v kraju resnično na roko, pri tem pa še hvala Zinki Vinder, snažilki, ki često tudi zastoj počisti dvorano.

Res prizadevni so Jedrčani. Sami so napeljali vodovod, z združenimi močmi so uredili elektriko, še vedno pa mislijo, kako povezati cesto Zalog—Jedrč; najbrž bodo tudi to složno uredili, tako menijo Luskarjevi fantje, ki so pri Jedrči srž vsega naprednega.

Lovci so pod vodstvom Ivana Rojca zgradili velik prizidek. Ko bo stavba končana, bo prav gotovo ena najlepših točk v Spodnji Savinjski dolini. Požrtvovalni lovci na to tudi računajo. Trdijo, da bo njihov trud v nekaj letih poplačan.

V srednjeročni načrt pa je vneseno tudi otroško varstvo. Predšolskih otrok je okoli 110, v varstvu pa jih je le dvajset. Gotovljani močno računajo na storitve za občinski praznik, ki naj bi bil za Gotovlje leta 1978. Bolj na to mislijo celo na telovadnico; če bo tudi ta želja uresničena, potem bo v Gotovljah telovadba še bolj začetela.

-dk

● POD GRADOM: PRIPRAVE NA PRAZNOVANJE

Ker bo letošnje praznovanje občinskega praznika občine Celje v krajevnih skupnostih Pod gradom, so že pričele s polnim tekom teči priprave na praznovanje. Pred kratkim so na seji sveta krajevnih skupnosti Pod gradom, potrdili organizacijski odbor za pravo praznovanje in komisije; za adaptacijo družbenega centra v Zagradu, za komunalna dela, za izvedbo kulturnih in športnega programa, za odlikovanja in za propagando. Komisiji za adaptacijo družbenega centra in komunalna dela sta že pričeli z delom in se že večkrat sestali. Do sedaj se kaže največji problem okrog sredstev za ureditev kulturnega centra Zagrad. Znatna sredstva za ta objekt in za praznovanje praznika je prispevala skupščina občine Celje. Ostala sredstva pa bodo poskušali dobiti še od kulturne skupnosti in pa s samostojnimi akcijami, kot s prostovoljnimi delom krajanov, pobiranjem prostovoljnih prispevkov med krajanji in sredstvi delovnih organizacij, kjer je zaposlenih največ njihovih krajanov.

Torej priprave na praznovanje celjskega občinskega praznika so v polnem teku, saj je krajevna skupnost Pod gradom pričela delati z veliko odgovornostjo in vnemo ter pravočasno.

R. V.

● LJUBEČNA: GASILCI IMAJO NOVO VODSTVO

Pretekli teden so se na rednem občnem zboru zbrali člani gasilskega društva v Ljubčini. V uvodnem poročilu

upravnega odbora so spregovorili o delu društva v preteklem letu. Lansko leto je bilo za društvo jubilejno. Praznovali so 25 letnico delovanja. V 25 letih so dosegli zavidljive rezultate. Ti rezultati jih že vrsto let uvrščajo med najbolj delovna gasilska društva v občini. Jubilej so proslavljali skupaj s tridesetletnico osvoboditve. Ob tej priložnosti so pripravili več prireditev. Med temi tudi dve večji gasilski vaji z udeležbo sosednjih gasilskih društev. Udeležili pa so se tudi vrsto podobnih prireditev pri sosednjih društvih. Zares so stopili v akcijo le enkrat, ko je zagorelo v sosednji krajevni skupnosti. Program dela, ki so ga sprejeli pred letom so izvršili skoraj v celoti. Med večje uspehe uvrščajo nabavo nove motorne brizgalne, ki so jo kupili s pomočjo prebivalcev in delovnih organizacij.

Na zboru so izvolili novo vodstvo. Predsedniško mesto je prevzel Ivan Brecl, poveljeval bo Franc Stingl, pomagala mu bo Kopitar Marjan, gospodar društva pa je Dani Arčan. Nadzorni odbor pa bo vodil Karel Vidensček.

Novemu vodstvu so člani društva zadali vrsto nalog v bogatem programu. Tako nameravajo kupiti več potrebne gasilskega orodja. Olepšati želijo dom okrog njega pa urediti pločnik in nasaditi drevje. Pripravili bodo tudi dve družabni prireditvi in v svoje vrste vključili še več aktivnih članov. Aktivni člani bodo vadili redno enkrat tedensko Udeleževali pa se bodo vseh prireditev sosednjih društev. Razmišljajo pa tudi o nakupu novega gasilskega avtomobila.

MILAN BRECL

● GRIŽE: O DELU RK

Pred kratkim je bil v Grižah občni zbor osnovne organizacije Rdečega križa. Najprej so na občnem zboru pregledali delo v minulemu letu, ki je bilo zares zelo uspešno. Poleg tega, da so pripravili nekaj krvodajalskih akcij, so na šoli, kjer delujejo mladi člani Rdečega križa pripravili tečaj prve pomoči, izvedli so akcijo zbiranja starega papirja, ki je zelo lepo uspela, saj so zbrali kar 2400 kilogramov papirja, v osnovno organizacijo pa so sprejeli kar precejšnje število novih članov. Seveda pa to še zdaleč ni vse delo prizadevnih članov Rdečega križa iz Griž. Ko so v nadaljevanju občnega zbora med drugim sprejemali društvena pravila, so postavili zahtevo, da se upošteva delegatski sistem ter da so delegati v osnovni organizaciji Rdečega križa iz vrst Sige, Minerve ter mladine iz krajevnih skupnosti. Ti delegati naj bi skrbeli za povezavo med osnovnimi organizacijami sindikata in mladine ter Rdečega križa pri organiziranju različnih akcij.

FRANC JEZOVIČ

● ŠENTJUR: AKTIVNI GASILCI

Med 11 prostovoljnimi in enim industrijskim gasilskim društvom v šentjurski gasilski zvezi je nedvomno najmočnejše matično društvo v Šentjurju. Na 102. občnem zboru, ki so ga imeli pred dnevi, so povedali, da so sodelovali na devetih protipožarnih akcijah, da so požrtvovalno opravili za razširitev in obnovitev svojega doma 1381 prostovoljnih ur. Ob tem delu so bili deležni izredne pozornosti krajanov, ki so darovali za dom precej lesa, pa tudi 800 podpornih članov je nedvomno solidna legitimacija simpatij občanov do društva.

V naslednjem letu žele šentjurski gasilci dokončno urediti dom in si s tem zagotoviti normalne pogoje za delo. Po zagotovitvi odgovornih sredstev za dovršitev doma zagotovljena. Na zboru je bilo podčrtano, da je potrebno v bodoče posvečati več pozornosti tehnični opremljenosti društva, ki sicer ni slaba, vendar pomanjkljiva. Nagel razvoj industrije v kraju narakuje nabavo vrste sodobnih gasilskih tehničnih pripomočkov. Prav iz tega razloga bi moralo imeti šentjursko društvo prednost pri modernizaciji opreme pred drugimi društvi v zvezi.

A. Arhu so za 18-letno vzorno tehniško delo podelili v imenu GZS gasilsko odlikovanje I. stopnje.

SPORT V KONUSU

BOLJ MNOŽIČEN

V Konusu v Slovenskih goricah so v lanskem letu obnovili komisijo za šport rekreacijo pri izvršnem odboru sindikata, katere člani so se pridno lotili dela. Če bi se ne videli, tako ti, ki zadevajo udeležbo na športnih igrah, kot tudi drugi, ki kažejo na dosežene rezultate in uvrstitve na športnih tekmovanjih. Kakšne uspehe so poželi v lanskem letu, pa je v krajšem razgovoru povedal Vojko Očko, predsednik komisije za šport rekreacijo v Konusu.

Kako imate v Konusu sploh organiziran šport in rekreacijo?

Vojko Očko: »Pri izvršnem odboru sindikata deluje posebna komisija za to področje, v vsaki temeljni organizaciji pa imamo še posamezne delavce, ki skrbijo za počitnice športa in rekreacije. Vedeti moram, da smo posebej v preteklem letu dosegli zelo pomembne uspehe, pravzaprav pomenijo prvenstvo v našem delu. Organizirali smo športno tekmo-

Vojko Očko

su Dela v Ljubljani in se vključili v vrsto tekmovanj v okviru Usnjariade.»

Kakšen pa je bil odziv delavcev v posameznih tekmovanjih?

Vojko Očko: »Odziv delavcev je bil zelo velik, saj je od 2000 zaposlenih sodelovalo v različnih športnih igrah kar 600 članov kolektiva. Tudi struktura sodelujočih je zelo različna; tekmovali so mladi in tudi starejši delavci. Zal pa se je tekmovanju udeležilo le majhno število žensk, za katere smo organizirali športne tekme v streljanju, odbojki, košarki in kegljanju.»

Kakšne načrte pa imate letos?

Vojko Očko: »Tudi letos bomo organizirali športne igre med tozdi, vključili se bomo tudi v športna tekmovanja na ravni občine in republike. Posebej pa moramo večjo skrb posvetiti delavkam, da se bodo v čim večjem številu udeležile vseh tekmovanj.»

D. S.

Konec prejšnjega tedna so gasilci iz Prebolda svedčano odprli razširjene in preurejene prostore v gasilskem domu. Svečanosti ob otvoritvi so se med drugimi udeležili tudi sekretar občinske konference SZDL Zalec Ivo Robič, podpredsednik skupščine občine Zalec Franc Janše,

V PREBOLDU NOVI GASILSKI PROSTORI

načelnik oddelka za notranje zadeve pri žalski občinski skupščini Ciril Prezelj, načelnik občinske gasilske zveze Franc Jelen ter predstavniki krajevne skupnosti ter organizacij združenja dela. Poudariti velja, da so gasilci uredili svoje prostore predvsem s prostovoljnimi delom.

JANEZ VEDENIK

MALA ANKETA

ŠOLA ZA DELO

27. januarja se je pričela v Celju kadrovska politična šola, ki jo je pripravila občinska konferenca SZDL. Namen šole je, da udeležencem zagotovi kakovostne pogovore o najpomembnejših gospodarskih in družbenih vprašanjih Celja, obenem pa tudi usposobi slušatelje za opravljanje samoupravnih in političnih funkcij v krajevnih skupnostih ali organizacijah združenega dela.

STANKA OBREZ: »V kadrovske politične šole me je predlagala krajevna konferenca Socialistične zveze, sicer pa sem zaposlena v Topru v Celju.

Menim, da je takšna oblika izobraževanja zelo pomembna predvsem za mlade ljudi, saj daje dovolj široko osnovo znanja, ki je potrebno za opravljanje različnih samoupravnih in političnih funkcij. Še posebej pa šola usposablja mlade ljudi za delo v Socialistični zvezi.»

NANIK BEDZETI: »Sem predsednik mladinske organizacije v Štorah in prvič sem se udeležil takšne oblike izobraževanja, kot je kadrovske politične šole. Menim, da je šola zelo pomembna za nadaljnje delo v krajevni skupnosti, predvsem pa daje slušateljem širok vpogled v najvažnejša vprašanja v občini. Zato je vrednost te šole še toliko večja.»

MARJAN KARMUZEL: »Kadrovske politične šole je le stopnica za nadaljnje družbenopolitično izobraževanje. Delo v šoli poteka zelo v redu, tudi teme predavanj so zanimive. Vendar pa menim, da bi morali o kakšnih vprašanjih, ki jih obravnavamo v šoli, predavati člani republiških vodstev družbenopolitičnih organizacij in drugih organov, da bi tako slušatelji dobili ustrezno širino pri oblikovanju stališč o določenih problemih.»

MILAN TERBOVC: »Zelo sem vesel, da je Socialistična zveza organizirala kadrovske politične šole, ki bo gotovo v veliko pomoč vsem nam pri delu v krajevni skupnosti ali organizaciji združenega dela. Vendar pa menim, da sta dve uri, ki sta določeni za obravnavanje izbrane teme, odločno premalo in da bi zato morali predavanja in pogovore o določenih temah časovno podaljšati. Podobno je tudi program šole premalo obsežen glede na probleme, s katerimi se v naši občini vsakodnevno srečujemo.»

Sicer pa smo pred dnevi obiskali kadrovske politične šole v Celju in povabili šest slušateljev, naj sami povedo nekaj besed o šoli in njenem programu ter o tem, kako gledajo na tovrstne oblike izobraževanja.

DAMJANA STAMEJČIČ

82 LET PUŠNIKOVE MAME

Pravkar se ji je steklo tridesetletno leto. Pravi, da ji zdravje preveč ne nagaja, rada kaj prebere, gre v vas k sosedom, kjer obuja spomine na vsa tista trpka leta, ki so že daleč, so pa še vedno živa, kakor da se je vse skupaj včeraj zgodilo.

Rodila se je v Smartnem pri Šaleku. Ker je bilo doma premalo kruha, je morala kmalu po svetu. Delala je na zemlji, v števih, rada je bila vesela, pri tem pa vedno kromna, poštena in če je tako naneslo, tudi hula.

Dote ni poznala. Ničesar v življenju ji ni bilo odarjeno. Z lastnimi rokami je služila kruh sebi in nezakoniskim otrokom. Kelila se je iz kraja v kraj, zaradi poštenosti so ji bila vrata povsod odprta.

Ze kar v letih se je oročila s Pušnikovim talentinom, ki je pred dvema letoma umrl. Rodila sta se jima Edo in Sla, obema je bila vedno krbona mati.

Vseskozi pa sta z mojem gojila veliko željo: imeti lasten dom! Matinani so jima šli na roko. Nekaj letih sta si zgradila topel domek. Ob njem žubori brhka Kolja. Kdaj pa kdaj pogleda na preg rdeče pikčasta postrta, kakor da Pušnikovo namo sprašuje: Pušnikova mati, kako te? Pa na mnoga leta!

D. K.

FOLKLORA V ŠALEŠKI DOLINI

ŽE ŠESTO LETO!

Ko so pred petimi leti ustanovili v Šaleški dolini folklorno skupino, nihče ni pričakoval, da se bo ta dejavnost tako uspešno razvila. Danes šteje skupina 111 članov, zvečinoma iz vrst mladine. To skupino sestavljajo učenci v gospodarstvu, dijaki srednjih šol ter delavci in uslužbenci iz vse Šaleške doline.

Ze v prvem letu obstoja je skupina pripravila splet belokranjskih, slavonskih in gorenjskih plesov, danes pa obsega njihov program že 10 plesov. Poleg omenjenih torej še: bunjevački plesi, štajerski, posavski, srbski plesi, plesi iz okolice Glamoča in Ražanca, šopsko oro. V Šaleško folklorno skupino je vključen tamburaški orkester, ki spremlja pesalce in nastopa tudi s samostojnimi koncerti.

Člani šaleške folklorne skupine nastopajo predvsem doma, ob najrazličnejših praznikih in prireditvah v dolini.

ni, bili pa so tudi že na gostovanju v naših drugih republikah in tujini. Omenimo lahko uspešen nastop pri žalskih Slovincih v Dolini pri Trstu, v Belgiji, Franciji in na Poljskem. Z letošnjega zadnjega nastopa v tujini so se iz Gorice vrnili s srebrno medaljo, ki so jo prejeli za uspešno izvedene štajerske plesne. V času obstoja si je skupina nabavila noše za vse plesne, ki jih imajo v programu.

Na nedavnem občnem zboru so kritično ocenili svoje delo. Zavedajo se svoje naloge, to je predvsem vzgojnega dela za mladino. Sedaj redno vadijo tri skupine (mlajša, srednja in starejša). Za delo skupine je v Velenju vse več zanimanja. Letos se je za vpis prijavilo 50 kandidatov, od katerih jih je 34 začelo z rednimi vajami. Poleg imajo na osnovnih šolah velenjske občine folklorne krožke, ki jih vodijo člani šaleške folklorne skupine.

Delo šaleške folklorne skupine tudi ne poteka brez težav. Primanjkuje jim godbenikov. Ze dalj časa zamašiščejo glasbenega vodjo skupine.

V svoj program dela so si začrtali splet plesov iz Prekmurja. V letu 1976 bodo sodelovali na proslavah, ki jih bo organizirala občinska zveza kulturno-prosvetnih organizacij Velenje. Skupina bo spomladi pripravila samostojni celovečerni nastop, s katerim bodo še slovesno proslavili pet let uspešnega dela te skupine.

Na zboru so podelili priznanje prof. Ivanu Marinu in Društvu prijateljev mladine iz Velenja v zahvalo za sodelovanje od vsega začetka delovanja skupine vse do danes. Za predsednico šaleške folklorne skupine so izvolili Nevo Trampuš, prizadevno folklorno delavko iz Velenja, ki je bila svoj čas članica folklorne skupine »France Marolt«.

H. J.

GRUNTOVEC?

Ne, ne, to ni Gruntovec... To je del lepega Prebolda, kjer grade tudi hotel, te dni pa bodo končana tudi dela s smučarsko vlečnico. Če k temu prištejemo še weekend naselje, pa kopalni bazen in čudovite točke v hribih nad Preboldom in potem vse našeto s tole cesto v kranju, potem »vse skupaj ne gre skupaj«... Ubogi turisti, ki bodo v deževnem vremenu zašli na cesto!

Foto: JANEZ VEDENIK

Hand-ball : La Tunisie vainqueur des Yougoslaves de Celje (20-17)

Mogočni ptič se je po gugal po dolgi stezi, se sunkovito odtrgal, za nami so ostali vrhovi smrek, in skozi snežinke ter vataste oblake zlezel v lepši prostor, kjer nas je že sprejelo sonce. Pod nami je bilo vse belo, zgoraj sinje modro, mi pa vmes. Stevardesa nas blagohotno opozori, da se naj privežemo, pokazala je kako se opravlja z aparatom, če ti zmanjka zraka in se povedala, da je zunaj minus 50 stopinj!

Letimo proti Afriki, kontinentu, ki je skoraj za vsakega človeka nekaj posebnostnega. Mnogo smo brali o tem kontinentu in veliko videli v filmih ter na televiziji. Malokomu pa je bilo dano, da bi z lastnimi nogami stopil na črni kontinent, ki je za vsakega zemljana še kako privlačen prav zaradi svojih skrivnosti in nasprotij.

V avionu je vsak na svoj način preganjal tisti nekako moreči dolgčas. Videti nisi imel kaj, razen delčka italijanskega »repa«, kasneje pa prostranega Sredozemskega morja. Za večino nas je bila to prva pot v Afriko, torej skoraj prava pot v neznanost. Bila pa je to tudi prva daljša turneja celjskih rokometišev. Pred tem so se potepali večkrat po Italiji in Avstriji, bili tudi na Češkoslovaškem vendar Tunizija, v njej pa še ne. Tudi s takšnim mogočnim ptičem se še ni skoraj nihče peljal, zato so vsi nekako s posebnim spoštovanjem doživljali prvo daljšo vožnjo iz ljubega kraja v daljni svet.

V avionu so sedeli: rokometiši Ernest Marguč, Zare Presinger, Milan Mrovlje, Marjan Guček, Ivo Kaučič, Slavko Ivezic, Stane Anderluh, Tomaž Kleč, Milan Peunik, Dušan Luskar, Miha Bojovič in Dušan Božič. Spremljali so jih predsednik kluba Stane Bizjak, trener Tone Goršič, tehnični vodja Peter Hribernik in zdravnik Miloš Kosanovič. Kot sem že omenil, se je zraven »pristulilo« še nekaj boljših polovic (nič hudega, saj smo bili kompletna družba) in seveda obveznih turistov, ki pa so kasneje prevzeli vlogo navijačev. To pa je bilo tudi vse. Za prevajalca se je izbral veseljaški doktor Stojanovič, ki je kasneje

POZDRAVLJENA, DEŽELA SONCA IN DOBRIH LJUDI

Bilo je 30. januarja. In bil je petek. Zanj pravijo ljudje, da je petek — slab začetek. Po vremenu sodeč, ki smo ga doživeli na letališču Brnik, bi skoraj lahko tako rekli. Celu snežiti je začelo. Nebo se je zaprlo in debele snežinke so neumorno polnile asfalt in vse tisto, kar je okoli njega. Še dobro, da so nas prej poučili, da je v tem času tudi v daljni Tuniziji zima in smo se tako temu primerno tudi oblekli. Kasneje smo ugotovili, da je bilo primerno samo za našo zimo, kajti Tuniziji imajo povsem drugačno. O tem kasneje več.

Začuda! Na Brnike smo potovali z izletnikovim avtobusom in s strahom smo pričakovali, da bo pripeljal vsaj petnajst minut po dogovorjeni uri. Tokrat smo se pošteno ušтели, saj je bil njihov avtobus na dogovorjenem mestu že krepko pred napovedanim odhodom. — Tokrat petica za izletnika!

Smer: letališče Brnik in od tam v Tunizijo na afriški kontinent.

Zasedba: rokometiši Celja z vodstvom in nekaj turistov ali kot se je kasneje izkazalo tudi navijačev.

Namen: turneja po Tuniziji in igranje tekem z njihovo državno reprezentanco ter seveda tudi ogled njihovih znamenitosti.

Ob 11.05 vzlet, letimo na višini med 9,5 in 10 kilometri s hitrostjo 900 km na uro in to v velikem objemu mogočnega Boeinga 707.

tudi več ali manj stalno in posrečeno skrbel zato, da nam ni bilo nikoli dolgčas. Bil je pač pred tem že dve leti v Libiji in tako je spoznal življenje, ki ga živijo tam. Potem je to prenesel na Tunizijo, napravil nekakšen koktajl (še užiten) in bilo je prav zabavno. Tudi na tekmah je bil med najglasnejšimi, najraje pa je vpil »Miha, goal...« Prav po tem klicanju in še drugem so ga kmalu spoznali tudi domačini in postal je prva dama našega potovanja. Sicer pa o tem v nadaljevanju, saj še sploh nismo pristali na vročih afriških tleh.

Ko smo se začeli spuščati proti tunizijskem letališču, nam je v obraze skozi majhna avlionska okna nagajivo ščemelo son-

Po zadnjem skupnem srečanju sta se obe ekipi — reprezentanca Tunizije (v svetlih dresih) in ZRK Celje skupaj slikali, seveda za spomin na prijetno srečanje, ki bi se naj po dogovorih nadaljevalo prihodnje leto v Celju z obiskom njihove ekipe.

ce. In ko smo izstopili, smo obstali kot okameneli. Zrak je bil čist, da bi ga rezal in enoglasno smo ugotovili, da mnogo boljše, kot pri nas v nekaterih ali skoraj vseh gorskih turističnih postojankah. Takoj smo ugotovili, da plaščev sploh ne bomo potrebovali, pa čeprav je v tem času tudi pri njih zima. Samo njihova zima je za nas ugodna, saj se dnevno temperatura povzpne tudi nad 25 stopinj, okoli dvanaajste ure pa še višje. Tako smo prišli iz snežnega slovenskega me-teža v drugo, prijetnejšo zimo. Takšno afriško podnebje, kot vlada zdaj, je za nas najbolj primerno, saj ni prevroče, je sveže, včasih tudi malo pihja in kar je najvažnejše — vse je zeleno. Vsaj v zgornjem delu Tunizije.

Tunizija nas je sprejela takšna, kot je nismo niti v sanjah pričakovali. Zečez nekaj mesecev bo tam prava tropska vročina, ko se temperatura povzpne tudi do 50 stopinj in ko pekoče sonce zažge vso, zdaj tako prijetno zelenilo.

Vežnja skozi njihovo glavno mesto proti turističnemu naselju je izredno hitro minila, pa čeprav je to naselje oddaljeno 63 kilometrov ter leži ob samem Sredozemskem morju. Na cesti je bilo bolj malo prometa, zato je bila vožnja dokaj hitra in udobna. Povedati pa moram, da se vsi tunizijski vozniki striktno držijo prometnih predpisov in tako pred vsakim naseljem takoj zmanjšajo vožnjo na dovoljen minimum. Kazni za prekoračitev so namreč

izredno visoke. Tja bi bilo potrebno poslati nekatero naše šoferje, da bi se naučili reda in discipline!

Bolj ko smo se oddaljivali iz glavnega mestnega vrveža, bolj smo lezli v njihovo značilno pokrajino. V glavnem sama ravnina, nizke bele hiše, prostrana polja vinogradov, oljk in drugega sredozemskega rastja, da o fantastičnih nasadih pomaranč in limon sploh ne govorimo. Najraje bi rekli šoferju, naj ustavi avtobus, da bi stekli med sadovnjake, kjer so se med gostim temnozelenim listjem nagajivo skrivale debele pomaranče čudovite oranžne barve pa svetlo rumene limone. Zdaj je v Tuniziji (kljub zimi) glavna sezona za to sadje. Potem so se začele ob cestah pojavljati prve majhne trgovine

ce, pred katerimi smo videli značilno kramarijo domačinov, pročelja pa so krasili venci (tako pri nas vežejo čebulo) pomaranč, mandarin in limon. Domačini v njihovih značilnih oblekah pa prve kamele, nekaj konjev, krave in ovce na polju, to je njihova idila.

Nastanili smo se v prijetnem hotelu El Bousten, ki je bungalovski tipa z nekaj bazeni, dvema prostoroma za glasbo, ostalimi ugodnostmi in seveda dolgo ter široko peščeno plažo. Sicer pa bomo o vsem tem spregovorili kaj več v eni naslednjih številkih Novega tednika, danes se bolj pomudimo ob uspešnosti turneje.

Celjski rokometiši so odšli na pot na priporočilo zveznega kapetana Ivana Snoja, kajti znano je, da Tuniziji vsako leto povabijo po eno ekipo, ki jim je sparring partner. Tako se želijo izpopolniti v svojem znanju, ki pa ga že imajo, kot smo kasneje videli, kar precej. Celjani so v Tuniziji odigrali pet tekm in to štiri z njihovo najboljšo selekcijo, ki se bori za nastop na letošnjih olimpijskih igrah v Mont-realu ter eno z njihovo mladinsko selekcijo. Torej ni šlo za nobene tekme z nekimi neznanimi klubi, temveč za srečanja z najboljšo ekipo, ki jo vodi bivši državni reprezentant Romunije Popescu.

Celjani so izgubili samo prvo tekmo in to predvsem zaradi utrujenosti, vse ostale pa so gladko dobili. Tunizijci so izredno hitri, imajo tudi že precej tehničnega znanja, žal pa so nizki in tudi precej ostri, da ne rečemo v igri grobi. Rezultati: prva tekma 20:17 za Tunizijo, ostale pa za Celje — 17:12, 15:8, 27:24 in 25:18. Ali, dali so 101 gol in jih prejeli 82. Najboljši strelec je bil mladi, komaj petnajst in pol leta star Stane Anderluh, ki je dosegel 31 golov, 24 pa jih je dal Slavko Ivezic, ki je bil sploh najboljši igralec turneje. Razveseljivo je, da so zlasti dobro igrali mladi igralci in to še mladinci. Poleg teh tekem so Celjani vsako dopoldne tudi vestno trenirali, tako da je celotna turneja tudi po tej strani uspela. Trener Tone Goršič je povedal, da jim je ta priprava izredno prav prišla pred začetkom nadaljevanja tekmovalja v drugi zvezni ligi, kjer trenutno Celjani vodijo in imajo tako vse možnosti, da osvojijo tudi ob koncu prvo mesto.

Vse tekme so odigrali v izredno lepi pokriti športni palači, ki leži v športnem parku, kjer so bile pred leti tudi prve Sredozemske igre. Domačini so Celjanom izkazali vso pozornost, saj jim je na zaključnem sprejemu spregovoril tudi njihov minister za šport, vsak dan pa so v njihovih časnikih izhajala obširna poročila o srečanjih. Seveda pa je bilo največ napisanega po prvem srečanju, ki so ga dobili domačini. Takšen naj bo prvi raport s turneje po Tuniziji. Ostalo je še veliko zanimivih drobec, ki pa jih prihranimo za prihodnjč.

TONE VRABL

Napetih trenutkov na tekmah ni manjkalo. Naš posnetek prikazuje Bojoviča, kako je »zaustavil« tunizijskega igralca. Slika je objavil njihov časopis Le Sport.

NA SOLČAVSKEM

OŽIVLJENA OVČEREJA?

Bo ali ne bo? Bodo prizadevanja rodila zaželeni uspeh? Vprašanje, na katerega ni moč dati odgovor. Ne danes in tudi bržčas jutri še ne. Odgovor, ki je odvisen od mnogih čimteljev. Ne samo od preproste ekonomske računice, v katero kmet najbolj zaupa, tudi od drugih pogojev in ne nazadnje od obnašanja lovcev in seveda zaščite ovac pred divjadjo, zlasti pred medvedji. Kaj bo prinesel novi lovski zakon?

Ovčereja je bila na Solčavskem nekoč pomembna gošpodarska panoga. Čreda je štela okoli 1500 glav. In danes? Velik padeč. Pravijo, da jih ni več kot 80. Primerjave torej ni. Sicer pa so številke zgornje. Ovce niso več prinašale dohodka kot so ga nekoč. Svoj delež je imel medved, ki je preveč udarjal po nezaščiteni čredi. Svoj

vpliv so prav gotovo imele tudi cene.

Zdaj zanimanje zopet rase. Ne nazadnje tudi zaradi turizma, zaradi planinske idilike, ki pa seveda ne more biti odločilna v presoji. Veča se povpraševanje po ovčjem mesu. Prav takšno je zanimanje za pravo kmečko volno. In tako se nehote poraja vprašanje, ali bo jezersko-solčavska pasma ovac znova zaživila na Solčavskem? Gornje savinjska kmetijska zadruga bo v teh prizadevanjih opravila svoje. Prav bi bilo, če bi ji sledili še drugi. Zlasti lovci!

Sicer pa, kadar teče beseda o kmetijstvu na Solčavskem, v skrajnem koncu gornje Savinjske doline, nanese tudi na druge probleme in naloge. Tu je 47 kmečkih gospodarstev, od katerih se jih je 32 odločilo za specializa-

cijo v proizvodnji. Drugi več ali manj životarijo. Svoje, zaradi pomanjkanja ljudi, pa je opravil tudi gozd, ki vse bolj silí čez svoje robove in zmanjšuje površino obdelovalne zemlje.

Med gospodarji jih je šest takšnih, ki zaključujejo svoja dela na poti v specializacijo, štirinajst jih je približno na polovici teh prizadevanj, drugi pa na začetku poti. Zadruga je dala zagotovila vsem. Vsi bodo dobili ustrezna posojila. Samo letos bodo v ta namen odobrili okoli 150 milijonov starih dinarjev sredstev. To seveda ni veliko, če upoštevamo, koliko stane preusmeritev kmečkega gospodarstva v tržno proizvodnjo, v specializacijo. Po grobih izračunih mora imeti vsak tak kmet vsaj okoli 50 milijonov starih dinarjev!

To območje daje okoli

305.000 litrov mleka. To je tudi najvišja tržna proizvodnja mleka na območju gornjesavinjske kmetijske zadruge. Nova prizadevanja pa bodo šla tudi v povečanje klavne in plemenske živine in v tej zvezi tudi proizvodnje mleka. Slednjega skoraj za sto odstotkov!

In še nekaj. Na Solčavskem je že devet opušenih kmetij. Kaj bo prinesla prihodnost? Napori so veliki, da bi to območje ohranili, da bi bile kmetije močne, gospodarsko čvrste.

»Zadruga bo storila vse za izpolnitev te naloge,« je dejal njen direktor dipl. inž. agronomije Alojz Plaznik in dodal: »Ljudem bomo dali vse, samo nasledstva in zakonskega tovariša ali tovarišice jim ne moremo zagotoviti!«

M. BOŽIČ

ZA MLADE BRALCE

ZIMSKA ZGODBA

Bilo je zimsko jutro, ko je kokoška rekla svojim piščetom:

»Danes je novoletni praznik. Sosedovim kokoškam pojdem voščit srečno novo leto. Tačas, otročki, ostanihite lepo doma v kurniku in ne hodite gledat skozi lino! Zakaj v snegu lisica prihaja k hišam. Če bo zagledala pri lini kakšno vašo glavico, bo hlastnila po njej in gorje!«

Piščeta so obljubila, da bodo mamico ubogala. Ko pa je ta odšla, se je na dvorišče priplazila lisica in je pred kurnikom zapela:

V novem letu dosti zrnja
vaša tetka vam želi.
Le pogledjte skozi lino,
ljubi otročki vi!

Na lino je skočil mlad, pogumen petelinček in rekel:

»Če je to res naša tetka, nam vendar ne bo ničesar huđega storila. Pogledati hočem.«

»Nikar!« so mu branili bratci in sestrice. On pa je glavico pomolil venkaj in hop! Lisica ga je zagrabila za vrat in potegnila iz kurnika. Piščeta so prestrašena zavpila.

Lisica je s petelinčkom v gobcu pohitela čez dvorišče. Toda zagledal jo je pes čuvaj in planil za njo. Zdaj je lisica izpustila petelinčka, da bi laže utekla.

Čuvaj je skočil k petelinčku, ki je bil živ in cel. Tedaj se je vrnila kokoška in je zastokala:

»O, ti moj ubogi sinček!«

»Zdaj ni več tvoja!« ji je odvrnil pes. »Rešil sem ga lisici iz gobca, zato je zdaj moj!«

»Vrni mi ga!« ga je prosila kokoška. »Zanj dobiš lisico. Poslušaj! Odšla bom spet z doma in lisica se bo vrnila h kurniku. Ti pa leži na streho kurnika in se tedaj poženi na lisico! Ta naj bo tvoja!«

Čuvaju je to bilo prav.

Petelinček se je vrnil v kurnik, k svoji družinici pod varno streho. Nanjo se je ulegel pes. Kokoška pa je spet odšla in se skrila za vogal bližnje hiše.

Kmalu se je lisica spet približala in je s sladkim glasom zapela:

V novem letu dosti zrnja
stara mama vam želi.
Le pogledjte skozi lino,
ljubi otročki...

Tedaj pa — hop! S kurnika se je kakor blisk pes čuvaj pognal na lisico. Z močnimi, ostrimi zobmi je zvitorepko zgrabil za vrat in ji ga pregriznil. V snegu pred kurnikom je obležala krvava, mrtva.

Vrnila se je mati kokoška. Zahvalila se je čuvaju. Potem pa je dejala svoji družini:

»Ne bo se nam več treba bati lisice. Tako se nam je novo leto res srečno pričelo.«

F. R.

PLANINSKA DRUŠTVA

OBŠIREN PROGRAM

Prejšnji teden je bila že druga seja Meddruštvenega odbora planinskih društev celjske regije. Osrednja točka dnevnega reda je bil pregled dela v lanskem letu in koordinacija dela v letu 1976. Ugotovljeno je bilo, da so v lanskem letu vsa društva gojila tradicijo NOB, v različni prireditvah, proslavami itd. Tako je planinska skupina Izletnik Celje organizirala pohod po poteh I. celjske čete, PD Zabukovica pohod po spomenikih NOB, PD Vransko proslavo na Čreti, PD Vitanje pohod po poteh XIV. divizije na Paški Kozjak, PD Laško pohod po poteh XIV. divizije in pohod v Bele vode itd.

Za letošnje leto je skienjeno, da bodo organizirali dva skupna pohoda, in sicer Pohod po teh I. celjske čete in ob 35-letnici prve frontalne bitke na Čreti — Dobrovilje pohod in proslava na Čreti. Radi bi, da bi bila to osrednja prireditve, zato so povabili k sodelovanju obč. odbor ZB Zalec, KO ZB Vransko, obč. konferenco ZSMS Zalec, pomoč je obljubil Zupanc Ludvik-Ivo itd.

Ob teh priložnostih je bil tudi ustanovljen aktiv članov ZKS, ki delujejo v planinskih društvih, ki jih pokriva ta meddruštveni odbor.

FRANC JEZOVIČ

NAPAD NA KOZJE

Z okupacijo naših krajev so se Nemci še posebej dobro utrdili v središču Kozjanskega, v Kozjem. Tu sta bili kar dve nemški postojanki. V zgornjem predelu je bila vojaška, tam, kjer je zdravstveni dom, pa žandarmerijska.

Na tem območju so kmalu začele nastajati tudi partizanske čete in druge enote. Tu je deloval tudi Kozjanski odred. Julija 1941 je bil osvobojen Plištanj, septembra pa so partizani začeli načrtovati napad na Kozje. Bil je v noči od osmega na deveti september 1944. leta. V tej akciji je bil tudi Karel Bračun, ki je povedal:

»Bil sem borec Bračičeve brigade. Ker sem dobro poznal Kozje in okolico, sem vodil brigado s Planine na Plištanj, kjer so se partizani tudi zbirali. Ponoči smo krenili proti Kozjemu in napadli obe postojanki hkrati. Po večurnem boju smo osvojili vojaško postojanko. Žandarmerije nam ni uspelo zavzeti. Vojaki so namreč po telefonu poklicali pomoč in proti jutru so začele prihajati okrepljene sovražnikove sile. Morali smo se umakniti.«

Voja Kocman je bila stara tedaj petnajst let, pa je nosila ranjence pet kilometrov daleč v Lesično, kjer je bila

pri Gubenskihovačasna partizanska bolnišnica.

»V letih 1941—1945 je dala svoja življenja za svobodo 1235 Kozjancev« piše z zlatimi črkami na spomeniku. Med njimi je tudi tisti partizan, ki je s pesmijo bodril svoje tovariše v boju.

PETER KLAKOCER,
8. r. os. Šole Lesično

VALČKOV VEČER

Zimski čas je vselej povezan tudi z družabnimi prireditvami. V Celju smo jih imeli včasih veliko. Mesto je bilo tudi v tem pogledu bolj razgibano. Zdaj se je število odprtih družabnih prireditev omejilo na dve, tri. Tradicijo več ali manj ohranjajo le DIT, Olepševalno in turistično društvo ter zdravniško društvo Celje. Vstopnina je 150 dinarjev.

In tako je tu že vabilo na valčkov večer, v soboto, 6. marca v Narodnem domu. Tudi tokrat se kot organizatorja pojavljata Olepševalno in turistično ter zdravniško društvo Celje. Vstopnina je 150 dinarjev.

PISMA

NISMO NEAKTIVNI

Zadnjič sem slišala, da se dijaki PŠC skorajda nič kulturno ne udeležijo. jemo. Vzroki za to so različni, vendar pa v veliki meri to sploh ni res. Odkrito lahko priznam, da se velikokrat zgodí, da res »miga« samo peščica ljudi, to pa zaradi tega, ker ni zainteresiranosti med dijaki. Naj navedem samo primer: po zvočniku je bila objava, da se naj zbero pred knjižnico dijaki, ki žele sodelovati v pogovoru s filmsko ekipo. Odziv je bil porazen. Naslednji dan je prišla filmska ekipa v šolo; in kaj — dijakov je vse mrgolelo v sobi, kjer je bil pogovor. To sem navedla le kot primer, da lahko povem to, da si dijaki želimo različnih vrst skupin, v katerih bi sodelovali in seveda, ker se vsi ne zanimamo za eno področje. Da bi se resnično lahko vsi dijaki kulturno aktivirali, smo v soboto, 7. februarja ustanovili kulturno društvo P.S.C., katerega predsednik je prof. Erika Gaberšek. V okviru tega društva delujejo posamezne skupine, kot: literarni krožek, recitacijski krožek, pevski zbor, ritmično gibalni krožek, krožek za filmsko vzgojo in odbor za šolsko glasilo. Tako bo delo lažje steklo in upamo, da bomo dosegli lepe uspehe; ker se zdaj lahko vsi dijaki vključimo v delo tiste skupine, katere delo nas

najbolj zanima. Letos se pod vodstvom Štefana Zvižaja pripravljamo na tekmovanje »Naša beseda 76«. Z letošnjim šolskim letom smo pričeli izdajati tudi šolsko glasilo Utrip. Tako upam, da ni vse tako mračno, kot se včasih komu zdi.

METKA HOJNIK

PEŠ PO SNEŽNI BROZGI

Dne 2. februarja ob 15. uri sem, kot že šest let, stopil na Izletnikov avtobus, ki vozi na progí Celje—Rímske Toplice. Navzlic temu, da sem prišel pravočasno, so bila sprednja vrata zaprta. Zato sem vstopil pri zadnjih. V avtobusu je bila gneča, toda kljub temu smo se vsi lepo odpeljali proti Polulam.

Ko sem hotel plačati vozno karto, me sprevednik še pogledal ni. Prav tako se ni zmenil zame, ko sem omenil, da bom izstopil na Polulah, kjer je tudi redna avtobusna postaja. Ko je avtobus pripeljal na postajo, sprevednik oziroma šofer ni sta hotela odpreti zadnjih vrat. Zato sem se poskušal preriniti do sprednjih, kjer so izstopali drugi potniki. Zaradi gneče nisem uspel priti do vrat. Tedaj mi je šofer dejal, da se vstopa pri prednjih vratih. Potem je odpeljal naprej. Sele v Košnici je odprl zadnja vrata, da sem izstopil z drugimi potniki vred.

Zdaj ne vem, ali sem res narobe vstopil? Če je tako, bi morala biti sprednja vrata odprta vse do odhoda avtobusa.

Kot sem zapisal, sem izstopil v Košnici. Zato sem moral del poti nazaj peš, in to po snežni brozgi.

Vprašujem se le, zakaj in ali je bilo ravnanje ljudi, ki upravljajo z avtobusom v redu?

JANEZ TOPOLE
Japljeva 11, Polule

LETOS PREBERI TUDI KAKŠNO CANKARJEVO KNJIGO, TOVARIŠI!

PISMA

ske tečaje, čim je dovolj interesentov. To pomeni, ko se jih prijavi vsaj kakih 20. Povedali so nam, da imajo zdaj že 13 prijavljenih. Če se boš odločila, jim piši. Menda bodo kuharski tečaj organizirali že v začetku prihodnjega meseca. Če ga boš uspešno končala in, če koga iz uredništva povabiš na »diplomsko nalogo« — ni vrag, da ne bi sedli za mizo. Hvala za čestitke in dobre želje.

PREBERITE TUDI TO!

Pisma bralcev. Vedno polna, zanimiva in tudi aktualna. Ponavadi zrcajo skrhanih človeških odnosov. Tu in tam pritožba nad nepravilnim ravnanjem. Prizadetost. Malokdaj pohvala. Vse kaže, da prej primemo za pero in se lotimo pisanja, če smo prizadeti, kot tedaj, ko bi morali nekoga pohvaliti, če bi se mu morali zahvaliti, ker nam je v nenavadnih okoliščinah pomagala, svetoval ali kako drugače prišel na pomoč.

nekoga drugega. Vsaj tako sklepamo, ker se je oglašil človek, ki ima s podpisanim isto ime, medtem ko se je s priimkom malce poigral. Spet junaštvo!? Kakšno vendar! Še slabše od anonimnosti. Sicer pa, laž ima kratke noge. Tudi v tem primeru.

Vidite, tudi takšna so pisma. Tudi takšna. Ob vsem tem se človek zgrozi. Mar naj sleherno pošto, ki pride v uredništvo preverimo? Zaradi nekaterih, ki se skrivajo za anonimnostjo ali celo za tujim imenom in priimkom?!

Res je, da teh primerov ni veliko. Toda, še tisti, ki so, so odveč. Povsem odveč!

Če se lotimo kritike, bomo poštene in povejno, kdo smo. Od kod. Bodi-mo pripravljeni, da sprejmemo tudi odgovor. Tisti, ki ga kritiziramo, ima vso pravico, da se brani, da se tudi opraviči in pove svoje. Toda komu, če se napadalec skriva v anonimnosti ali za tuje ime?

Pisma naših bralcev bomo objavljali še naprej. Rubriko bomo zadržali in negovali. V njej pa zlasti čuvali poštenost, odkritost! Pomagajte nam!

UREDNIŠTVO

PARKIRANJE

Prosimo, da na javno vprašanje Franja ZUPANCA iz Celja, ki je objavljeno v 3. številki lista »NOVI TEDNIK« z dne 22. 1. 1976, objavite naslednji odgovor:

Z zadovoljstvom smo prebrali članek Franja ZUPANCA v »NOVEM TEDNIKU« z dne 22. 1. 1976.

SREČEN KONEC

Mnogokrat sem se vprašala, kako bi bilo, če bi me nekoč na cesti zadela takšna nesreča, da se ne bi mogla premakniti z mesta. Kaj bi napravili ljudje? Odgovor sem dobila zadnje nedelje v januarju. Z mamico sva se vračali s trga domov. Bilo je okrog desetih dopoldne. Na pločniku je stala deklica, se naslanjala na kolo in jokala. Račovedni ljudje so jo samo gledali. In nič več. Moja mamica pa jo je vprašala, kaj ji je in zakaj joka. Odgovorila je, da jo boli desna rama in da ne more naprej. Mamica je takoj nagovorila voznika avtomobila, ki je stal pred semaforjem. Ni okleval, sprejel je deklico v vozilo, spravil v velik prtljajnik pony kolo in odpeljal.

Srečen konec, toda kaj bi bilo, če bi bili vsi taki, ki ne bi znali sočustvovati s tovarišem in mu v nesreči pomagati?

META HOJNIK

Objavljamo le pisma s polnim naslovom avtorja. Za vse navedbe v pisnih odgovorjajo izključno pisci.

SVETUJTE MI

Odločila sem se, da vam pišem. V tedniku prebram, če bi našla razpis za kakšen tečaj, pa nimam sreče. Zato vas prosim, da mi odpisete, če veste za kakšen tečaj, morda kuharski, šiviljski ali natakarski.

Stara sem 16 let in bi se rada vpisala v tečaj. Še enkrat vas prosim, da mi odpisete ali objavite čimprej v Novem tedniku. Lep pozdrav

HILDA STRASEK
Pristava — Mestinja

NAS PRIPIS: Takoj ti odgovarjamo. Če se boš želela izučiti za šiviljo ali natakarico, se boš morala pozanimati v kakšni strokovni šoli. Naslov celjske šole menda znaš. Če pa želiš biti večča v kuharju, pa ti tole povemo: Delavska univerza v Celju, Cankarjeva 1 prireja kuhar-

varnost ali oviro za promet.

Po sprejetju zakona je bilo s strani pristojnih organov za varnost in urejanje cestnega prometa veliko storjenega s tem, da smo občane seznanjali z določili zakona in predvsem preventivno delovali.

Ker pa se stanje z omenjenimi ukrepi ni bistveno izboljšalo nameravamo ponovno organizirati odvoz vozil poleg ostalih represivnih ukrepov.

Vozniki bi morali upoštevati tudi določila 16. člena zakona o varnosti cestnega prometa, ki določa, da mora voznik parkiranega vozila, v določene času vozilo odstraniti.

V pripravi je osnutek odloka o ureditvi prometa v naseljih občine Celje. S tem odlokom nameravamo omejiti promet v določenih ulicah, v mestu in predvideti nova parkirališča na vpadnicah v mestu, temveč za to koristijo javna prevozna sredstva ali peš. S tem bi doprinesli ne samo varnejšemu odvijanju prometa, temveč tudi k čistejšemu okolju, ki pa ima tudi velik pomen.

Osnutek odloka o ureditvi prometa bo v kratkem v javni obravnavi. Naša želja je, da bi udeleženci v prometu aktivno sodelovali v razpravah in s svojimi sugestijami doprinesli h kvalitetnejšim rešitvam.

Oddelek za notranje zadeve
Prometna služba

JANKO DROFENIK

Torbice najnovjših modnih oblik in barv. Velik izbor potovalk, kovčkov in drobne usnjene galanterije.

Oddelek USNJENE GALANTERIJE — VELEBLAGOVNICA

HČI GROFA BLAGAJA

46

RADO MURNIK

Skoki Vicedomska vrata so prihajali v Ljubljano trgovci z Gorenjskega in inozemci, zlasti iz Nemčije. Tu skoki so prihajali tudi deželni knezi s svojim spremstvom in potem po črno in rumeno pregrnjenem Mesarskem mostu na Stari trg. Navadno pa vicedomski vratar ni imel dosti opravka. Poleg teh vrat je ostalo vicedomstvu: deželni glavar, zastopnik plemičev, najvišja oblast za vse kameralne dohodka in pristojbine in višja instanca za vse kranjske trge in mesta. Razen visokega plemstva je na Novem trgu stanovala gospoda deželne vlade; deželni glavar, zastopnik plemičev, najvišja oblast za mesta in trge in kameralno imetje deželnega kneza; vicedom, namestnik deželnega kneza, nadzornik in zaščitnik meščanov, deželni uradniki, doktorji zdravilstva in prava, tajniki in druga veleučena gospoda. Poleg teh je bilo nekaj obogatitih veletrgovcev, ki pa tu niso imeli prodajal. Tu in tam je videl vitez Ahac čemerikavo blede glavo skozi okno.

»O, zoprne osabne pleše!« je godrnjal še vedno zlovoljen. »Domišljavi pismouki in jarizerji! Kako more biti človek tak pergamenten peresar! Glej ga, kako bedasto bulji pisun na ulico, kakor bi ga tlačila mora njegove suhoparne učenosti! Ves ljubi dan ti čepi v zatočlini, prežvekuje mrtve črke, pa čečka trakuljaste stavke, da se vragu gabi. Na konju dirjati čez plan in sekati po sovražniku, to je kaj pa pravega moža! Naj vas mačka počese, duše papirnatel!»

Dva pažeta sta vodila muli, ki sta nosila lepo nosilnico, prevlečeno z usnjem in obito z rumenimi žeblički. Na ogljih je bila okrašena s čapljinimi peresi. Okna so zakrivala zelena zagrinjala.

»Tam notri sedi gotovo kakšna jezična grofinja, ki gre opravljati svoje prijateljice,« si je mislil in se obrnil na levo.

Tedaj je stopil iz veže mlad mož in nekaj trenutkov začudeno gledal debelega plemenitasa.

»Gospod vitez Doljanski!« je kriknil radostno. »Kako sem pesel, da vas zopet enkrat vidim!»

»I, kdo pa ste, mladi gospod?»

»Me ne poznate? Res ne?»

Po obličju in malih brkah mu je prisojal nekaj na

dvajset let. Oblečen je bil mladenič v sivo in zelenoprogasto obleko. Dolgi črni kodri so se mu usipali izpod temnega baretta, ki je ob njem na levo ramo nihala dolga perjanica, bela ko planinski sneg. Lična zlata verižica s ploščatim smaragdnom mu je visela na rdeči kamizoli, ki je bila po burgundski modi odprta na prsih in komolcih, da se je videla gubasta fina strajca. Na širokem usnjatem pasu je nosil dolg meč, na jekleni verižici pa bodalo. V strumno zravnani postavi, v bojevit-tem obrazu in pogumno gledajočih očeh se je kazal kot rojeni poveljnik. Vitez Ahac si ga je ogledal od baretta do »kljunov«, dolgih rjavih čevljev, pa ni vedel, kam z njim.

»Ali se ne spominjate več pažeta Marka?« se je nasmehnil mladi plemenitas. »Marka, ki vam je tako rad nagajal!»

»Marko, ti?« se je veselo začudil vitez Ahac. »Ti tukaj, baron Gradnikar?«

Ogledal si ga je še enkrat. Markov obraz ni imel čisto nič več one mlade dekliške mehkoobe; kazal je moško odločnost, mladostno samozavest, mladostni ponos. V očeh pa se mu je jela pobjiskavati porednost, kakor nekada.

»Zelo me veseli, da te vidim po tolikih letih,« se je radoval vitez Ahac in mu krepko stisnil roko.

»Kam si namenjen?«

»V deželno hišo.«

»E, saj se ti ne mudi tako hudo! Spremi me malo, da se kaj pomeniva! Ze dolgo nisem videl zalega mladeniča. Vidiš, ljubi moj baron.«

»Prosim, recite mi le kar Marko! Kar po stari navadi! Jaz pa vas bom imenoval ujca, če vam ni proti dlaki.«

»Kakor hočeš,« je odvrnil vitez Ahac in jasno veselje se mu je smejal iz oči. »Vidiš, Marko, tak fant sem bil jaz v tvojih letih. Lepo suh pa žilav sem bil in vitek in lahek, da me je bilo veselje gledati. Tehtal sem komaj toliko kolikor sit louski pes. Presneto sem bil res čeden fant! O, kje so tisti zlati časi! Mladost, mladost! Dandanes je le malo takih mladeničev. Ni jih vredno pogledati, dandanašnje meže in pokveke! O, kako veseli

smo bili včasih; zdaj pa je vse drugače. Toda ti si še junak pravega starega kova. Rad bi te videl na iskrem konju, rad bi te videl udrihajočega po Turkih.«

»Ta želja se vam utegne izpolniti v kratkem, dragi ujca Ahac. Saj zdaj tako ne morem iz Ljubljane domov na Dolenjsko.«

»Kaj pa te je privedlo sem?«

»Umril mi je moj dragi stric Erazem, Erazem Gradnikar. V svoji oporoki je volil vse meni, siroti. Zapustil mi je pa tudi pravdo s sosedo Efraniko baronico Leuenbergovo. In zato sem moral v Ljubljano.«

»No, čestitam ti, Marko, obenem pa ti izražam svoje sožalje. Kaj hočemo slabotni zemljani proti silni dekli dožiti!«

»Kaj pa kaj Blagajev?« je vprašal mladi baron Gradnikar, ko sta šla počasi dalje po Gosposki ulici proti Nemškim vratom.

»Svak Ladislav in sestra Mila živita na dolinem Hrvaškem na Kamengradu v Sanskem dolu. Odkar pogrešata edinko Alijano, nista bila niti enkrat več na Kranjskem. Obiskal sem ju večkrat, pa sem bil vselej vesel, kadar sem mogel zopet odriniti. On se ne zanima za nič. Samo lovi. Če bo tako onegavil dalje, ob Uni in Sani, ob Kolpi in Korani ne bo nobenega jelena, nobenega merjasca več. Po cele dni ne zme nobene, ne črne ne bele. Ona pa moli. Zalostno, žalostno...«

»Ni prav nobenega sledu o mali kontesi?«

Vitez Ahac je molče odkimal in mrko gledal v stran.

»Ali mi je žal uboge deklice, ujca! Bila je tako prijazna in dobra. Kolikokrat je prosila zame, razposajenega kajona, kadar sem skuhal kaj »nobega«. Se vedno je vidim pred seboj tako, kakor sem jo videl poslednjikrat pred onim turnirjem. In še mi zveni v ušesih njen glasek. Bilo je spodaj o grajski veži. Grofinja jo je poljubila in Alijano se je poslovila: »Zbogom, mamica, zbogom!«. Kolikokrat sem se spomnil tega prizora!«

»Ne upam več, da bi jo še kdaj videl na tem svetu,« je dajal vitez Ahac. »Ali moja sestra Mila, ona upa še vedno! Kako se ji bliskajo solzne oči, kadar pravi: Namenjena mi je še velika sreča, napoči mi prelep, vesel dan, najlepši dan, ki ga more doživeti človek.«

HUMOR

Neka velika nemška filmska družba je povabila znanega avstrijskega pisatelja Stefana Zweiga k predvajanju najnovejšega filma.

»Film mi je zelo všeč,« je izjavil Zweig. »Kdo pa je napisal scenarij?«

»Vi,« je odgovoril režiser, »film je narejen po vašem romanu.«

Pisatelj se je začudil.

»Tega ne bi nikoli ugani. Toda v filmu sem našel imenitne motive za roman. Jih smem uporabiti?«

»Lahko, samo pod pogojem, da dobimo pravico do snemanja,« je resno odgovoril režiser.

De Flers je bil priča dvema komikoma, ki sta že pred poroko nekaj let živela skupaj. Ko so šli z maličnega urada, je de Flers rekel nekemu povabljenču:

»Ker gre za komika, ni čudno, da sta imela pred predstavo skušnjo!«

»Dragi Feydeau,« je dejal mlad pisatelj, ko je srečal avtorja na cesti.

»Že več tednov vas iščem. Ze dolgo nosim v glavi sijajno misel, ki bi vam jo rad povedal. »Gotovo ji je strašno dolgčas!« je takoj pripomnil Feydeau.

Italijanskega glasbenika in pisatelja Arriga Boita je nekega večera obiskal v gledališču domišljav in neumen mladenci ter mu dejal:

»Mojster, vaš občudovalec sem in bi rad vaš podpis. Ze ves mesec vsak dan prihajam k vam, a me hišnica ni nikoli spustila v hišo.«

Boito je hladno odgovoril:

»Prav, da ste mi povedali. Dal ji bom nagrado.«

Filmski komik Fernand Contandin — Fernandel se je odločil, da bo postal vegetarijanec. Kmalu zatem ga je videla znanka, ko se je mastil z zrezkom

»Za božjo voljo, Fernandel, saj ste pred ne-

kaj dnevi rekli, da ste vegetarijanec!«

»Res je, a danes je torej in ob torkih se mi postimo.«

Clemenceau, francoski politik z vzdevkom »Tigera«, je zelo sovražil prilizovanje. Govorec o nekemu lizunu, je dejal: »To je neznosen človek. Pomislite, vsak njegov stavek je sestavljen iz osebkov, povedka in — poklona.«

Guglielmo Zorzi, pisatelj komedij in filmskih scenarijev, je srečal prijatelja, trdovratnega samca

»No, se še vedno upiraš misli na poroko?« je vprašal.

»Ne, to sploh ni res,« je odvrnil prijatelj. »Če bi našel lepo, inteligentno, varčno in razumevajočo ženo, bi se takoj poročil.«

»Dragi moj, saj vendar veš, da v Italiji ni dovoljeno mnogoženstvo.«

IZREKI

Spoznanja so kot budilke, ki nas bude prepoznano. Puste nam le kesanje.

Srce je krivo za vse, kar so zagrešili možgani.

Ljubezen je šah oči in možganov.

Najhujši moralisti so upokojeni grešniki.

Pri dobrem zobobolu se naglo znebiš vseh skrbi.

REŠITEV IZ 2. ŠTEVILKE

KRIZANKA

Vodoravno: Sveti Stefan, Li, USA, -n, Na, -a, prt, zarod, bala, roke, -a, osa, monokel, Kant, vest, j, -r, Jaki, Tone, vratina, rov, -n, valj, Lana, omara, pet, -n, SA, k-ura, VK, tovarnarica.

IZPOLNJEVANKA

1. Kidrič, 2. Sotlar, 3. rebroce, 4. Calais, 5. Nikelj, 6. kurent. SELEN, KO-BALT, ITRLJ.

POSETNIKA

San Mariño

REŠITEV IZ 3. ŠTEVILKE

MALA KRIZANKA

VODORAVNO: smirek, Renata, krt, nj, ELAN, Bari, Rn, sto, skakač, Tatari.

FRANC KOLAR - 70 LET

Se dosti zdravih in srečnih let! V imenu vseh, ki ga poznajo in spoštujejo, v imenu vseh nekdanjih učencev v osnovnih ali vajejskih šolah po Savinjski dolini in v Celju. In tudi v imenu uredništva!

Franco Kolar, upokojeni šolski upravitelj je te dni pra-

znoval svoj sedemdeseti življenjski jubilej.

Pred vojno je pretežno služboval v Gornji Savinjski dolini, po vojni pa v Braslovčah. Ni bil samo zvesti učitelj in mentor mladim znotraj šolskih zidov, s polnim zanosom se je vselej in povsod vključeval tudi kulturno prosvetno, gospodarsko, še posebej pa v sadjarsko dogajanje. Vodil je podružnice takratnega Sadjarsko-vrtnarskega društva, organiziral tečaje in praktične demonstracije, ustanavljal šolske in društvene drevesnice. In še več. V Braslovčah je bil tudi organizacijski vodja pomembne povojne akcije za zgraditev ceste na Dobrovlje. Mnogi so tedaj rekli, da bi

jo morali imenovati Partizanska Kolarjeva cesta na Dobrovlje.

Zdaj živi na Polulah. V neposredni bližini šole. Tu živi za svoj teren pa tudi za vrt okoli lepega doma, za vrt, ki je z nasadom sadnega drevja spodbuden primer na mimoidoče in sosedje. Sadjarji in vrtničarji so ponosni, ker imajo v sosesčini tega vzornega strokovnjaka, ki je pripravljen vsak čas pomagati z nasvetom in delom.

Franca Kolarja dobro poznajo celjski hortikulturniki, dobro pa tudi tisti obrtni delavci in mojstri ter drugi strokovnjaki, ki jih je v vajejski šoli Borisa Kidriča uvajal na pot obrtnega računstva.

Staša Gorenšek

MODNI DIH IZ ZAHODA

Velika moda letošnje pomladi so mladostno oblikovani del oblačil: brezrokavniki, jopice in jope, ki so resnična novost v modi. Sešiti iz enobarvnih tkanin so znotraj podloženi z vzorčastim blagom, iz katerega so tudi vse obrobe; na vratnem izrezu, ob rokavnem izrezu, po dolžini in na spodnjem robu. Ali obratno; da je zunanji del vzorčast in podloga z obrobami enobarvna. To pa še ni vse. Kratki brezrokavniki in bluzoni so prešiti z ožje postavljenimi šivi, tako da spominjajo na prešite odeje oziroma halje. Ker so tudi kroji modna novost, ki pa se bodo posebno med mladimi gotovo hitro priljubila.

Kimono kroji, visoki ovratniki in zapenjanje ob strani so značilnosti vzhodnega, kitajskega sloga, ki je trenutno vodilen v svetu mode. In to je še en razlog več, da so ta oblačila modna in nova.

PRAZNIK NA EŠC

Slovenski kulturni praznik so lepo počastili tudi na ekonoškem šolskem centru v Celju. Za spored so poskrbeli nekateri dijaki prvih letnikov, tretjega turističnega razreda ter dijaški pevski zbor z obema mentorjema.

Prosiava je bila namenjena našim najmlajšim, to je dijakom prvih letnikov, ki so z aplavzom potrdili, da jim je bila všeč.

Dijaki ostalih letnikov pa so se odpejali v ljubljansko Opero in tako na nekoliko drugačen način popestrili kulturni praznik.

V. JELOVSEK

zaupno

RAK, RAKA, RAKU ...

Star sem 16 let in imam problem. Pred nekaj časa sem prebiral o raku na penisu, mislim, da sem podobne znake opazil tudi pri sebi. Kajti na spodnjem koncu glavice imam obroček, ki je rdečkaste barve in tudi izstopa iz površine glavice. Ta me seveda še ne boli, a bi rad to čimprej odpravil. Prebral sem tudi, da če se raka pravočasno opazi, da se da še kaj ukreniti, zato prosim za hitri odgovor. Kje v Celju bi dobil zdravnika in ali se moram najprej javiti na šolski polikliniki?

Mislím, da velja odgovor Tinetu tudi za tebe, dragi Jože. Jaz osebnó v »tvojega raka« ne verjamem, mislim pa, da je najbolje, da se oglasiš pri zdravniku, ker se boš le na ta način otresel strahu. Ta odgovor velja tudi vsem tistim, ki imajo podobne »rakaste« probleme, zato na to temo ne bi rada več odgovarjala.

ALI NAJ MU POMAGAM?

Sošolca imam. Poznala sva se že iz srednje šole in moram reči, da je že takrat čutil neko naklonjenost do mene. Pa se nisva nikoli zblížala. Po končani srednji šoli sva odšla vsak na svojo fakulteto.

V jeseni se je po treh letih sošolec vpisal na mojo, potem, ko je dve že »predelela«. Zdaj se srečujeva večkrat. Od začetka je hodil redno na predavanja, potem ga ni bilo dalj časa. Njegov prijatelj nam je pojasnil, da pije.

Ko sva se zadnjič videla, sem ga v okajenem stanju videla. Mahal je s steklenico pod pazduho in smrdelo mu je iz ust. »Kam, Miha,« sem dejala, »kje hodiš, da te nič več ne vidimo?« »Takšna si kot moj foter, ki mi poje vsak dan levite, ker nič ne študiram, zato raje ne grem dom,« mi je odgovoril. Ko sem odhajala je gledal za mano in nekakšno prošnjo sem začutila v tem pogledu. Zasmilil se mi je, rada bi mu pomagala in če povem čisto po resnici, mi je Miha všeč. Škoda ga je, si mislim in kako drugačen bi lahko bil!

Ali se lahko vmešam v življenje drugega, vas vprašam, ali naj grem mimo in takšne stvari samo registriram?

MINKA

Draga Minka, tvoje pismo sem močno skrajšala. Čeprav je bilo napisano celo malec literarno. Iz njega pa se čuti razmišljanje, ki kaže za tvoja leta določeno zrelost. Zato si najbrž tudi zastavila vprašanje, ki je dokaj realno, čeprav se ne moreš izogniti samaritanski želji, ki jo nosiš v sebi. Morda mi bo uspelo sprebrniti človeka, morda bom toliko močna, da se bo fant navezal name in postal drugačen? Saj ti, draga Minka, ne mislim razblinjati, povem pa ti, da le malokateri uspe. Ne rečem, da ne za nekaj časa, potem pa isti človek že najde kakšno težavo, da se ga ga lahko spet »nacuka«. Za tako opravičilo se skrijejo vsi, ki so taki slabici, da se ne morejo obvladati. Pomoč dekleta jim trenutno res prav pride, vprašanje pa je, če se te pomoči trajno sploh želijo.

Ko sem takole na splošno označila vse tiste, ki se znajdejo v težavah in iščejo izhod v alkoholu, sem bila morda do tvojega sošolca krivična. A če sedla iz fakultete na fakulteto, ni najboljši znak. Vredno se je potruditi, samo zelo razumno, da me boš preveč razočarala, če ti ne bo uspelo. Sicer pa, iz dneva v dan se kalimo in ena izkušnja več, ti tudi ne bo škodila.

ZAHVALA

Ob bridki izgubi naše ljubljene mame, stare mame in prababice

Neže Fijavž

roj. 1889

se iskreno zahvaljujemo vsem dežurnim zdravnikom, ki so jim z obiski na domu lajšali trpljenje in dežurnemu zdravniku dr. Komadina Radislavu, sestri Polak Danici na internem oddelku v celjski bolnici. Najlepše se zahvaljujemo tudi vsem, ki ste nam ob najtežjih trenutkih nudili pomoč, darovali vence in cvetje v mamino slovo, ki ste se z besedo, pesmijo ali nemim sožaljem poslovlili od njih na domu in na pokopališču v Frankolovem.

Zalujoči:

sinova Ignac in Jože ter hčerki Juljana in Terezija z družinama

ŠPORT NT — ŠPORT NT — ŠPORT NT — ŠPORT NT — ŠPORT NT

KATEGORIZIRANI
ŠPORTNIKI

Zbor delegatov za tekmovalni šport pri Zvezi telesno kulturnih organizacij Slovenije je pripravil in izdal spisek kategoriziranih športnikov Slovenije za letošnje leto. V Sloveniji je kategoriziranih 375 športnikov, od tega iz celjske občine 18! Se enkrat pogledimo, kdo so to:

Zaslužni športniki: BRANKO LESKOVSEK, MK EMO Celje, letalsko modelarstvo.

Mednarodni razred: VLADO BOJOVIČ, ZRK Celje (olimpijski kandidat) in Zdravko Pečar, AD Kladiivar.

Zvezni razred: BRANKO VIVOD, DANICA URANKAR, MARKO in DUSAN PREZELJ, MICO MIJAC in NUMAN UKIČ, vsi AD Kladiivar, MAGDA URH, EVA LUDVIG in JANJA MARINC, vse članice KK Celje ter STANKO PARTELJ, AK Celje (letalsko modelarstvo).

Perspektivni razred: BORIS ČOP, ALLJANA KOVAČ, ROK in FRANCI KOPITAR, vsi AD Kladiivar, SLAVKO IVEŽIČ, ZRK Celje in EDVARD PLANINC, Celjski šahovski klub.

To je sicer lep spisek celjskih športnikov, ki pa bo verjetno že vsaj s prihodnjim letom doživel nekatere bistvene korekture, ki bi bile lahko prisotne tudi že letos. Ne da bi ugovarjal zboru delegatov za tekmovalni šport pri ZTKOS mislimo, da bi lahko v smislu nadaljnjega razvoja telesne kulture tako v ožjem kot v širšem pomenu morali nekatere izpustiti in dodati nove, sveže. Upamo, da ne bomo preveč zlobni če zapišemo, da pač priznanja dobivajo bolj tisti, ki so že veliko dali in od njih kaj več dosti ne moremo pričakovati, kot pa tisti, ki šele prihajajo. Bodimo konkretni: kje so mladi košarkarji Celja (košarka je v prvi prioriteti!), nekateri rokometišči (ali ni Anderluj kljub petnajstim letom in vsem dokazom perspektiven?, da omenimo samo njega), smučarji (kaj je z Jezernikovo) itd. Sicer pa pravijo, da motiti se je človeško. Razmišljajmo!

T. VRABL

Franc Pešec, trintridesetletni celjski železničarski prometni referent, je novi državni železničarski prvak in prvak v brzopoteznem šahu. Torej dvojni uspeh za mladega in nadarejega šahista z Celja. To je uspeh celotnega kolektiva, ki ima vedno razumevanje za šah. To je uspeh celotnega Celja. (foto: T. TAVCAR).

PEŠEC DRŽAVNI PRVAK

Sest dni so se najboljši šahisti železničarji Jugoslavije v Celju borili za naslov državnega prvaka. Prvenstvo je bilo izredno zanimivo in izenačeno. Borbe za naslov prvaka in prvih šest mest, ki zagotavljajo vizo za udeležbo na olimpiadi šahistov železničarjev v Londonu, so bile ogorčene in neizprosne do konca.

Celjski predstavnik Franc Pešec je uspel! Kljub nekoliko slabšemu začetku je v cudovitem finišu, zmagal je stiričkrat zapored, osvojil naslov prvaka z 8,5 točke pred znanimi šahisti Slovenije in Hrvaške. Mimo naslova v prvenstvu je osvojil tudi naslov v brzopoteznem prvenstvu in tako postal dvakratni prvak. Naš cilj je, da vam tokrat predstavimo novega prvaka med šahisti železničarji, drugače tudi izvrstnega šahista SK Celje.

Franc Pešec bo 8. marca star 33 let. S šahom se je začel ukvarjati že leta 1955. Tri leta pozneje je že nastopil med mladinci. Bil je član

odlične mladinske ekipe iz Celja, leta 1960 pa je osvojil tudi naslov mladinskega prvaka Slovenije. Tudi takrat se je igralo po švicarskem sistemu, tako kot sedaj v Celju in tudi takrat je v finišu pokazal največ. Sam pravi, da mu današnji uspeh pomeni največ. Kot prometni referent se lahko sedaj bolj posveti šahu. Prej je enajst let služboval kot vlakovnik odpravnik in turnusi dela, nočna služba ter vse ostalo nočna služba ter vse ostalo, kar spremlja to zahtevno službo, so ga ovirali pri načrtnem študiju šaha.

Do sedaj je že šestkrat sodeloval na državnem prvenstvu. Vedno je bil med boljšimi. Toda tokrat je le prvič zmagal. Leta 1968 je bil v Sarajevu drugi, 1970 na Pohorju in 72 v Ohridu tretji, 1969 v Vrnjački banji in 1971 v Lovranu pa, četrti. Do sedaj je bil že dvakrat v reprezentanci — 1968 in 1972 leta. Tokrat bo tretjič med najboljšimi. Tekmoval bo

na drugi plošči takoj za mednarodnim mojstrom Zvonkom Meštrovicem. O nastopu v Londonu pa je povedal:

»Srečen sem, da sem osvojil dva naslova. Bilo je težko. Toda sedaj imam pogoje za mirno delo in primeren čas za šah. V Londonu bomo imeli najmočnejše nasprotnike v državnih vrstih vzhodnih dežel. Od tam pridejo znani šahisti. Sami velemojstri in mednarodni mojstri. Toda kljub temu upam, da se bomo uvrstili med najboljšo peterko.«

In že je odšel domov z dvema lepima pokaloma. Upamo, da ne zadnjima, kajti celjski šah pričakuje od Franca Pešca tudi prodor med najboljšo slovenske šahiste. Po moči je Franc Pešec vsekakor vredna naziva mojstrskega kandidata, katerega bi lahko osvojil na celjskem državnem prvenstvu, toda zaradi udeležbe enega tretjekategorika mu to zaenkrat še ni uspelo.

J. KUZMA

UMETNOSTNO
DRSANJE:
NAPREDEK

Na republiškem prvenstvu v umetnostnem drsanju za mladince, mladinke, člane in članice, ki je bilo v soboto v Celju v odlični organizaciji HDK Celje, so se dobro uveljavili mladi Celjani in Celjanke. Nini Kavčič je ponovil uspeh iz lanskega leta in ponovno osvojil naslov republiškega prvaka med mladinci. Pri mladinkah, kjer je bilo največje število nastopajočih, je Celjanka Mateja Ručigaj nesrečno izgubila naslov prvakinje, pa čeprav je zbrala največje število točk.

Sodniki so se z mestnimi števili odločili za prednost Sevičevi iz Ljubljane, češ, da je Celjanka imela v prostem drsanju premalo težavnih likov. Tudi 2. mesto je za Ručigajevo izreden uspeh, pa čeprav je imela zmago že pravzaprav v svojih rokah. Odlično se je uvrstila v tej skupini tudi Jolanda Savernik s četrtem ter Nika Blagotinšek z osmim mestom. Pri članicah je kot edina Celjanka nastopila Mateja Jakop, ki je ob odličnih ljubljankah bila četrta. Na prvenstvu je nastopilo 31 tekmovalcev iz Ljubljane, Jesenic in Celja. Celjskim drsalnim delavcem je služilo prvenstvo kot generalna pred bližnjim državnim prvenstvom, ki bo čez 14 dni v našem mestu. Zeleli bi si le, da bi vsaj ob državnem prvenstvu bilo na tribunah kaj več ljubiteljev tega športa, kot jih je bilo tokrat.

K. JUG

KRATKO
VESELJE
NA SNEGU

Po prvih poročilih je podaljšane počitnice izkoristilo večje število osnovnih in srednjih šol za smučarsko razvedrilo na snegu. Tudi drsalnice v Mestnem parku je bilo v teh dneh nabito polno pionirjev in mladine ob rekreacijskem drsanju. Posebno priznanje pa velja izreči vodstvom tistih osnovnih šol, ki so se kljub težkim snežnim razmeram odločili za izvedbo smučarskih tečajev z učenci petih razredov. Tako smo srečali na Golovcu in Ravni gorci učence osmih petih razredov iz Hudinje, I. osnovne in Polul, nad 240 po številu, ki so pod vodstvom smučarskih vadiateljev premagovali smuk naravnost in posevno, plug, plužne zavoje in druge like iz osnovne šole smučanja. S poukom smučanja so pričeli tudi v Rogoški Slatini, Šmarju, Slivnici, na Vranskem, medtem ko je 40 učencev iz Laškega imelo smučarski pouk celo na Lisci.

Verjetno je nenadna odjuga onemogočila izvedbo načrtovanih tečajev v celoti, upajmo pa, da bo v februarju padlo še kaj snega, da bi lahko v smučarski pouk zajeli nekaj tisoč otrok. Srednje šole so se odločile za izvedbo zimskih športnih dnevov, kjer so v smučanju, drsanju in pohodih v zimsko naravo preživeli vsaj en dan ob športni rekreaciji. Tako pobuda republiškega komiteja za vzgojo in izobraževanje le ni bila povsem brez haska.

K. JUG

VZGOJA
NOVIH
VODNIKOV

Na skupščini Partizana Gaberje smo med drugim zvedeli, da je društvo pod vodstvom Cirila Trebičnika izvedlo tečaj za društvene vodnike in vodnice. Ispite je uspešno opravilo 15 tečajnikov: Bronja Coklič, Branka Marošek, Mateja Kolenc, Igor Kolenc, Miljana Milošević, Ida Stopar, Bojan Ručigaj, Tatjana Korpič, Vlado Perović, Mir.

K. JUG

IZREDNI
OBČNI ZBOR

Na izrednem občnem zboru so se zbrali člani KK »Hmezada« iz Zalca. Poleg članov in ljubiteljev tega športa, so se zbora udeležili tudi predsednik KZS Lovro Seifman, predsednik tekmovalne komisije KZS Stojan Tršar, predsednik Kegljaške podzveze Celje Vili Truglas, predsednik Občinskega sveta ZSS Venko Satler ter predsednik in sekretar TKS Zalec Rudi Veligovšek ter Adi Vidmajer.

Po uvodnem govoru predsednika kluba Staneta Cehovina, ki je podal informacijo o vzrokih, ki so nastali ob določanju desetega člana slovenske moške kegljaške lige, se je razvila razprava, v kateri so prisotni izrazili predvsem nezadovoljstvo nad ravnanjem KZS ob reševanju

pritožb posameznih klubov. Posledica tega je, da v letošnji ligi nastopa en član manj, ker pritožba KK Jesenice, ki se je pritožila na KZJ, še ni rešena, in to po nekaj mesecih. Precej kritičnih pripomb je bilo tudi izrečenih na račun nedoslednosti pri izvrševanju sklepov, tako je bilo na primer pri obnavljanju stez. Posamezni klubi so namreč upoštevali sklep KZS, da se morajo kegjišča obnoviti, medtem ko dva kluba tega nista storila, kar ima za posledico pri njih boljše rezultate.

Ob zaključku so bili sprejeti številni sklepi, med drugim tudi ta, da bo KK Hmezada še nadalje čakal na dokončno rešitev pritožbe KK Jesenic pri ZKJ in KZS.

T. TAVCAR

NEPREMAGLJIVI
OKLOPNIKI

Napovedi trenerja Jožeta Trebušaka so se do sedaj popolnoma izpolnile. Pred novim letom je povedal: »Do konca prvenstva moramo vse svoje nasprotnike premagati. Samo tako lahko resno pomislimo na uspeh v kvalifikacijah za I. zvezno ligo.«

Celjski hokejisti, ki zadnje čase igrajo kar na tekočem traku, so med tednom igrali v Sisku proti INI in v slabih pogojih za igro proti močnim domačinom zmagali 6:0. V soboto pa so v Ljubljani igrali še predzadnjo tekmo rednega prvenstva proti Tivoliju. Tudi tu se niso zmedli in so gladko zmagali 7:4. Čaka jih torej samo še zadnje srečanje proti Triglavu, ki bo v petek ob 17.30 v Celju. Potem pa sledita dve težki kvalifikacijski tekmami proti zmagovalcu južne lige. Ti bosta na sporedu 18. februarja v Celju in 22. v gosteh. In ravno za ti dve tekmami so celjski hokejisti v teh dneh še bolj okreplili trenin-

ge. Nasprotniki iz južne lige so neznani. Dejansko so kakovostno precej slabši, toda svojo tehnično pomanjkljivost nadomestijo z ostro igro. Tu pa je uganka. Znano je, da je tudi boljše moštvo, kot je Celje, izgubljalo točke v Beogradu ali Subotici. Zato je naloga celjskih hokejistov te dni izredno težka.

Celjani nastopajo tudi v pokalnem tekmovalstvu. Mimo tega bodo igrali tudi prijateljsko tekmo proti Olimpiji in drugim moštvom. Takšen razpored tekem je samo priprava za končni cilj, uvrstitve med najboljše v prvo zvezno ligo.

V zadnjih dveh srečanjih so zadetke za Celje dosegli — v Sisku Lesjak in Zorko po 2 ter Filipovič in Bojan Kerkoš ter v Ljubljani Vrtošek 2 ter Motoh, Bratec, Filipovič, Zorko in Bojan Kerkoš.

J. KUZMA

VSE STEZE PROTI
DUNAJU

Najboljše kegijavke Magda Urh, Janja Marinc in Tanja Gobec so v soboto in nedeljo skupaj s predstavnikom Hmezada iz Zalca Ludvikom Kačičem ponovno nastopile na kvalifikacijskih tekmah za vstop v državno vrsto, ki bo maja nastopila na Dunaju na svetovnem prvenstvu.

Za sedaj lahko trdimo, da gre še vse nekako po načrtu. Magda Urh je potrdila formo in bila v Varaždinu peta z 827 keglji, Marinceva šesta z 819. in Gobčeva deveta z

818. Skupno pa je stanje po šestih napornih in psihično težkih srečanjih naslednje: 4. Urh 2483, 8. Marinc 2443 in 10. Gobec 2436. Minimalne razlike za pridobitev vize za na Dunaj!

Ludvik Kačič je bil po prvih dveh nastopih odličen četrtri! Sedaj je mnogo slabši. V Varaždinu je bil komaj trinajsti (1721 kegljev), skupaj pa je na 11. mestu. Vse še ni izgubljeno, toda v zadnjih dveh nastopih 21. in 22. februarja bo potrebno pokazati mnogo več.

KAJUHOV POKAL

Komisija za šport in rekreacijo pri OK ZSMS Velenje je tudi letos organizator športnih tekmovalj v vseh OO ZSMS v Velenjski občini. Tekmovalja v šahu, plavanju, streljanju, namiznem tenisu, atletiki in malem nogometu so se začela v soboto, 7. februarja, končana pa bodo predvidoma do meseca

mladosti, ko bodo podeljeni pokali in priznanja.

Tekmovalja so tradicionalna in pomenijo veliko osvežitve športne aktivnosti na področju celotne Občinske konference, saj zajema vse osnovne organizacije v krajevnih skupnostih, TOZD ter na osnovnih in srednjih šolah.

J. M.

ALPINISTIČNI KOTIČEK

ZIMA IN OPREMA

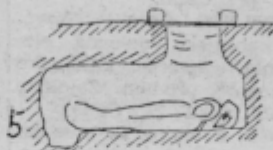
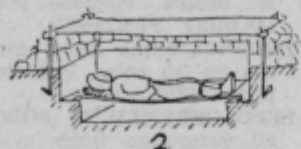
Večino več je planincev, ki se odločajo za vzpon tudi v zimskih mesecih, v času, ki je bil do nedavna rezerviran izključno za alpiniste. Vse bi bilo v redu, če bi ti ljudje uporabljali vso potrebno zimsko opremo pravilno in znali preživeti nepričakovane vremenske in snežne spremembe, kjer koli jih presenetijo.

Analize zimskih nesreč pokažejo, da so planinci ponavadi opremljeni celo z najnovejšim uvoženim tehničnim materialom, ne poznajo pa osnovnih pravil pri uporabi čez, cepina, da o varovanju z vrvo in bivačiranju sploh ne govorim. Prva zapoved za vse naj bo: ne hodí pozimi v področja, ki jih poletni nisi dobro spoznal. Markacije in klini so pod snegom, orientiranje je možno samo po spominu. V megli izkušnim pomaga čut za orientacijo, instinkt, začetnikom pa — bog pomagaj. Slaba tolažba, če vemo, da v bližini ni ljudi, ki bi pokazali pot in da v megli ponavadi vleče vsak na svojo stran in po nekaj urah naporenega tavanja najde lastne stopinje. V takem primeru bi po-

novno iskanje za utrujene pomenilo veliko tveganje, popolno izčrpanje moči, podhladitev in malodušje, kar je največji sovražnik izgubljenih v snegu.

Najprej nasvet za tak primer: poiskati pred plazovi varno mesto in urediti zavetje v snegu. Delo vodi tisti, ki je psihično še najtrdnější in prisli k sodelovanju z lepim ali grdim vsakogar. Različne načine bivačev v snegu kažejo slike. Prilisti je treba vse, da uporabijo rezervno obleko ter zaužijejo hrano in pijačo, tudi če kdo trdi, da ni lačen, ne žejen. Zaradi utrujenosti so naravni občutki zmanjšani ali jih sploh ni, ker je na prvem mestu zaspanost in brezbržnost. Da mora biti v nahrbtniku pozimi vsega dovolj tudi za rezervo, se razume samo po sebi. V zasilnih snežnih bivačih lahko preživimo brez posledic že ob sami sveči in zadostni hrani več kot eno noč. Megla in črna dana ponavadi v naših gorah ne traja dolgo in že naslednje jutro lahko iz naše luknje zagledamo kočjo ali pravo pot tik pred seboj.

CIC

1. luknja v snežni strmini, 2. zavetje s pomočjo smučí, palic in šotorskega krila, 3. zavetje na ravnem iz snega in šotorskega krila ali pelerine, 4. zavetje v snežnem zametu, 5. rov v snegu, zaprt s pelerino ali kepami snega.

DIJAŠKI DOMOVI CELJE

TOZD Kajuhov dijaški dom Vodnikova 10 a 63000 Celje

objavlja za nedoločen čas prosto delovno mesto

snajilke

POGOJI:

— nekvalificirana delavka z izkušnjami na ustreznem delovnem mestu

— delo se bo opravljalo v popoldanskem času

Kandidatke naj pošljejo pismene vloge z življenjepisom v 15 dneh po objavi na gornji naslov.

KLUB ZA VZREJO ŠPORTNIH PSOV

ŽE 20 LET DELA

Prvi pobudniki za ustanovitev kluba za vzrejo službenih in športnih psov v Celju so bili Ivan Deželak, Kristina Domanjko, Anton Erjavc, Rudolf Fajgelj, Franc Jakše, Zvonimira Jošt, Jakob Novak, Rudi Sotelišek, Franc Strupi in Adolf Zupancič. Leta 1954 je bil izbran pripravljalni odbor za ustanovitev kluba. Predsedoval mu je Jakob Novak, tajnik je bil Franc Jakše, Rudolf Fajgelj pa je bil zadolžen za sestavo osnutka pravil in da seznanji pristojne organe o nameravani ustanovitvi kluba. Pri zbiranju članov so sodelovali vsi pobudniki za ustanovitev kluba.

Klub je začel delati 1955. leta. Sprva je imel 25 članov. Klub ni imel svojih prostorov za vaje. Tudi pisarne ne. Seveda pa je bilo neresenih še več drugih vprašanj.

Na drugem občnem zboru je bil za predsednika izvoljen Vekoslav Tanko, za podpredsednika Ivan Zemljčič, za blagajnika Rudolf Rojnik, v nadzorni odbor pa Rudolf Fajgelj. Tedaj se je povečalo

število klubskih članov. To je bilo izredno delavno obdobje in klub je bil ocenjen kot najboljši v republiškem in zveznem merilu. Pripravljen je veliko nastopov doma in s svojimi člani sodeloval na prireditvah v drugih krajih in mestih Slovenije in države.

Svoj največji vzpon je klub dosegel po 1957. letu, ko sta ga kot predsednika vodila Vekoslav Tanko in Ivan Zemljčič. Prvi štiri in drugi dvanajst let. V tem času je bilo urejeno vežbališče, nabavljene rekviziti in drug potreben inventar. Urejeno je bilo tudi poslovanje in klub je dobil tudi svoj pisarniški prostor. Začelo se je strokovno šolanje psov. Prav tako pravilna vzreja. Pričeli so se redni pregledi — osnovanje rodovnikov — razen tega pa tudi pouk članov o pravilni vzgoji, hranjenju in zdravljenju psov itd. Strokovno delo sta vodila Robič in Vodišek. Na pobudo društva je bila organizirana republiška zveza društev oziroma klubov za vzrejo službenih in športnih psov, katere predsednik

je bil priznani mednarodni strokovnjak Teodor Drenig s sodelavcem Miroslavom Zidarjem, ki je izdal strokovne in poučne knjige, ki so vsem na voljo.

Z odstopi, odhodi v druge kraje pa tudi s smrtjo nekaterih doslej delavnih članov, je delovanje kluba zaostajalo. Afirmacija kluba bi morala biti tudi v tem, kako je treba štirinožnim človekovim prijateljem ravnati, da ne bo okolici nadležna, marveč, da bo priljubljen. Vse je odvisno od gospodarja. Prav tako bi kazalo večjo pozornost posvetiti obravnavi psov-klatežev pa tudi lastnikov, ki s to dobro in vdano domačo živaljo slabo ravna, jo trpinčijo itd. Tudi na tem koraku marsikje zmanjka človekove srčne kulture. Končno želimo, da bi se v to društvo vključilo čim več mladih, ki bodo našli v tej dejavnosti veliko lepega: tovarištvo, vzgojo in tudi rekreacijo.

Klub ima lepo urejeno vežbališče nad mestnim parkom.

RUDOLF FAJGELJ

V KOZJEM SO PRAZNOVALI

8. februar je slovenski kulturni praznik. Na ta dan je pred 127 leti za vedno zatisnil oči največji slovenski pesnik dr. France Prešeren. Praznik praznujemo po slovenskih mestih, vaseh, šolah, tovarnah in drugod. Vsako leto podelijo v Ljubljani nagrade Prešernovega sklada. Dobijo jih tisti, ki imajo največji zaslug za razvoj slovenske kulture in umetnosti.

Na naši šoli smo 8. februar svečano praznovali. V glasbenem kabinetu smo se zbrali učenci od 1. do 8. razreda. Na tablo so narisali učenci Prešernovo rojstno hišo, ob cvetlicah pa je stala Prešernova slika. Tovarišica Bosleva je pripravila z učenci recital, vmes pa je o Prešernovem življenju pripovedovala učenka Monika Hestnik.

DEJAN KRESNIK

HLAČNE NOGAVICE SAMO ZA 10,00 DINARJEVI!

- Hlačne nogavice BRIT vseh velikosti in barv
- Izredno priložnost velja izkoristiti tudi ob 8. marcu — DNEVU ŽENA
- Priporočata se prodajalni »POLONCA« v Celju in »JELKA« na Polzeli

POLZELA TOVARNA NOGAVIC — POLZELA

TEKSTILNA TOVARNA PREBOLD

vabi k sodelovanju in želi sprejeti na delo večje število sodelavcev na vodstvenih in drugih delovnih mestih:

1. Za delo v razvojnem, tehnološkem in proizvodnem področju — več DIPLOMIRANIH INŽENIRJEV TEKSTILNE TEHNOLOGIJE, DIPLOMIRANIH INŽENIRJEV KEMIJE, KEM. TEHNOLOGIJE, INŽENIRJEV TEKSTILNE TEHNOLOGIJE, STROJNIH INŽENIRJEV, TEKSTILNIH TEHNIKOV (predilcev, tkalcev, kemikov, pletilcev, konfektarjev), KEMIJSKIH TEHNIKOV, STROJNIH TEHNIKOV, LABORANTOV
2. Prav tako vabi k sodelovanju za delo v strokovnih službah — več DIPLOMIRANIH PRAVNIKOV, PRAVNIKOV, VIŠJIH UPRAVNIH DELAVCEV, EKONOMISTOV FINANČNE IN RAČUNOVODSKE SMERI, EKONOMSKIH IN ADMINISTRATIVNIH TEHNIKOV

Vabimo vse, ki se zanimajo in imajo veselje delati na navedenih področjih; zaželene so delovne izkušnje, lahko pa tudi začetniki.

Delovna mesta in osebni dohodek po dogovoru, stanovanje — samsko ali družinsko je na razpolago.

Pismene ponudbe z dokazili o izpolnjevanju pogojev naj interesenti pošljejo na naslov: Tekstilna tovarna Prebold, 63312 Prebold.

Objava velja do zasedbe delovnih mest.

ŽELEZARNA ŠTORE

Kadrovski sektor

objavlja

skladno s 33. členom samoupravnega sporazuma o MRZD organizacije skupnih služb Železarne Štore naslednja prosta delovna mesta v sektorju za novogradnje:

1. TEHNOLOG za strojno in elektro opremo

pogoj: visokošolska izobrazba strojne ali elektro smeri in 3 leta prakse

2. TEHNOLOG za gradbeništvo

pogoj: visokošolska izobrazba gradbene smeri in 3 leta prakse

3. ANALITIK — STATISTIK

pogoj: višješolska izobrazba ekonomske, upravne ali statistične smeri ter 1 leto prakse

4. KEMIJSKI TEHNIK

pogoj: srednješolska izobrazba kemijske smeri, 3 leta prakse ter pasivno znanje italijanščine V TOZD gradbeno-komunalno in stanovanjsko gospodarstvo:

VODJA tehničnega oddelka

pogoj: višješolska izobrazba gradbene smeri s strokovnim izpitom in 3 leta prakse.

Poleg navedenih pogojev morajo biti kandidati družbeno-politično neoporečni in aktivni.

Pismene prijave sprejema do 20.2.1976 kadrovski sektor Železarne Štore — KADROVSKI SEKTOR

DOMAČA ZABAVNA GLASBA

VI. ZAMEJSKI FESTIVAL — ŠTEVERJAN

Organizatorji zamejskih festivalov domače zabavne glasbe iz Števerjana pri Gorici v Italiji, so nam tudi letos poslali razpis VI. festivala, ki bo 19. in 20. junija 1976.

Na festival se lahko prijavijo vsi slovenski domači zabavni ansambli iz domovine in zamejstva. Organizator prevzema vse stroške bivanja v Števerjanu. Komisija za ocenjevanje glasbe in besedil bo

do podelili naslednje nagrade:

1. za najboljšo melodijo — 150.000 lir
2. za najboljšo izvedbo — 100.000 lir
3. za najboljšo pevsko skupino ali solista — 50.000 lir
4. za najboljšo besedilo — 50.000 lir
5. nagrado revije STOP bo podelilo občinstvo — 100.000 lir
6. nagrada revije ANTE-

NA iz Ljubljane

7. nagrada »Trofeja ansambla Lojzeta Hledeta« Skladbe, ki jih bodo izvajali ansambli, morajo biti izvirne in prvič izvedene na festivalu v Števerjanu. Prijave pa se sprejemajo najkasneje do 20. marca 1976, na naslov: S.K.P.D. »Franc B. Sedeja« — ans. »L. Hledeta, Trg Svobode 6, 34070 Števerjan — S Floriano, Gorizia — Italija. R. U.

M

OGLASI

PRODAM

KUHINJSKO kredenco, 2 štedilnika na trdo gorivo, kotni element, prodam. Sumrak, Efenkova 18, Ostrožno — Celje.

FIAT 850 special, dobro ohranjen, prodam. Franc Možič, Draža vas 70 a, Loče.

KOMBI, nov — 750, prodam ali zamenjam za osebni avto in traktor steyer, novejši, 28. Avgust Jelen, Polzela 15/A.

TRAKTOR univerzal 445 prodam. Roman Cater, Zadobrova 40, Skofja vas.

TRAKTORSKO kosilnico — kompletno, za traktor steyer, prodam. Jože Guček, Loča 6, Dobrna pri Celju.

PONY ekspres, domače zajce in zajčji hlev, prodam. Jože Skale, Zg. Hudinja 1, Celje.

PARCELO za vikend z novim nasadom vinograda prodam. Jože Verdel, Kale 2, Zalec.

REZERVNE dele za jawo, 175 cm, prodam. Informacije pri Čakš, Pijovce 50, Smarje pri Jelšah.

DVE kravi — telico, vse tri breje in vozne, prodam. Podgorje 21, pri Slomšek, Sentjur.

96-BASNO klavirsko harmoniko z registri, znamke royal standard, proda Stanko Zabukošek, Slance 16, Teharje.

SPACEK prodam za dele. Cena 3500 din. Piltaver, 63311 Sempeter 172.

DVA starejša televizorja znamke grundig in Riz Zagreb, oba v dobrem stanju, prodam po zelo ugodni ceni. Oto Pestner, Cankarjeva 9, Celje, tel. 26-233.

TRAKTOR »porsche«, 18 KM, prikolico, pluge enobrzdne, prodam. Goligranc, Ogorevc 3, Store.

SPACEK, 1. 73, 34.000 km, odlično ohranjen, prodam, tel. 063 26-690.

MALO domačijo z vsemi kulturami, tudi delno z inventarjem — hiša skoraj nova (lastni vodovod, elektrika in dostop z avtom), prodam zaradi starosti. Vse na sončni legi, oddaljeno 10 minut od postaje Sentvid. Zemlji 2,5 ha. Jakob Gajšek, Sentvid 12 pri Grobelnem.

2 KAVCA, 4 fotelje in mizo poceni prodam. Holobar, Celje, Vrunčeva 28.

GARAZNA železna obložena vrata, 3x3 m, prodam ugodno. Oto Kos, Dolenja vas

68 a, Prebold, telefon 063 722-136.

AMI prodam po zelo ugodni ceni. Aleksič, C. II. grupe odredov 2, Celje, Ostrožno.

SENO, do 2000 kg, prodam. Viktor Kuder, Medlog 25 a, Celje.

MLADE prašičke prodam. Jože Pfader, Goričica 29, Sentjur (pri Blagovni).

TV SPREJEMNIK shot prodam ugodno. Informacije pri blagajni kina Metropol.

KMECKO hišo z vsemi napeljavami prodam ugodno. Primerno tudi za podeželsko obrt — hiša v središču vasi. Vseljiva v aprilu 1976, 250.000 din. Anton Zimšek, slaščičar, Celje, Mariborska c. 32.

BOJLER, 100 l, nov, pocinkan, za centralno kurjavo, prodam. Milan Jošt, Robova 8, Celje.

68 AROV travnika in njive prodam poceni. Primerno za vikend. Adolf Dolinar, Zabukovica, Griže.

OSTRESJE, 17x8 m in cementno opeko — karo, prodam po zelo ugodni ceni. Slavko Kolar, Zavarše 13, Grobelno.

PET športnih obročev (feltne) z gumami michelin, 13 col, primerne za vse vrste zastave ali fiat avtomobilov, poceni prodam. Informacije: Ipavčeva 4 a, Celje.

CEVLJARSKI šivni stroj pfaff (levoročni) prodam. Golavšek, Sempeter v Sav. dolini 89 (63311).

ZIMSKE gume z obroči za austin 1300 ugodno prodam. Cerjak, Srma pot 5, Celje.

TELEVIZOR, črno-beli, RR z novim ekranom, prodam. Jože Herman, Celje, Trubarjeva 55 C, tel. 21-793.

TOMOS 14 touring, registriran do februarja 1977, pet prestav, dobro ohranjen, prodam. Goršič, Mencingerjeva 11, Celje.

KATRCO L 68 prodam. Ovirč, Dobrova 56, Celje.

PRODAM: ca. 1 ha zemljišča, z napeljavo elektrike in vode, v bližini ceste Laško—Rimske Toplice (nad gostilno pri Lipli), veliko leseno barako, krito s saloničniko, primerno za gradbeni material in okrog 250 kosov lesenih podpornikov (polcev), dolžine od 220 do 260 cm. Informacije dobite pri Hildi Stopinšek, B. Krajergerja 8 (nad lekarno), Laško.

KLAVIR znamke ropas — dvojne strune, dobro ohranjen, prodam. Vprašajte po telefonu 25-980 ali osebno pri Gluvič, Gregorčičeva 2, Celje.

DNEVNO sobo prodam. Stanko Vasle, Gotovlje 75, Zalec.

OLJNI gorilec za centralno prodam ugodno. Informacije: Ljubljanska c. 62, Celje.

ELEKTROMOTOR, 18 kW, 700 obratov, prodam. Franc Završnik, Zakl 3, Gomilsko.

ZASTAVO 750, letnik 1971, dobro ohranjeno, prodam. Soseska Ložnica 27, Zalec.

AVTO škodo, prevoženih 85.000 km, prodam ugodno. Informacije od 15. ure naprej po tel. 26-454.

KREDCO, lepo ohranjeno, primerno za dnevno sobo ali kuhinjo in dvoje ogradij za divan, prodam. Ogled popoldne. Majcen, Celestina 6, Celje. Prodaj tudi dišno citroen 1969.

MOTORNKO kosilnico BCS, 127 cm, dobro ohranjeno, prodam ugodno. Janez Kačičnik, Nova vas 13, Sentjur.

STAR veliki klavir prodam za 1500 din. Telefon 24-389, Celje, Prisojna 2.

STISKALNICO, novo, 15 l, samokolnico in več raznih predmetov, prodaj: Marija Golob, Podgorje 34.

REJCI perutnine! Do enega tedni stare piščance, bele, težke in nesnice, dobite vsak dan doma, ob sredi in sobotah na trgu ter jareke, rjave in grahaste, 3 mesece stare, pa od 15. marca dalje. Cena konkurenčna. Za naročila se priporočamo. Umetna valilnica Vinter, Lopata 55, Celje.

KOSILNICO, kompletno, s pogonsko glavo steuerjevo, 18 KM in gumi voz, rabljen, 15 col, prodam. Franc Polak, Proseniško 27, Sentjur pri Celju.

HLADILNIK Gorenje, kavč, 2 kuhinjska delovna elementa, viseče kuhinjske elemente, prodam. Zalokar, Ljubljanska 27, Celje.

MOPED, 4 brzine — brez izpita — novo diatonično harmoniko BE, ES, AS, prodam. Vegova 5, Polzela — Celje.

NEMSKEGA ovčarja, rodovniškega, odličnih staršev starega 3 mesece, prodam. Savinjske čete 14, Zalec.

FIAT 750 prodam ugodno. Registracija — tehnični do januarja 1977. Informacije na tel. 24-724, Sepec Ečo, Kajuhova 11, Celje.

KUPIM

VEČJI TRAKTOR dobro ohranjen in mali poljski traktor kupim. Ponudnik naj opiše stroj in ceno. Rečica 26 — Laško (63270)

PARCELO ali začeto gradnjo do prve plošče v Zalcu ali Petrovčah, kupim. Ponudbe pod »NAVEDITE CENO IN KRAJ«.

BCS kosilnico kupim. Mihaela Bologlavc, Založe 26 — 63313 Polzela.

PARCELO na sončni in razgledni točki, za vikend, do 30 km iz Celja, kupim. Ponudbe pod »VIKEND«.

FIAT 750 školjko in kolesa kupim. Anton Bukšek, Rogatec.

TRSNE SADIKE šmarnice samorodnice in Jurkoman-dir, kupim. Anton Jelen, Gomilsko 73 (63303).

STANOVANJA

SOSTANOVALKI oddam sobo. Telefon 226-59.

NOVO družbeno komfortno dvosobno stanovanje — centralno ogrevano zamenjam za enako na relaciji Petrovče—Prebold. Ponudbe pošljite pod oznako »NUSICEVA«.

TREM DEKLETU nudim kuhinjo in sobo s kopalnico. Jožica Koren, Zagata 3.

MLADA ZAKONCA z malim otrokom nujno potrebuje ta opremljeno ali neopremljeno sobo s souporabo kuhinje, v Celju ali bližnji okolici, lahko tudi v Sentjurju. Ponudbe pod oznako »REDNA PLACNIKA«.

USLUZBENKA srednjih let nujno potrebuje sobo, po možnosti s posebnim vdom. Zaželjeno v Celju ali bližnji okolici. Ponudbe pod »MARINA«.

MLADOPOROČENCA z enim otrokom nujno potrebuje ta stanovanje v Celju ali okolici. Ponudbe pod »PREDPLACILO«.

ENOSOBNO stanovanje s kopalnico in po možnosti telefonom, ali garsonjero nujno išče v Celju ba-

letni koreograf, zaradi preselitve na novo delovno mesto. Cenjene ponudbe pošljite pod oznako »PLACAM DOBRO«.

DVOSOBNO stanovanje brez centralne kurjave v prvem nadstropju in velikim balkonom, zamenjam za enako ali večje s centralno kurjavo. Obrez, Na Otoku 9, Celje.

POSTENEMU KMECKEMU DEKLETU nudim hrano in stanovanje za pomoč na manjši kmetiji po službi. Zadobrova 94, Skofja vas.

USLUZBENKA išče sobo v Celju. Ponudbe pod »ČIMPREJ«.

MLADA POROČENCA brez otrok iščeta sobo v mestu ali okolici. Ponudbe pod »DOBRO PLACAMO«.

ZAKONCA nujno rabita garsonjero ali sobo. Ponudbe pod »STISKA«.

LEPO OPREMLJENO SOBO ali garsonjero iščem nujno. Ponudbe pod »INTELEKTUALEC 26 LET«.

ZAPOSILITEV

BRIVSKO FRIZERSKO POMOČNICO s prakso sprejme takoj: Frizerstvo Karolina Volter—Vrečar, Rogaska Slatina, Zdraviliški trg 1.

FRIZERSKO VAJENKO sprejem. Salon »Mara« Tomšičev trg Celje.

2-3 krat tedensko potrebujem pomoč v gospodinjstvu. Zglasite se v Salonu »Mara« Tomšičev trg 10, Celje.

KNJIGOVODSKA in pisarniška dela sprejem na dom. Informacije po telefonu 24-989 od 12.—14. ure.

ZA DELO V GOSTILNI in manjši kmetiji potrebujem dekletke, ali upokojenko. Hra-

na in stanovanje v hiši. Marica Jager, Gostilna, Rečica pri Laškem.

ISCEM ZAPOSILITEV snažilke, kuhinjske pomočnice ali kaj podobnega. Ponudbe pod oznako »PRIDNA«.

RAZNO

INSTRUKTORJA matematike za 6. razred osnovne šole iščem. Ponudbe pod oznako »NA OTOKU«.

GARAZO oddam v najem na Ložnici. Ponudbe pod »LOZNICIA«.

TOVARISA Martina Storma, na, prej stanujočega v Sempetru 48, naprošam, da preneha z neresničnimi izjavami in grožnjami mojemu možu. Ako mu je bila storjena kakšna krivica, se mu oprostimo, če mu kaj dolgujem, mu želim poravnati. Marija Starmol, Sempeter.

OPRAVIČILO! Preključujem besede, ki sem jih izrekel zoper Rajka Tajnška, v lokalu mesnice Strmec in izjavljam, da so bile neresnične in izrečene v šoli. Karl Čečko, Strmec.

POSEBNO OPOZORILO

Podjetje za urejanje voda »NIVO« Celje opozarja vse občane, da je na zamrznjenem Šmartinskem jezeru zaradi življenjske nevarnosti

prepovedano drsanje in vožnja z različnimi motornimi in drugimi vozili!

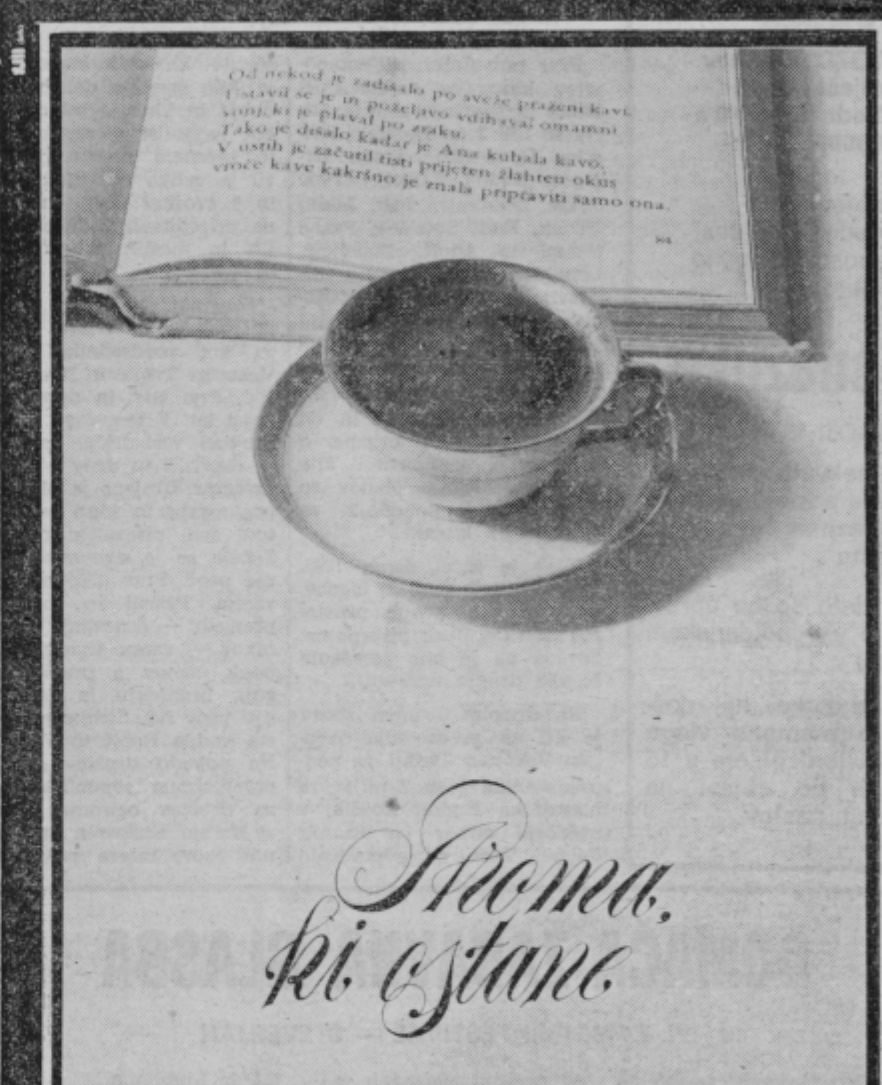
ZAHVALA

Ob bridki izgubi ljubega moža, očeta in dedka

Francija Frišeka

se iskreno zahvaljujem vsem sorodnikom, sosedom in znancem, ki so ga spremili do njegovega počivalnega doma, darovali vence, nam pa izrazili sožalje. Posebna hvala dr. Zuntarju, dr. Fazarincu, ostalim zdravnikom in medicinskemu osebju celjske bolnišnice, kolektivni Cinkarne Celje in č. duhovnikom za poslovilne besede ob odprtem grobu.

Globoko žalujoča žena Fani s hčerko Minko in Ani z družino

Od nekod je zadela po svoje prazni kavi. Ustavil se je in požljivo odhvaljal omamni vonj, ki je plaval po zraku. Tako je desalo kadar je Ana kuhala kavo. V ustih je začutil tisti prijeten žlahten okus vroče kave kakršno je znala pripraviti samo ona.

Sprema, ki ostane

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega dragega moža, očeta, dedka, sina, brata, svaka in strica

Mihaela Košenina

se iskreno zahvaljujem vsem, ki so nam izrekli sožalje, darovali cvetje in vence ter ga spremili na prerani zadnji poti. Posebno se zahvaljujem sindikalni organizaciji Cinkarne. Posebno se zahvaljujem tovarišu Vengustu za poslovilne besede ob odprtem grobu, č. g. dekanu za obred, godbi na pihalni tovarni EMO Celje. Iskrena hvala primariju dr. Janezu Jenšterle in dr. Aužnerju za požrtvovalno pomoč. Vsem še enkrat iskrena hvala, predvsem pa njegovim sodelavcem in sosedom, ki so ga tako polnoštevilno pospremili na zadnji poti.

Zalujoči:

žena Marija, hčerki Milena in Nada z družino, mama, sestre, bratje, bratranci in nečaki

jubilejna merz kava

KRONIKA

Uprava javne varnosti v Celju zbira obvestila zoper KRZAN Ivana, roj. 24. 4. — 1944, stanujočega v Ljubljani, Topniška ulica št. 70, zaradi suma kaznivih dejanj goljufij. Goljufije je storil tako, da se je med potovanji po raznih krajih Slovenije, med drugim tudi v Celju, Ljubljani, Mariboru, Murski Soboti in na območju Kranja, obiskoval znance in jim pripovedoval lažne zgodbe, da je imel prometno nesrečo ter da potrebuje nujno gotovino za povrnitev materialne škode soudeležencu nesreče in da nima pri sebi dovolj denarja, in podobno. V posameznih primerih je tako prejel od znancev po 500 in tudi 1.500 dinarjev. Verjetno je teh goljufij storil še več, vendar oškodovanci tega niso prijavili. Zato pozivamo vsakogar, ki je bil s strani osumljenca oškodovan, da to prijavi na najbližji postaji milice ali pa neposredno na upravi javne varnosti Celje, Gregoričeva 5, telefon 239-41.

Od 22. januarja 1976 je pogrešana Jozefa Sivka, stara 72 let, iz Tratna 7, pošta Gorica pri Slivnici. Obležena je v lahek zelen plašč (baloner) in rjavo volneno ruto. Prosimo, da kdor karkoli ve o pogrešani, to javi najbližji postaji Ljudske milice ali pa na naslov: Karl Mlakar, Mencingerjeva 4, Celje.

POROKE

CELJE
Poročilo se je šest parov, med njimi FRIDERIK DOBRAJC in NADEZDA SCETININ, oba iz Celja.

GORNJI GRAD

FORTUNAT HRIBERNIK, 24, šofer, Podgorje in ŠTEFKA RAJSAR, 23, nakarica, Šmartno v Tuhinju.

SLOVENSKE KONJICE

BORIS PAVLIČ, 22, Nova Dobrava in IRMA REP, 20, Sl. Konjice; ALOJZ MLAKAR, 26, Bezina in IVANA KUSTER, 26, Sp. Zreče; MARJAN ŠIBANC, 26, Polene in DRAGA SLEMENŠEK, 19, Škedenj; ANTON PERKO, 26, Poljčane in JOZICA KOTNIK, 21, Bevoje.

SENTJUR PRI CELJU

IVAN STRNAD, 23, prodajalec, Pištajn in MARIJA VIPOTNIK, 18, delavka, Boletina; STJEPAN OSONICKI, 28, avtoličar, Petrinje in ALBINA SENICA, 30, delavka, Sentjur; ALOJZ KRAJNIK, 22, delavec, Rifengozd in

MARIJA MALGAJ, 19, delavka, Sele ter JOZE LUBEJ, 26, kmetovalec, Bobovo in CECILJA PUTANEC, 26, kuharica, Vrh pri Smarju.

ZALEC

LEOPOLD SVAJGER, 26, šofer, Male Braslovče in NATASA SALEJ, 20, delavka, Polzela.

SMRTI

CELJE

TOMA JURKIC, 35, Pesje; MARIJA APAT, 66, Vrhe; MARIJA TRATENSEK, 52, Celje; BOZICA POS, 33, Rog. Slatina; JOZE VOVK, 73, Ledina; STEFANIJA ZAGAR, 56, Solčava; ALEKSANDER BALDASSINI, 71, Celje; IVANA VALENCIĆ, 86, Celje; ALOJZIJA ZIROVNIK, 75, Celje, ANA RATAJ, 86, Svetina; ANTON CVIRN, 74, Štore; FRANC PREGELJ, 83, Konovo; KATARINA POHAJAC, 85, Lokovina; KAROLINA MLINARIČ, 75, Trnovlje.

LASKO

ALOJZ KRAJNC, 77, upokojenec, Laško; ANTON DOBROTINSEK, 66, upokojenec, Podgorje in MARIJA IRŠIČ, 52, gospodinja, Brezno.

SLOVENSKE KONJICE

MARIJA ARZENSEK, 62, Sl. Konjice.

SENTJUR PRI CELJU

JOZEFA HLADIN, 80, kmetovalka, Golobinjek in MARTIN PAJEK, 78, upokojenec, Golobinjek.

SMARJE PRI JELSAH

MARIJA HOSTNIK, 77, Sv. Ema; JANEZ OTOREPEC, 69, Gričice; CECILIJA VUK, 82, Podšreda; TEREZIJA ZERAK, 81, Podplat in MARIJA TERZAN, 74, Sv. Ema.

ZALEC

FRANC KOSU, 67, upokojenec, Semper; JAKOB LOKAN, 55, rudar, Matke; ANTON FILEJ, 56, delavec, Levec; ANTONIJA RUDL, 73, poljedelka, Hramše; IGNAC OSETIČ, 82, preužitkar, Galicija; JANEZ LAH, 78, upokojenec, Polzela; HELENA RIBIČ, 75, upokojenka, Breg; VERONIKA OGRIZEK, 89, upokojenka, Rog. Slatina in ANTON GORSEK, 86, upokojenec, Kasaže.

ROJSTVA

CELJE

32 dečkov in 28 deklic

SLOVENSKE KONJICE

1 deklica

SENTJUR PRI CELJU

1 deček in 1 deklica

KINO

UNION: do 15. februarja ameriški barvni film »Nočni portir«; od 16. februarja dalje ameriški barvni film »Vohun, ki je uničil svoje zvezce«.

METROPOL: do 16. februarja ameriški barvni film »Zabava se, Jerry«; od 17. februarja dalje ameriški barvni film »Dva detektiva«.

DOM: do 13. februarja ameriški barvni film »Mož zakona«; od 14. do 16. februarja ameriški barvni film »Neobičajna krajaja«; od 17. februarja dalje ameriški barvni film »Mesto nasiljaja«.

SLG

Cetrtek, 12. februarja, ob 19.30 uri — Musset: »Lorenzaccio«, za III. mladinski abonma in izven;

Petek, 13. februarja, ob 16. in 19.30 uri — Dušan Jovanović: »Igrajte tumor v glavi in onesnaženje zraka« — gostovanje v rKanju na Tednu slovenske drame.

Sobota, 14. februarja, ob 19.30 uri — Bulgakov: »Zojkino stanovanje« — gostovanje v Šošanju;

Ponedeljek, 16. februarja, ob 19. uri — »Lorenzaccio« — abonma občine Zalec in izven;

Torek, 17. februarja, ob 17.45 — »Lorenzaccio« — za 3. šolski abonma in izven.

TV SPORED

NEDELJA

8.25 Poročila
8.30 Za nedeljsko dobro jutro: Festival mladinskih pevskih zborov v Celju, barvna oddaja
9.05 Vzpom človeka, barvna serija
9.55 625
10.35 Otroška matineja: Mojstri stare japonske obrti, Ariel — serija Tako so živeli
11.25 Mosaik
11.30 Kmetijska oddaja (Zg)
12.30 Filmska burleska
12.55 OI Innsbruck: Smučarski skoki — barvni prenos (EVR)
15.15 Filmski pregled — barvni posnetek z OI Innsbruck
15.50 Morda vas zanima: Prešernovi nagajenci
16.20 Poročila
16.25 OI Innsbruck: Drsalna revija — barvni prenos (EVR)
16.00 Okrogli svet
18.20 Hišica v preri — serijski barvni film
19.15 Risanka
19.20 Cik-cak
19.30 TV dnevnik
19.50 Tedenski gospodarski komentar
19.55 3-2-1
20.00 V Kovačević: Kapelski kresovi, barvna nadaljevalna TV Zgb
21.15 Mesta: Ucinj — barvna oddaja TV Beograd
21.55 Sportni pregled (Zg)
22.10 TV dnevnik
22.30 Sklepnost slovesnost — barvni posnetek z OI Innsbruck

PONEDELJEK

8.10 TV v šoli (Zg)
10.00 TV v šoli (do 11.10) (Bg)
15.40 Filmski pregled, barvni posnetek z OI Innsbruck
18.45 Mladi za mlade (za JRT)
19.15 Risanka
19.20 Cik-cak
19.30 TV dnevnik
19.55 3-2-1
20.00 F. Bevk: Teška pot — drama TV Beograd
20.45 Propagandna oddaja
20.50 Kulturne diagonale
21.20 Mosaik kratkega filma TV dnevnik

TOREK

19.15 Barvna risanka
19.20 Cik-cak
19.30 TV dnevnik
19.55 3-2-1
20.00 Pogovor o...
20.50 Propagandna oddaja
21.00 H. de Balzac: Teta Liza, barvna nadaljevalna
21.45 TV dnevnik

SREDA

18.40 Mosaik
18.45 Glasbeni amaterji (TV)
19.15 Risanka
19.20 Cik-cak
19.30 TV dnevnik
19.55 3-2-1
20.00 Film tedna: Objubljen dežela — II. del barvnega filma
21.25 TV dnevnik
21.35 FEST 76

ČETRTEK

8.10 TV v šoli (Zg)
10.00 TV v šoli (do 11.10) (Bg)
14.10 TV v šoli (do 16.00) (Zg)
17.30 H. Ch. Andersen: Popotni tovariš
17.45 Ariel — oddaja iz cikla Tako so živeli
18.15 Mosaik
18.20 Izkopavanje prihodnosti — barvni film
19.15 Risanka
19.20 Cik-cak
19.30 TV dnevnik
19.55 3-2-1
20.00 Balzacova velika ljubezen — barvna nadaljevalna
21.00 Kam in kako na oddih
21.10 Ostrikovi razgledi: S poti po Latinski Ameriki: Nafta je naša, barvna oddaja
21.40 Iz koncertnih dvoran: Simfonični orkester RTV Ljubljana
22.10 TV dnevnik

PETEK

17.10 Križem kračem
17.20 Pisani svet
17.55 Obzornik
18.10 Rock koncert: Isley, brothers, Masavishnu orkestra, barv. odd.
18.40 Mosaik
18.45 Cesta in m.
18.50 Operacija brez noža, barvna oddaja iz serije Kako bomo živeli jutri
19.15 Risanka
19.20 Cik-cak
19.30 TV dnevnik
19.55 Tedenski notranje-politični komentar
20.00 3-2-1
20.05 Teversenove pravilice — oddaja TV Sarajevo
20.35 Propagandna oddaja
20.40 Kemične kovinske tehnike — oddaja iz serije Grafične tehnike
21.20 TV dnevnik
21.35 Propagandna oddaja
21.40 Serif v New Yorku — serijski barvni film
23.15 625

SOBOTA

14.55 München: Evropsko prvenstvo v atletiki v dvoranah, barvni prenos
18.05 Obzornik
18.20 Mosaik
18.25 Potop — serijski barvni film
19.15 Risanka
19.20 Cik-cak
19.30 TV dnevnik
19.50 Tedenski zunanje-politični komentar
19.55 3-2-1
20.00 V vsaki sobi ženska — barvni film
21.35 Moda za nas, barvna oddaja
21.45 TV dnevnik
22.00 Opatija 76 — barvni posnetek
Oddajniki II. TV mreže:
14.55 Rokomet Partizan: Željeznikar (Zg)
17.30 Poročila (Zg)
17.35 TV koledar (Zg)
17.45 Otroška oddaja (Zg)
18.45 Humoriistična oddaja (Sar)
19.30 TV dnevnik (Sar, Zg II)
20.00 Glasbena oddaja (Bg II)
21.05 Sportna sobota (Bg II)
21.25 Monitor — oddaja TV Ljubljana (Bg II)
21.55 Glasbena oddaja (Bg II)

PROMETNE NESREČE

S KOLESOM PRED AVTO

Iz Tevč proti Laškemu je vozil z osebnim avtomobilom STANKO RAZBORSEK, 25, iz Tevč. V Lahomnem je pripeljal iz nasprotne smeri s kolesom na pomožni motor LUDVIK VERBOVSEK, 29, iz Ojstrega, ki je zavijal v levo proti Reki in s tem izsiljeval prednost Razborški. Prišlo je do trčenja, pri čemer se je kolesar poškodoval po obrazu.

PREVRNIL SE JE

LUDVIK STRAMČNIK, 32, iz Pesje ga se je peljal s pony ekspresom iz Velenja proti Skalnam. Nenadoma je padel in obležal nezavesten. Miličniki so ugotovili, da je padel sam, torej v nesreči ni bil nihče soudeležen.

AVTOBUS JE ZANESLO

Voznik avtobusa RUDI HLACAR, 37, iz Zabukovice je vozil avtobus iz Petrovc proti Libojam in nameraval pri tovarni KIL ustaviti na avtobusni postaji. Ko je pritisnil na zavoro, pa ga je na poledeneli cesti zaneslo počez na levo stran ceste, kjer je zadel pešakinjo, 19-letno ZDENKO KROPLIČ, iz Kasaže. S poškodbami po glavi so jo odpeljali v celjsko bolnišnico.

PONYJA STA TRČILA

V Pristavi pri Dobrni sta se srečala voznika koles na pomožni motor, EDVARD FELICIJAN, 39, iz Lemberga in RUDOLF FELICIJAN, 31, iz Creškove. Ker je pripeljal Rudolf Felicijan po levi strani in brez luči, je prišlo do trčenja. Oba kolesarja sta padla in se težje poškodovana: oba imata pretres možganov ter rane na glavi, Rudolf Felicijan pa ima tudi zlomljeno levo koleno.

PREBLIZU ZA KOLONO

DRAGOLJUB STOJANOVIC, 24, iz Ajdovščine je vozil za kolono vozil skozi Ivenco. Ker je kolona pred njim zavirala, je zavril tudi voznik tovornjaka Stojanović. Za njim pa je v prekratki varnostni razdalji vozil s tovornjakom MIRKO KIDERIČ, 21, iz Celja. Na Kideričevem avtomobilu je škoda za 10 tisoč dinarjev.

STISNENA OB HRIB

Iz smeri Rake proti Smedniku je vozil z avtobusom FRANC KRZAN, 34, iz Zalok pri Krškem. Ko je vozil po klancu navzdol, je avtobus začelo zanašati. Tako je zapeljal v levo in tu zadel pešakinjo, 64-letno IVANO GORENC iz Križišča, ki je prihajala iz nasprotne smeri. Avtobus se je z levim bokom povsem naslonil ob hrib ob cesti in tako stisnil Gorenčevo, ki je na kraju nesreče umrla.

PREHITRO V OVINEK

Iz Celja proti Storam je vozil z avtobusom ZVONKO KOKALJ, 43, iz Celja. V dvojnem ovinku nasproti Zelezarne je pripeljal nasproti z osebnim avtomobilom JOZE PUSOVNIK, 23, iz Studenc pri Zalcu. Ker je vozil Pusovnik prehitro, ga je v ovinku zaneslo v levo in je trčil v avtobus ter tako povzročil škodo za 15.000 dinarjev.

NESREČO JE HOTEL PREPREGITI

V Novi vasi pri Sentjurju sta se srečala voznika osebnega avtomobila FRANC JAGER, 23, iz Kostrivnice in voznik tovornjaka IVAN VRAČUN, 33, iz Zavrc pri Grobelnem. Oba sta vozila po svoji desni strani, Jager pa se je unikal še bolj v desno in zapeljal na snežno brozgo, kjer ga je začelo zanašati. Zaneslo ga je na sredino cestišča, tu pa je trčil v Vračunov tovornjak. Vračun, ki se je hotel osebnemu avtomobilu tudi umakniti, je takoj po trčenju zapeljal v desno stran s ceste. Škode na obeh avtomobilih je za 12.500 dinarjev, lažje pa se je poškodoval voznik Jager.

TRČILA STA V NASELJU

Skozi Vransko je vozil s tovornjakom FRANC GORIŠEK, 32, iz Trojan. Blizu zdravstvene postaje je ustavil, da bi se lahko varno srečal z avtobusom, ki je pripeljal iz nasprotne smeri. Za Goriškom pa je vozil voznik avtobusa VLADIMIR LAVRIČ, 26, iz Ljubljane, ki zaradi prehitre vožnje na poledeneli cesti ni uspel ustaviti in se je zaletel v zadnji del stoječega tovornjaka pred seboj. Škode na obeh vozilih je za okoli 10.000 dinarjev.

Za vsak primer, če se ledene ploskve ne bi več naredile, si je mali Izток iz Sempetra nabavil nove kotalke. Vseeno upamo, da kotalkanje ne bo postalo zimski šport.
Foto: EDI MASNEC

KONCERT — ONE MAN BAND

V preteklem tednu je bil v mladinskem klubu že četrty koncert svojstvenega ansambla ONE MAN BAND, ki ga vodi Grobler Matjaž — evropski potnik, odlični študent višje upravne šole v Ljubljani, glasbenik... drugače pa Celjan. Tokrat je svoj ansambel ojačal s sodelavci, ki so mu na koncertu pomagali s klarinetom, še eno kitaro, glasovnimi efekti in s posebnostmi Borija Zupančiča. Klubska »koncertna dvorana« je bila napolnjena do zadnjega kotička. Koncert ni tako uspel kot so predvidevali izvajalci. Nekoliko jim je ponagajalo ozvočenje, ponagajali pa so tudi sami sebi, verjetno je bil vzrok temu premalo skupne vadbe. Kljub temu pa so obiskovalci koncerta odšli zadovoljni. Najnekoliko napišemo še o ansamblu One Man Band. Če bi to ime prevedli, bi bil prevod v dejanskem pomenu takšen: Enega moža ansambel. Torej vodja ansambla — Grobler Matjaž je pri izvajanju svojih glasbenih del izredno delaven in zaposlen. Nekako istočasno igra na kitaro, z nogami obdeluje bobne in činele, piha v kazoo (trobenta v obliki pipice) in ko dá iz ust kazao vskoči s petjem, poleg tega pa še vedno poišče trenutek, da si obriše potno čelo. To je torej mož, ki obenem nadomešča štiri glasbenike, mora pa imeti mnogo fizične kondicije.

je, če hoče to počenjati več kot uro nepretrgoma, kot to dela Matjaž.

Ker je takšna zvrst ansambla pri nas edinstven primer v Celju pa sploh, smo Matjaža po koncertu povabili v pred sobo kluba in tam nam je povedal:

»V poletnih počitnicah veliko potujem po svetu, rad grem v Holandijo, najraje pa v Anglijo, konkretno v London. V Londonu pa človek marsikaj doživi, sliši in vidi. In tako sem se seznanil z življenjem posameznikov, ki igrajo po londonskih ulicah na svoje instrumente in si s tem služijo denar za preživljanje. Navdušili so me z izvirnostjo, preprostostjo in iskrenostjo, vse to pa se je odražalo v njihovih pesmih. Pesmi so govorile o njihovem vsakdanjem življenju. Njihova glasba v glasbenem smislu ne pomeni dosti, lahko bi jo nekako primerjali z ameriškim bluesom. In tako sem se odločil. Kako to izvajam, je že opisano, ni lahko in zahteva mnogo koncentracije. Pesmi pišem sam in to večinoma v angleškem jeziku, kar mi izredno pomaga pri izpopolnjevanju angleščine. V pesmih pa opisujem dogodke, ki sem jih sam doživljal. Svoj način izvajanja glasbe bom še izpopolnjeval, seveda kot mi bo to dovoljeval čas, predvsem pa študij.«

DANIEL MAJČEN

ANEKDOTI

Byron je nekoč plaval od Lida do Benetk. D'Annunzio je hotel pokazati, da mu je enak, pa je izčrpan skoraj utonil. Prijatelji so privoščljivo pripovedovali:

»Byron je potem plaval še po celem Velikem kanalu navzdol!«

»Ze,« je menil D'Annunzio, »ampak to ni več literatura, to je že šport.«

•••

Znani ameriški pravnik Clarence Darrow je zasliševal pričo nasprotne stranke, od katere pa nikakor ni mogel dobiti logične izpovedi.

Priča je nazadnje dejala:

»Gospod Darrow, kako morate dvomiti o mojih besedah? Saj sem se poročil z resnico!«

»Ah,« je odvrnil Darrow, »in kako dolgo ste že vdovec?«

SKOK ČEZ LUŽO (25)

NAKUP RADIJSKE URE

Zapiski z enomesečnega potepanja po ZDA

Se na eno zanimivo reklamo malega ekrana bi rad opozoril. Namreč, Američani propagirajo prav vse. Tako poštno ustanove neprestano reklamirajo; telefonirajte čim več. Poglejte, vaša mati živi daleč od vas, vi kot posloven človek ne morete velikokrat k njej, za-

Piše MILAN SENIČAR

to jo pokličite vsaj dvakrat ali trikrat tedensko. Pomislite, kako bo vesela.

Humana reklama nikaj, vendar reklami ni ničesar svetega, zato so reklame najrazličnejših pogrebnih ustanov edinstvene. Mi jih sicer večkrat poobjavljamo v humorističnih kotličkih, v ZDA pa so del vsakdanjega življenja.

Zanimivo je tudi to, da predmetov ne reklamirajo samo lepote — »kot večinoma pri nas«, temveč, običajne gospodinje, ki določeno stvar tudi resnično uporabljajo. Priznam, da so mi bile takšne reklame bolj prijetne, saj veste kako je to, ko ti na ekranu pokažejo naličeno lepoto, kako okusno speče piščanca, v resnici pa veš, da zna pripraviti samo jajca.

TV opravlja tudi zelo zanimivo funkcijo »salar-ma«. Po velikem jezeru ob Clevelandu se mnogokrat povsem nenadoma pripodi burja. Ze uro pred tem prično v spodnjem delu ekrana teči opozorila vsem ljudem in jahtam, da se takoj napotijo v pristanišče. Ali — strahoten smog je uklenil mesto — TV opozarja vse asimatičke, srčne bolnike in stare ljudi naj ostanejo doma. Na kratko, tisti, ki je »dober« in »aktualen« je tudi gledan, to pa pomeni, da veliko zasluži, ker American pač ni prisiljen, da gleda samo en ali dva programa.

Svečano omizje v Slovenskem domu v Clevelandu, v velikanski dvorani, kjer je bilo za mizami preko 300 gostov

Se beseda o poročilih ali vesteh. Precej jih je in kratka so. Dostikrat prenašana iz samega središča dogajanja pa naj bo to dvorana, ulica, požar sredi mesta in podobno. Tudi politiki in mestni očetje imajo večkrat govore na malem ekranu, vendar s tem, da vsako minuto svojega govora tudi mastno plačajo. Ze zato je n.pr. potreben kandidat za predsednika ZDA velik kapital. Nič ni zastoj.

Seveda tudi radio ni zapostavljen, saj deluje brez števila različnih radijskih družb. Obiskal sem eno od njih, ki jo je lastnik kupil za dvanajst milijonov dolarjev. O tem sem pisal, danes pa kako je mogoče postati lastnik radijske ure.

Več je radijskih postaj, ki so podružnice centralnih in je tu nemogoče vmešavanje navadnega smrtnika brez ogromnega kapitala. Zato pa so toliko zanimivejše lokalne radijske postaje, ki delujejo s celotnim časom emitiranja za različne narodnostne skupine. V Cle-

velandu sta dve takšni postaji.

Za uro na dan ali na teden kupiš radijsko postajo. Skratka, lahko kupiš eno radijsko uro in jo uporabljaš za vse kar koli hočeš, seveda v okviru zakona o radijski mreži. Za takšno uro plačaš od 60 do 130 dolarjev na dan, odvisno če je to dopoldne, popoldne ali nedelja. Ta denar si povrneš s številnimi oglasi, ki ti jih plačujejo tvoji sonarodnjaki, saj ti vedo, da na primer Poljaki poslušajo predvsem oddaje v poljskem jeziku in podobno.

Tako lahko v Clevelandu poslušas radijske oddaje v slovenskem, srbskem, hrvaškem, poljskem, madžarskem, nemškem, ruskem, ukrajinskem, indijskem, slovaškem, češkem itd. jeziku. Vse to pa spremljajo seveda tudi pesmi teh narodov. Namreč Cleveland je pravi Babilon, o čemer v naslednjem nadaljevanju.

Razumljivo je, da nekateri »kupci« takšnih radijskih ur uporabljajo le te tudi za politično pro-

pagando, za blatenje razmer v stari domovini, voditeljev in obujanje spominov, kako je bilo nekoč. Takšnim seveda pomagajo njihovi istomišljeniki z denarnimi podporami v obliki reklamnih obvestil.

Med obvestili je največ vabil na piknike, na zborovanja, na nastope pevskih društev in podobno. Manjka pa ne tudi reklam za domača jedila, ki jih lahko dobite takšna kot so bila v stari domovini le tu in tu.

Ob detaljnem opisovanju radia in TV pa ne moremo mimo knjižnic oziroma knjig, saj toliko knjigarn in knjižnic kot jih je v ZDA samo navdušuje. Večina knjig je najprej natisnjena v luksuzni izdaji (po 10 do 30) dolarjev, takoj zatem pa v zepni izdaji, kjer jo kupiš za naše razmere neverjetno poceni. Takšen sistem omogoča vsem slojem nakupovanje knjig.

Omenim naj od knjižnic samo Javno knjižnico v Clevelandu, ki je s 3 milijoni knjig in drugih publikacij tretja največja v ZDA. (Kongresna knjižnica — ki ni javna — ima 18 milijonov primerkov in za ilustracijo: 2.000 oken!) Javna knjižnica ima štiri nadstropja in je približno 3-krat večja od Narodnega doma. V prtljaju so samo romani, sicer pa se deli na 40 samostojnih oddelkov s številnimi pododdelki. Med temi je tudi oddelek gramofonskih plošč (pred vsem resna glasba), ki jih prav tako posojajo. Vsak oddelek ima tudi fotokopirni stroj, obstaja pa tudi velika dvorana s pisalnimi stroji, da si lahko prepíšeš posamezne stvari. Na oddelku tujih knjig so tudi slovenske in seveda drugih narodov. Med njimi tudi takšne, ki so jih n.pr. v Buenos Airesu izdali slovenski vojni zločinci, v čitalnicah študirajo mladi in stari, beli, rumeni, črni in rdeči. Najbolj zanimivo pa je — izposojanje knjig je povsem brezplačno.

(se nadaljuje)

Alice Kuhar, tajnica Združenja slovenskih društev v Clevelandu in Toni Petkovšek, najbolj znan voditelj slovenske radijske ure, »kralj polke« in lastnik trgovine

NOVI tednik 6

NOVI TEDIK — Glasilo občinskih organizacij Socialistične zveze delovnega ljudstva Celje. Laško, Slovenske Konjice, Sentjur Smarje pri Jelšah in Zalec — Uredništvo: Celje, Gregorčičeva 5, poštna predal 161; Naročnina in oglasi: Trg V. kongresa 10 — Glavni in odgovorni urednik: Bojan Volk; tehnični urednik: Drago Medved — Redakcija: Milan Božič, Jure Krašovec, Mateja Podjed, Milan Seničar, Damjana Stamejčič, Zdenica Stopar, Milenko Strašek, Janez Vedenik, Tone Vrabi — Izhaja vsak četrtek — Izdaja ga ČGP »Delo«, Ljubljana — Rokopisov ne vračamo — Cena posamezne številke 2 din — Celoletna naročnina 75 din, polletna 37 din. Tekoči račun 50102-601-20012 ČGP »DELO« Ljubljana — Telef. uredništvo 22-369 in 23-105, mali oglasi in naročnine 22-806